

جعفر بن عبد الله و شعر

عرضی نظام

OWNED BY 0300 9792115

ذقیب اللہ سالک

کی بنو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

OWNED BY 0300 9792115

كتاب پېزندە

دكتاب نوم	-----	د پښتو شعر عروضي نظام
ليکوال	-----	نقیب الله سالک
اشاعت	-----	۲۰۱۳ء۔ اکست،
شمپر	-----	پنځه سوه (۵۰۰)
كمپوزر	-----	نقیب الله سالک
نظر ثانی	-----	فرهاد محمد غالب ترین
ټاپېل	-----	زاهد امین زاہد
بيعه	-----	دوه سوه (۲۰۰) روبي
چاپخانه	-----	دانش خپرندویه ټولنه، پېښور

OWNED BY 0300 9792115
د موندلو درکونه:

حمزه بک دپو چوک بازار بنو،
صمليه کتب خانه، غله مندي چوک بنو،
يونيوستي بک اينجسي خپر بلار پېښور،
پښتو اکړيمې بک شاپ پېښور يونيوستي
ابواحمد حافظ رحمت الله کتبخانه و کمپوزنگ ستيں ملتان ککي بنو

حقوق دليکوال یئه حق کبني محفوظ دي

دليکوال

نوم	-----	نقیب اللہ
قامي نوم	-----	سالك
داستونجي ئاي	-----	کي بنو
تعلیم	-----	اہم ایں سی (اقتصادیات)
بی ایڈ	-----	ملازمند
موبايل	-----	03009792115
ایمیل	-----	salekhashimi@gmail.com

ٿڪون

د ارواباد میاشرف

اوو او
بساگلی ڈرپش ڈزانی

ڦئي نومونو

چا چي د پېنڌو شعری خزانی نه د
خپاو عروضو اٿله
را برڅېره کړو.

هـنـنـهـ

د محترم سليم قرار صېب د ګټورو ادبی مشورو ډېر شکر گذاريم ـ
 د بناغلي فرهاد محمد غالب ترين صېب ډېره ډېره مته کوم چاچې د
 خپلو منصبي فريضو لو کورني ضرورتونوسره سره په ټې نيولي وخت کښي زما
 دي کتاب "د پښتو شعر عروضي نظام" نظر ثانوي کولو ته پوره پوره وخت ور
 بخبلو او زړه ټې په خپلو قدر منو مشورو باندي ولمانڅلم لو د نظر ثانوي نه علاوه
 ټې په ټې کتاب خپل تاثرات قلمبند هم کړل او زما د کتاب بنائيست ټې یو په ټې دوه
 کړو ـ د ګران رشید جوهر صېب د ادبی خدماتو او د قدر شناسې هم ډېره منه
 کوم چا چې د مسودې د ليلو په وخت په ملا ټپولي يم او په ټې دي کړې چنې
 لاري کښې ټې د لاري هوارولو په لر کښې راسره نه هېږيدونکې هڅې ټې
 دي ـ

کومو ملګرو چې زما کتاب ته موجوده صورت ورکولو کښې په ټې یو ټې یا
 په ټې طریقې زما مرستې کړې دي هغه مې په خپلې حافظې کښې خوندي کړي
 دي خودله ټې د نومونو ذکر کافي ټکنیم: دمساز شاهین، ډاکټر وهاب روان،
 راست عمل ظهير، روح نياز سيفي، اصفهاني، فريد پير خليلي، ابو احمد
 حافظ رحمت الله ککي، فراز پيرزاده، ظفر پير خپلې، سيف الله شاه سيفل،
 پروفيسر جاوید احساس، پروفيسر عمرقياز قائل، پروفيسر ډاکټر حافظ شمس
 الدين، اقبال حسرت، عبدالسلام بېتاب عادلوي، عبدالسلام تابش، روئدار علي
 شاه روئدار، شاهد خان شاهد، ارشد مندان، رشید جوهر، عبدالرحمن شاه
 ساکر، دلکشور محصور، غازي سیال، منیب راحل، زاهد امين زاهد،
 سليم قرار، عمر دراز مروت، پروفيسر (رئیس اورڈ) حميد الله جان، ډاکټر حارث
 حميد، انجینئر محمد نعمان خان، انجینئر جنبد خان لو محب الله خان ـ

فهرش

مشکل سرخط (فرهاد محمد غالب تربن)	۱۲
خپلې خبرې	۲۰
اول باب : علم عروض او پښتو ته راتګ	۲۵
د عروضو پېژندنه (تعريف) او تاریخ	۲۵
پښتو ته د عروضو راتګ	۳۰
دویم باب : د علم عروض اصطلاحات	۳۵
سې لاب (خپه)	۴۵
خج (فسخار)	۵۲
رکن (غونډ)	۵۷
مصرعه	۶۱
وزن	۶۳
بحر	۶۹
دریم باب : تقطیع او د تقطیع قاعدي	۷۲
تقطیع	۷۲
د تقطیع قاعدي	۷۳
خلورم باب : د پښتو شاعري دو دیز بحرونه	۸۵

۸۵	اوبد رکنی بحرونه
۸۶	لومرے اوبد رکنی بحر
۸۷	لومرے بناخ
۸۸	دویم بناخ
۹۰	دریم بناخ
۹۲	خلورم بناخ
۹۵	دویم اوبد رکنی بحر
۹۵	لومرے بناخ
۹۷	دویم شناخ
۹۹	دریم بناخ
۱۰۲	خلورم بناخ
۱۰۶	دریم اوبد رکنی بحر
۱۰۷	لومرے بناخ
۱۰۹	دویم بناخ
۱۱۱	دریم بناخ
۱۱۳	خلورم بناخ
۱۱۵	خلورم اوبد رکنی بحر
۱۱۵	لومرے بناخ

۱۱۷	دویم بناخ
۱۲۰	دریم بناخ
۱۲۲	خلورم بناخ
۱۲۷	پنجم اورڈ رکنی بحر
۱۲۸	لومرے بناخ
۱۳۰	دویم بناخ
۱۳۲	دریم بناخ
۱۳۳	خلورم بناخ
۱۳۶	پنجم بناخ
۱۳۹	لندہ رکنی بحرونہ
۱۴۹	لومرے لندہ رکنی بحر
۱۵۰	لومرے بناخ
۱۵۲	دویم بناخ
۱۵۳	دریم بناخ
۱۵۷	دویم لندہ رکنی بحر
۱۵۵	لومرے بناخ
۱۵۶	دویم بناخ
۱۵۸	دریم بناخ

۱۵۹	دریم لنډ رکنی بحر
۱۵۰	لومړے بشاخ
۱۵۲	دویم بشاخ
۱۵۳	دریم بشاخ
۱۵۴	اخذ لیک (کتابیات)

OWNED BY 0300 9792115

مشکل سرخط

هره علمي ليکنه گرانه وي، خشكه وي؛ خنگه چي يې
 ليکل وخت غوارپي، كراو غوارپي او د چېر محتن او شواخون نه پس
 ليکلې گېري، دغه شان يې لوستل هم گران وي - سوچ او فکر پېرى
 كول غوارپي - چرتنه چې پېرى بنده پوهه نه شي، پېر اکراف دوباره
 لوستل غوارپي - د چې پېه مقابل كښې د داستان، قيصي يا ناول ليکل
 که هر خو گران هي خو لوستل يې چېر اسان دي، ليکل يې هم چېر
 سرخوبې نه غوارپي او لوستل خوي يې له هر خه نه اسان دي - هم
 دغه وجه ده چې علمي ليکونه کول هم کم دي او د علمي ليکنو
 لوستل هم د لبرو او شادو خلقو کار دے او بيا پهه تېره پېه پښتو كښې
 خو که يو اړخ ته علمي ليکنې کمې دي، بلکه د نشر ليکنه پکښې لا
 هم کمه ده نو بل اڅخ ته يې لوستونکي هم چېر زيات کم دي - پېه
 پښتو ادب کښې زيانه برخه د منظومو اثارو ده او د پښتو منظومات
 واقعي چې پهه هر لحظه د معیار او مقدار له رویه غني حیثیت لري -
 محترم نقیب الله سالک صاحب په هغه عالمانو فاضلا نو
 او پوهانو کښې دے چې د علم عروض غونډې پهه يو مشکل او تر
 خه حده پوري "متروک" سرخط يې چېر غوره، مدلل او پهه زړه
 پوري ليک کړے دے او بيا پهه پښتو شاعري کښې يې د عروضو
 مختصر تاريخ بيان کړے دے - مختصر ورته خکه وایم چې پهه پښتو
 شاعري کښې عروضي شاعري چېر کمه ده نو تذکره به يې ضرور

کمه وي - ”مياسرف“ ويو ليكوال دے چې په پښتو کښې بې په عروضو کتاب دے - چې يو غوره کوشش وو ، خود مياسرف نه پس بل چا په دغه لار تک و نه کړو ، وجه يې خرګنده ده چې يو خودغه لار ”پل صرات“ وو او بل پښتائه له هر اړخه په مشکلاتو کښې کېږي وو او علمي کارونه امن ، خوشحالی او سوکالي غواړي چې پښتون قام تري له بله مرغه په هره زمانه کښې محروم دے -

زموږ محترم ليكوال د نورو ژیو د عروضو د حوالې ورکولو سره سره اهم کار دا کړے دے چې مثالونه يې د پښتو ادب نه ورکړي دي او د عربی عروضو نظام سره يې د پښتود تطبيق د پاره خان ډېر زيات کړو دے خکه چې د هرې رې خه خوبی او خامی وي - رښتيا خبره خو دا ده چې په حقیقت کښې د یوې رې نه بلې رې ته ترجمه هم په اصلې معنو کښې نه شي کېډې خکه چې د هرې رې په شا د دغه رې د ویونکو یو تهذیب او کلتور دے او د تهذیب او کلتور سره تعلق لرونکي اصطلاحات وي نود یو تهذیبی او کلتوري اصطلاحې نظام ترجمه چې رې هم ممکنه نه ده - نو عرض مې دا دے چې د عروض علم د عربی رې دنه زېردون موند دے او د عربی رې په مناسبت سره يې ارتقاء کړي ده نو هغه د پښتو سره په تطبيق کولو کښې ډېر مشکلات لري خکه چې د دواړو ژبو تر منځه ډېر توپیر دے خو نقیب الله سالک هم په دغه مشکل قابو موند دے چې دا د ليكوال په دغه علم د قدرت یو خلنده مثال دے او د

پښتو د ادب او ژې د مطالعې پې خرگند دليل دـ^۱

مصنف د عربی عروضو نه علاوه د ځینې نورو ژبو د عروضو هم ذکر کړے دـ^۲ نو رښتیا خبره دا د چې په تو لو مشرقي ژبو کښې د شاعري د پاره خټه قواعد او ضوابط موجود وو او هغوي د خپلې شاعري منضبط کولو د پاره ځینې اصول ټاکلي وو جابر علي سید د انګرېزی عروض خامی او خوی په تفصيل سره بیان کړي دي هغه واي چې د انګرېزی عروضو (metre) د وزن بنیاد په دوه خیزونو دـ^۳ یود لفظونو اجزا او د دوي خفي يا بلند (اوچتېدل) يعني quality syllables ، دا د وزن مقدم شرط دـ^۴ او دويم د دوي شمېره (quantity) . جابر علي سید پې بیان کړے دـ^۵ او د انګرېزی عروض یو خصوصیت پې دا هم بیان کړے دـ^۶ چې د زیاتو الفاظو په وزن کښې د راوستو د پاره هغه په یو کره توګه نه شي ادا کو او اخېري حروف په تادي (جلدي) ادا کول او مخکښې تلل لازمي وي beasts , fields وغېره د دغه قبیلې الفاظ دي - او دا پې هم ليکلې دي چې په انګرېزی عروض کښې د تقطیع عمل هم ډېر او پړدوا لري - مونږه خو ارکان په عمومي کربنو کښې تقسيموو او دغه کافي ګنو لیکن په انګرېزی کښې د کربنو (لکیرو) نه علاوه د هر جز د پاسه د هې د نوعیت خرگندولو د پاره علامت - ، ^ هم لکول وي چې شمېره پې د لسو او اتونه کمه نه وي - د هندی عروضي نظام په باره کښې ډېر کم معلومات دي

ووجهه يې دا ده چې دغه لور ته زموږ عالمانو هیڅ توجه نئه ده کړي او
هندي علوم د البيروني نه علاوه چا د پام وله نئه دي ګنليـ الته
عظمت الله خان پهه دغه لر کښې کار کړے دـ د هغه وپنا مطابق
هندي عروض چې "بنګل" نامه لري، پهه هغې کښې هم د انګرېزی
پهه شان خفي جز يعني "ماترا" پهه یو حرف مبني وي، پهه "دوهه" کښې
اتهه خلوبینت ماترا وي پهه هره مصرعه کښې خلپريشت
خلپريشت (۲۷، ۲۸) او پهه "سرسي" بحر کښې اوویشت (۲۹) ماترا
ـ
وي چې کافي طوالت لريـ د بحر الفصاحت مصنف نجم الغني د
دربو رووعريـ، فارسي او هندي د مشترکه بحرونو یادونه کړي دهـ
چوپانيـ بحر د سريع مشابه دـ، تربهنهـ د متدارک سره او بهجنگ
پېړيات د متقارب هم وزن بحر دـ
زهه پهه اخیره کښې پهه عروض باندې ئينې عمومي خبرې د
جابرعليـ سيد د دائره معارف اسلاميه خخه را نقل کوم چې ئينې
وضاحتونه دی او زما پهه خیال ضروري هم دـ

۱- د الحريري او ابن خلکان دا قیاس د هغوي ذاتي
مفروضه د چې ګنني خليل د عروضي او زاتو په تشکيل کښې د
څتیک د اواز نه اثر واخیستو د اوazonو چې خه اندرونی صوتی او
عروضي نظام نه وي ، د هغې نه د خليل د مستفيد کېلو امر ډېر
لرے وا لري وجه یې دا ده چې عروضي نظام د متحرکو او ساکنو
حرفو یوسخت ګيره سلسله ده چې د زياتو رعایات زمانی د وصف

لرلود خپل ساخت سختوالي لئه وجې سرغرونه نئه شي کولي بلکه نور هم سختېري او پېچيده كېري حقیقت خودا دے چې د وضع كونکي پئه وړاندې د فـ عـ ل ماده وه چې وړاندې د صرفی او زانو انحصاروو، خليل پکښې دغه تصرف وکړو چې د صرفی او زانو مفید حرکات او سکنات يې ازاد او عمومي کړل دغه شان صوتی او زان خالصاً معنوي او زان شول هر کله چې عروضي او زان خالصاً اهنګ نمونې (*rhythmic patterns*) ويکړې بدې -

- ۲ - د حمزه اصفهاني دا دعوي ُصرف د حسد وجه معلومېري چې خليل علم النغم پئه علم العروض بدل کړه او پئه ظاهره يې د ډیوډ نوي علم بنیاد کېښوډه، دا سراسر بې دلیله خبره ده، پئه دې وجه چې علم النغم کښې ايقاع بنیادي جوهر وي چې هغه د شعری او زانو د ساخت نه زييات مبسوط او مختلف النوع وي خليل که چېږي پئه علم النغم کښې ماهر هم وو نو هم يې د منهبي وجوهاتو پئه بناء پئه خپل وضع کړي شوي علم کښې لئه دغه شرع کښې ممنوع علم نه استفاده نئه شوه کولي -

- ۳ - د بحرونو د استخراج پئه لړ کښې د متدارک مؤجد ابوالحسن اخفش الاوسط (م ۲۲۱ هج) ذکر نئه شي کو د اخفش پئه نزد د خليل مجوزه فواصل معتبر بالذات اصول نئه دي خکه چې فاصله صغري چې پکښې درې متحرک او يو ساكن راهي پئه اصل کښې د ډيو سبب ثقيل او د ډيو سبب خفيف نه مختلف نئه دي؛ مثلاً لفظ "صریت" چې د خليل پئه نزد

فاصله صغري دے په اصل کښې د سبب ثقيل "صر" او سبب خفيف "بت" مجموعه ده - د نجم الغني په وينا د اخفش مذهب اپرانی عروضيانو غوره کړه او فاصله پې غبر ضروري اصول وکړوله -

۳ - د بحر معنى د سمندر ده، خنګه چې سمندر ته خو دریابونه ور غورزېږي او ورسره يو خلای کېږي دغه شان په بحر کښې هم خو وزونه شامل وي -

۴ - د علل اصطلاح لئه يوې لوېې مودې نه د زحاف په اصطلاح کښې ضم شوي ده -

۵ - دا خبره منلي شوي او خرګنده ده چې په عربي ، انګرېزي او یوناني عروض کښې بنیادي فرق د نبره (ictus) دے د شمېر خو مثالونه داسې تر لاسه کېږي او هغه هم (جېږي) چرته چې ځینې عروضي اصول يا ارکان د انګرېزي الفاظ سره اهنګ يو کوي د مثال په توګه که چېږي مونږ د عربي لفظ "لک" (سبب ثقيل) د انګرېزی د "city" يا " pity " (ټروکای رکن) برابر وکړو چې په خرګنده صحیح سکاري خو بیا هم زموږه سماعت به دا ګواهی ورکوي چې د " city " يا " pity " لهجه د "لک" نه پورته واقع کېږي دغه شان د انګرېزی لفظ " piteous " لهجه د عربي لفظ " ضربت " نه زیاته او چته ده -

۶ - د یوناني ژې په عروضي نظام یوروبي عروضي نظام اډاډه دے پکښې د نبره وجود مشتبه دے خو دا اشتباہ يو خو

عروضي ماهرینو ته شوي ده گئي په عame توګه یوناني عروض لهجه دار (accentual) منلي شوي دي چې short unaccented بې او long accented منلي شي ليکن په دغه اصولو کښي لچک هم شته اکرچه د انګرېزی شاعر کولرج (Coleridge) بې په اصولي توګه short unaccented او long accented مني -

- ۸ - د عربي شعر د بحورو او اهنگ سراغ د صحرائي

اوښي د تک سره تطبيق کول ، چې خينې مستشرقينو لکه هارت مان چې کوم کوشش کرے دے ، هغه د قیاس نه لري خبره ده او د

عروضي حرکاتو سره نه خوري -

خينې نوري هم ډېري خبرې شته ، خود محترم سالک صاحب په عروض شوے دا کتاب د ډېرو سوالونو په خپله

جواب دے - دوي چرته خو ډېر تفصيل بيان کرے دے او چرته بې د

ډېر اختصار نه کارا دے - خو دا موضوع ډېر پېچیده ، گرانه او

سرخوبې موضوع ده او د سالک صاحب نه چې خه توقع کېدې

شهو په ډېر احسنه طريقة او په عام فهم انداز کښي بې د دغه موضوع

احاطه کړي ده - په عربي او فارسي او ترڅه حده پوري په اردو کښي

په دې موضوع ډېر کار شوے دے او په دغه ژيوکښي په دغه موضوع

ډېر خه تر لاسه کېدے شي خو زما په خپل خيال په پښتو کښي د

ميالشرف نه پس د دروپش دراني صاحب او د نقيب الله سالک

صاحب كتابونه زمونږ خو پوره کو نه شي ، خو تر خه حده

زمونېه لازښه ودنه کو شي او په خاصه توګه د سالک صاحب د
عروضو علم د کافي مطالعې نه پس د هغوي نه په دې لپکښې د ډېر
خه اميد لر شو

الله دې وکړي چې د سالک صاحب دا کوشش د پښتو
ژې، پښتون قام او د واړه پښتونخوا په بنه ورشي، او الله دې وکړي
چې سالک صاحب زمونږ د ژې د علمي موضوعاتو د کمي په لور
پام وکړے شي او دا ژبه په علمي موضوعاتو غني کولو کښې خپلې
هڅې جاري وساتي - الله دې د دوي عمر، علم او د علم خدمت
جذبه تانده او ژوندي وساتي - امين - والسلام

fruhad mohmd galib trin xweskhi

صدر مرکزی پښتو ادبی جرگه ، ضلع نوبنار
۱۲ مارچ ۲۰۱۳ء

خپلی خبری

د نن نه خو کاله مخکبی مې د فېس بک په وال باندې يو
 غزل ورکړے وو په هغې غزل باندې د ملګرو تبصرې راشروع
 شوې علی زمان وزیر هم زما د فېس بک ملګرې وو د ده تعلق د
 دومېل سیمې سره وو او استوکنه يې په کراچۍ کښې کوله د
 پي ائې اړی ملازم وو او د شاعری ذوق يې هم خوان وو علی زمان
 وزیر چې خپله تبصره زما په غزل را پوست کړه نو په هغې کښې بې
 داسې لیکلې وو ؟

”لکه انار دننه خون خون یم
 په مسکاخله مې ژاپل ډېرکم دې
 وروره ! تاسو د دې شعر دو یې مصروعې ته فکر وکړئ
 ماته يې په بحر کښې خڅه ستونځه بنکاري نو خکه يې روانې هم
 اغیز منه شوېده“

ما د خڅه فکر نه پس په دې مصروعه کښې داسې بدلون وکرو :
 هم که په خله مې ژاپل ډېرکم دې
 او دا مصروعه مې په فېس بک کښې دويم خل پوست کړه علی
 زمان وزیر بیا په خپله تبصره کښې ولیکل چې اوسمې روانې سمه
 شوه نو ما ترپنه تپوس وکړو چې ”دا خڅه راز د ے؟ په دواړو
 صورتونو کښې د سې لابونو شمېر هم یو شان د ے“ نو ده په جواب

کښې ولیکل چې هسپې د تجربې په بنیاد را ته ستونځه بنکاره شوه
نور تاسو بنه پوهېږي

د دي خبرې نه پس زما په زړه کښې د تجسس او تلاش ،
د خېرپني او شنپې ازغې مات شول چې خه منطقې عوامل او
ساينسي دلایل دله هم کار فرما دي چې د ډیوډ شمېر سې لابونو په
دوو مصروع کښې ، صرف د تکو په بدلون سره بحر اغیزمن کېږي
تلاش او شنپې مې شروع کړي - ملګرو ، شاعرانو ، استاذانو ،
ژپوهانو او کتبخانو سره مې او یکې تینګې کړي او د علم عروض
باقاعده مطالعه مې هم شروع کړه - په دي دوران کښې به مې د
مطالعې نه قاعدي رايستلي او په شعرونو به مې عملی کولې - په
دغې کار کښې به سوالونه هم پیدا کېدل هغه سوالونه به مې د ادب
(اردو، پښتو او د عربی) استاذانو ته لېږل او دوي به دخچلې پوهې او
د تجربې په بنیاد جوابونه رالېږل

اردو ، عربی او انگرېزی ژې د ادب کلهم ضرورتونه
پوره کوي - خو ماته په لیکلې شوي صورت کښې د پښتو عروضو
ایله خو کتابونه په لاس راغمل د پښتو د عروضو په لې کښې اروانبد
میاشرف ، سناغلي دروپش دراني او مجاور احمد زیار داسې
انکشافات کړي دي چې د پښتو ژبه یې د دنیا نورو ترقیافته ژيو سره
سیاله کړه او د دوي دا کارنامې به همبشه دېله ژونلۍ وي آو زما په
خيال کښې دوي لوړې پوهان هي چا چې د پښتو شعری خزانې نه د
څلوا عروضو اثاثه را برڅېره کړه - له دي وجھې که مونږ دا دواړه

ژپوهان دپښتو ” د عروضو امامان ” ويولو نو خه مبالغه به نه وي د دوي تصنیفات د پښتو د عروضو هرای خیزه او تفصیلی ضرورتونه پوره کوي نن د د غو تصنیفاتو په برکت د پښتو شعرهغه کمي پوره شوه کوم ته چې شاعرانو او پوهانو وخت په وخت گوتې نیولي وي يعني د ” یوء باقاعده عروضي نظام نشت والي ته ”

خو دا هم یو حقیقت د چې خه خو د عروضو علم انتهایي مشکل د او خه مونږ شاعران هم تن اسانی خوبیسو هم له دې وجهې دغې علم ته لکه خومره چې پکار د هغومره توجه نه ده ورکړې شوې چې چا سره هم د عروضو په باب زما خبرې شوې دي نو چا به ورته مشکل کار وو ، چابه ورته غير ضروري په دې وجه وو چې زمونږ ضرورتونه د موسیقى د طرزونو نه پوره کېږي ، چا به دا وو چې د پښتو شاعري عروضي نه ده په دغو ورڅو شپو کښې ماته د خپلې منزل لاره هواره شوې وو ، خوخه راسره د عروضو مواد زیاتېدل او خه مې دا احساس هم ملګر وو چې دا مواد د وخت تېرپلو سره را نه ضایع نه شي او خوندي يې وساتم چونکه په پښتو ادب کښې د نثر برخه (نه خاصه توګه د عروضو برخه) ډېر کمه د نو د مواد د خوندي ساتلو د پاره مې دې اړخ ته پام شو چې دا هر خه په ترتیب سره سم او داسې صورت کښې ولیکم چې نوي کھول ته د عروضو علم یو پرد دې او یېگانه ونه بنکاري بلکه دا علم دوي ته د یوء خپل او د ضروري علم په توګه

پېش ڪرے شي، په داسي حال ڪبني چي په پښتو ادب ڪبني د نشر په ميدان ڪبني ڪار هم کم شوېدے او بيا په علمي موضوعاتو باندي د یكلو خو ڇېر ضرورت هم دے

يوه ورڅه مې د اداره تخلیقات په يوه تقریب ڪبني جاوايد

احساس صیب سره دا خبره کوله چي بنو د نشر په تخلیق ڪبني ڇېر ڪمزور دے زه غواړم چي په عروضو خه لیک وراندي ڪرم نو جاوايد احساس چېب راته وو چي ڇېر بنه او اړينه خبره ده خو د اسانولو کوشش یې هم وکړه

دا خو حرکات وو چي د دې کتاب په یكلو مې پېل

وکړو په دې کتاب ڪبني مې د عروضو انتهایي ضروري توکونو (تاریخ ، راتگ ، اصطلاحات ، تقطیع او بحرونہ) د راتبولو

کوشش ڪرپدے ، ورسه مې د تقطیع هغه قاعدي هم راتبولې کړي کومې چي د پښتو ویونو (تکو) او خانګړې لهجې سره ارخ لکولې شو د دې کار په موډ ڪبني مې د لنډولو (اختصار) او د اسانولو لارې هم په پام ڪبني ساتلي وي

ياده دې وي چي د عربي عروضو د رکنونو خپل نومونه دي او د بحرونو خپل ، خو چونکه په پښتو ژبه ڪبني د دې علم عمر ڇېر کم دے نو ځکه د پښتو په رکنونو يا بحرونو هغه قسم نومونه نه دي ڪپښولي شوي د اساني د پاره دروپش دراني چېب چي په شروع ڪبني په رکنونو او بحرونو کوم نومونه اینېني دي نو ما هم هغه نومونه

کارولی دی او پکار ده چې د دروېش درانې صېب نومونه دې همېشه
دپاره په پښتو عروضو کښې ژوندي وساتل شي -
اوسم دا کلاوش ستاسو په مخکښې دے - نور د ستاسو
لوستونکو کار دے چې ستاسو د ضرورت په معیار خومره پوره
پړپووخي - الله تعالیٰ دې زما دا کوشش د پښتو ادب په ګټه ورولي -
امين -

په درښت

نقیب الله سالک
ککي بنو
۵ جنوري ۲۰۱۳ء

اول باب : علم عروض او پښتو ته راتګ

د عروضو پېژندنه (تعريف) او تاريخ

عروض هغه علم د چې د دهه په مرسته د نظم او د نشر په

مینځ کښې توپیر کېږي

د علم عروض باني عبدالرحمن خليل بن احمد بصری

د څوک چې په سلمه (۱۰۰) صدی هجري کښې په بصره کښې

زېړپد لے وو او په یوسل او اویا (۷۰) صدی هجري یا اووه سوه یو

نوی (۹۱) صدی عيسوی کښې وفات شو د چونکه په مکه

مکرمه کښې وفات شو وو نو خکه په خليل بن احمد مکی هم

یادېدلوا د شروع نه په شاعري او موسيقى زيات مئن وو

د علم عروض د شروع په حقله خو روایتونه دي :

يو خل خليل په مکه مکرمه

کښې په دهويي ګاټ تېړېللو چې د جامو د

ټکولو اواز يې واورېدلوا خليل د اورېدو سره سم

اوویشل چې ”والله يظهر من هذ الشيء“ معنا دا

چې قسم د لې دې نه به خئه راوخي په

دې خاي کښې ده ته د علم عروض بنیاد په لاس

ورغلو

خليل په بازار کښې تېړېللو

چې ده د خټک مسلسل اوazonه واورېدل د

موسيقى د مينې لئه كبله د ده د خلې نه ووتل
چې ”والله يظهر من هذَا شَيْءً“ معنا دا چې
قسم دے لئه ېې نه به خهه راوخي -
د دې علم پاره د ”عروض“ نوم

خوبنولو اسباب :

خليل ته د مکى مکرمى پئه
ژوند کښې د دې علم الهام شوے وواود مکې
مکرمې یونوم ”عروض“ هم وو نو خکه ېې
دې علم ته عروض اووے -

د عروض پکے د معروض نه و
دے چې تلې ته وايې اوس د دې علم پئه
مرسته د شعر کره او کوتې پېژندنه کېږي نو خکه
ېې ورته عروض اووے -

پئه عربي و ييپانګه (لغت)

کښې د عروض معنا داسې ده ” Heghe plene lareh چې
د دوو غرونو تر مينځ وي پئه داسې لاره خلق د
يوهه کلي نه بل کلي ته خي معنا ېې دا شوه چې
دوه کلي بېلوی- نو عروض هم داسې علم دے
چې د موزون ا و غېر موزون کلام پېژندګلو
راکوي -

او داسی نور

علامه صدی وابی چې خلیل یونانی ژبه هم زده وه ^{په} دغه وخت کښې ینه یونانی ژبه کښې د عروضو شروع شوي وه ^{په} یونانی ژبه کښې هم بحرونه مقرر وو ^{په} د بحر غونډونو (رکنونو) ته بې "ایلدي" او "ارجل" یعنی لاس او پښې ويئل او دا د اسې (خناورو) اندامونه دي ^{په} خلیل د خپلو عروضو ینه توکونو د خناورو نومونه کېښو دل او ^{په} رکنونو کښې بدلونونو ته بې د خناورو د رنځونو نومونه ورکړل ^{په} خواجه نصیرالدین طوسی هم د دې خبرې کړید ^{په} د حرکات او سکنات له مخې تکي ^{په} درو برخو کښې وویشل شول ^{په} سبب (رسی)، وتد (مېخ) او فاصله (متېه یا ستني) ^{په} پخوا به عرب په خېمو کښې او سېدل او رسی، مېخ او متېه یا ستني د خېمي د اودرولو توکي دي نو څکه بې د ټکو خپلونو (قسمونو) ته دا نومونه ورکړل ^{په}

سبب د دوو حرکتونو يا دوه حرفیزه تکي دي ، وتد د درو حرکتونو يا درې حرفیزه تکي دي او فاصله د خلورو يا پنځو حرکتونو تکي دي ^{په} شروع کښې د عربی پنځلس بحرونه را مخته شول بيا وروستو دغه شمېر پنهانه دېرش (۳۵) ته ورسېدواو کېد ^{په}

شي چې نن بې خه بل شمېر وي ^{په} يو سل او اويا (۱۷) صدی هجري کښې يوه ورخ د زوي د تجارت د پاره خلیل د خه تلبې ^{په} لتون کښې ^{په} بازار کښې

گرzbollo چې سربې د ستني سره وجنګدلو او وفات شو
د خليل نه پس نظامي عروضي (وفات ۱۰۹۲ عيسوي)

چې د ثمرقند اوسبلو وو ، دي علم ته زياته ترقۍ ورکړه د عروضو د ایجاد نه مخکنې د عربو شاعري دوزن په بنسټ وه خو وزن ته د یوه باقاعده علم مقام حاصل شوئه وو د قاسم بن سلام بغدادي د وپنا په رپا کښې د عربی ژې ويرو شاعر د نوح زوي د سام په اولاد کښې يعرب بن قحطان وو (د نوح خلور زامن وو) سام ، حام ، يافت او کنعان د سام په اولاد کښې عرب دي ، دحام په اولاد کښې عجم او د يافت په اولاد کښې ياجوج و ماجوج راخې ، او کنغان په طوفان کښې مړ شو او په فارسي کښې ويرومې شاعر بهرام ګور وو

د هنداونو پخوا کتاب ”رک وید“ ټول په وزن کښې د خوبکښې اولس (۱) وزنونه کارولي شوي دي البته مشنوي ”سحر البيان“ ټول په یوه بحر کښې وو د دي نه دا خبره خرگنډېري چې د عروضو د ایجاد په وخت په هندي کښې د خپلي ژې وزنونه او بحرونه موجود وو

د وروستني شتنې او خپرنې نه دا خبره هم خرگنده شوي ده چې د کلام الله پېړ ايتونه او دنبي کريم ﷺ خينې حدیثونه هم په په وزن کښې دي لکه ”بسم الله الرحمن الرحيم“ په سربع بحر کښې د ”لن تنالو البر حتی تنفقوا“ په رمل کښې ، سوره الكهف په

طوييل کبني ، سورۃ الدھر په منسرخ کبني ، سورۃ سبا په رمل کبني
، سورۃ مؤمن په مضارع کبني ، سورۃ الانفال په بسيط کبني او
سورۃ توبه په وافر بحر کبني دے - چونکه عربي د فصاحت او
بلاغت کمال لرونو اللہ تعالیٰ ھم فصيح او بلیغ کلام نازل کړو
چې په دوي باندې حجت شي اود نه پوهېللو بهانه یې نه شي پاتې -
د عقلې له رویه قران پاک د اللہ تعالیٰ کلام دے - نو د گو ذکر شوو
ایتونو ته، نه خود عقیلې له رویه شعر ویل کېږي او نه د شعر د
تعريف له رویه -

د خليل عروض د عربي ژې د نزاکت په چاپېریال کبني
رازې پېدلې وو د فارسی شاعرانو، د عربي کلهم عروض خپل کړل -
داردو شاعرانو د فارسی د شاعرانو په ګام باندې ګام کېښودو - یاده دې
وې چې په دغه وخت کبني په هندي کبني دا علم موجود وو چې
نوم یې "پنګل" وو خو دا دومره مشکل وو چې د اردو د پاره د
کارونې جوکه نه وو د عربي خينې بحرونہ خود اردو شاعرانو خپل
کړل خو خينې بحرونہ د اردو د پاره پښه او خپلی نه شول ولې چې د
دواپو ژيو په مزاج کبني ډېر توپیر وو نو ځکه د اردو په عروضو
کبني فقط دومره ترقی وشوه خومره یې چې د عربي نه بحرونہ را
واخیستل - نو ځکه دا و شو چې خه خود عروضو علم ګران
دے خو خه د اردو شاعرانو توجه هم نه ده ورکړي -

پښتو ته د عروضو رائک

د روښانیانو هڅې

په پښتو کښې په دېوانۍ (لیکلې) صورت کښې چې مونږ ته کومه اثانه رسپدلي ده هغه د روښانیانو د زمانې نه راشروع شوې ده - روښانیان د کلاسیکي شاعري بنیاد د - دوي پښتو ادب ته ډېرانونه ور ویخنل - د پښتو په غېر کښې د عروضو د خایيلو هڅې هم د روښانیانو نه راپېل کېږي - په هغه وخت کښې د عربی او فارسي ژو د علمي اثانو سره د پښتو ادب هم اشنا شونو د پښتو ادب هم ترپنه ګټه پورته کول پېل کړل - په دې لړ کښې د پښتو شاعرانو او پوهانو د نورو ادبې اثانو سره سره د عربی په عروضو هم نظر پړویت - د پښتو ژبه له عربی ژبي نه په ډېر خه کښې لري وه ؟ لکه دا چې د عربی ټکي د ساکن حرف نه نه شروع کېږي خو د پښتو ټکي د ساکن توري نه هم شروع کېږي ، يا لکه دا چې د عربی په یوه ټکي کښې دوه ساکن حرفونه په یوه خاي نه شي را تللهي خو په پښتو کښې داسي ټکي ډېر هي ، يالکه دا چې د پښتو په ډېر و ټکو کښې منطقې او عادي خج ډټکي په اخيري حرف يا د اخيير حرف نه مخکښې راهي خو په عربی کښې داسي نه ده - نو د عربی عروض په پښتو کښې خاي نه شول خو بیا هم پښندانه شاعران په شاعري کښې د عروضو د اهمیت او ضرورت نه خبر شول او فکر به یې کولو چې خنګه نوري ژبي عروض لري پکار ده چې پښتو ېې هم ولري - دوي

به هم دغه د عربی عروض اپول را اپول چې خنگه ترې کار و اخلي
 - په دغو شاعرانو کبني يو دولت لواني هم وو خوک چې د پلار له
 طرفه حسن خبل لواني او د مور له طرفه وردګ وو د ده وطن جلال
 اباد يا رشید اباد وو د پيداونبت درسته نېټه يې نه د معلومه خود
 کلام نه يې دا معلومېږي چې تري يو زر او پنځوس (۱۰۵^۰) هجري
 پوري ژوندے وو دولت لواني د پير روښان عقیدت مندا و د
 ميرزانخان انصاري شاکردا او مرید وو د ده په دٻوان کبني خوداسي
 غزل هم شته چې په عربی عروضو باندي برابر وو دا په پښتو کبني
 وړومې چې عروضي تجربه وه د ده نه علاوه مرزا خان انصاري او
 ارزاني هم د عربی عروضو د راخپلولو هڅي ګړي دي لکه د ارزاني
 دا بېلګه (نمونه) :

د یوء وحدت له اصله

د کثرت شول ډېر فروع

يا لکه د ميرزا خان انصاري دا بېلګه :

په وحدت له هره جوده بېکانه يم

په کثرت کبني د ميرزا په خله ويېرم

خوشال خان خټک

(١٠٢٢ - ١١٠٠ هجري)

بیا په کلاسیکي شاعرانو کښې خوشال خان خټک وو چا
چې په پښتو شاعری کښې د ځانګړي عروضي نظام ضرورت ته پام
شوئه وو د خوشال خان په کلیات کښې چې د کومو عروضي
اصطلاحاتو ذکر شوید دے هغه د پښتو د یوہ نامعلومه عروضي
نظام اصطلاحات دي -

په عروضو د تینکار په ترڅه کښې خوشال خان میرزا خان

ستا دے، لکه چې وايي :

لئه چانه په پښتو کښې ما ميزان ليد نه دے
میرزا په دا زیان کښې ويئل کړي دي تللي

خوشال خان بیا وايي :

پښتو زبه ده مشکله د دې بحر مونله نه شي

هم مالره یو خوبحره په ډېر مبنیود راغلي

په کې شعر کښې د ده مراد هم دغه څیز خجیز نظام دے او
ورسره ورسره د بحرونو د جو لوښت لپاره خلور قسمه رکنونو د
لومړي خجن سېلاپ رکن، د دویم خجن سېلاپ رکن، د دریم
خجن سېلاپ رکن او د خلورم خجن سېلاپ رکن) ته یې اشاره
کړپده خوشال خان په آکاهانه توګه په څيلو پېلا پېلو شعری څېلنو
(قسمونو) کښې کله په لومړي خجن سېلاپ، کله په دویم خجن

سې لاب ، کله په دريم خجن سې لاب او کله په خلورم خجن سې لاب
کښې مصري عي ليکلې دی د باندېني شعر اوله مصري عي پې په دريم
خجن سې لاب سره او دويمه مصري عي پې په دويم خجن سې لاب سره
ليکلې ده

خوشال خان د عروضو نه بغېر شاعري هدو شاعري نه بولي لکه
چې وايې :

چې چا د شعر کړے پې ميزانه، پې عروضه
دا هیڅ شاعري نه ده یو خو سپي دی تمپلې

کاظم خان شېدا

۱۱۳۵؟ - ۱۹۳۳؟ (هجري)

د عربی عروضو سره د پښتو سمون نه خورلو ته خینې
شاعران د پښتو نااھلي او پې نظمي وايې دا خبره د پښتو یو لوی
استاد او نازک خياله شاعر کاظم خان شېدا کړې ده دے وايې :

د پښتو ژبه تمامه

ده پې نظمه پې نظامه

لئه او زانه مختلفه

لئه ميزانه منحرفه

په ميزان باندې س چې راشي

هر کلام ته و بالا شي

حواله چې په تقطیع شي
 کهپي طعن کهپي تشنج شي
 اراسته په قانون نه شه
 کالموزون شه موزون نه شه

(دیوانِ کاظم خان شپدا)

کاظم خان شپدا که پښتو زبه بې نظامه او بې نظامه بولې

هم خو بیا بې لکه د نورو خینې شاعرانو داسې هم نه دي کړي چې
 په عربی عروضو کښې بې د پښتو شعر په زور د خایيلو هڅه کړي
 وي - کاظم خان شپدا خپله شاعري د پښتو مزاج سره سمه د پښتو
 په نامعلومه عروضي چوکات کښې د نهه کړي د ده په شعر کښې
 د ”کالموزون“ نه دا خرګندېږي چې د پښتو شاعري آکر که موزونه نه
 د خو ”د موزون په شانې“ د دې نه موږ ته دا نتيجه هم په لاس
 راخې چې هغه د پښتو د یوډه نامعلومه عروضي نظام ادراك هم لړو
 د ده شاعرا نه مقام د ده د وخت نه واخله تر نهه پوري هر
 چا دے - ده د ژوند زیاته برخه د هنلوستان په رامپور کښې تېره
 کړي وه - ځکه بې د ژوند ډېر حالات معلوم نه دي - کاظم خان
 شپدا د مېجر راوري د تحقیق په رنا کښې د خوشال خان کړو
 ټېږي

میا شرف

(۱۱۸۲ - ۱۱۶۰) لپرداز

پښتو ژبه د عروضو سره اشنکولو په لر کښې د میاشرف
کارنامه هم د ستاینې وو ده - هغه د احمد شاه بابا په زمانه کښې
(۱۱۸۲ - ۱۱۶۰) لپرداز ژوند کولو کومه چې د پښتو یوه ازاده او
خپلواکه زمانه وه - میاشرف لیکوال او شاعر وو - ده د ازاد نظم په
صورت کښې په عربی عروضو په پښتو ژبه کښې یو ووو کتاب
د پښتو عروض " ولیکلو - په ټې وجه د پښتو ژې علمي پنګه په
زیاتولو کښې دا یو مهم گام وو - دغه عروض به پرمخ تللي و که خو له
بله مرغه د پښتو سیاسی او معاشرتی حالات سازکار پاتې نه شول -
میاشرف خه کار په پښتو عروضو باندي ټړے کړے وو - ډړه
شاعری ېې د پښتو په وزنونو برابره ټړې د لکه دا شعر ېې په دویم
خج کښې پېل کړے د -

بیلتون نصیب زما د -، قدرت د کردکار د -

بندي په بند د هند یم ، مولد مې ننګرهار د -
د عروضو رساله ېې استاد رښین د " میاشرف عروض " په نامه ۱۳۳۸
لمريز کال د پښتو تولني له خوا چاپ او خپرہ ټړې ده - وايي چې تر
میاشرف وروستو د عيسی ھوتک خېل مکمل دبوان عروضي به
لري کوم چې دوه زره بیتونه لري -

سمندر خان سمندر

(۱۹۰۱-۱۹۸۹ عیسوی)

په هنلوستان د قبضي نه پس انگرېزانو دلته مكتبونه
 پرانستل د انگرېز نيت چې هر خه وو خود دغۇ مكتبونو نه يىدار
 مغز پىنەتائىنە پوهان هم راوتل چا چې د خپلواكى او د ژې د وې
 دپاره بىا سمې ھىچى شروع كېي - د دغې بېر (دور) په اخيري وخت
 كېنى سمندر خان سمندر د پىنتو شاعرى عروضي كولو د پاره ملا
 وترله - په دغه وخت كېنى د پىنتو علم و ادب سرچينه د عربى يا
 فارسى په خاي انگرېزى ژبه و گورجىلله - انگرېزى ژېي خېل
 عروضي نظام لرلو او پىنتو گىته تېي اخستې شوه خو سمندر خان د
 انگرېزى ادب نه نابىلد وو ، ده هم هغه د عربى عروضو زېه لاره
 ونيوله -

سمندر خان بې پوهانو ته ويىل چې ياخود د پىنتو شعر ته
 خېل خه نظام جو گېي او ياد ما ملگىرى شى چې عربى عروضو ته
 خېل شاعرى وسپارو خو چا د ده په خبره غور و نېھىكىرولو بس خېل
 شاعرى بې بې په عربى عروضو كېنى كوله - د سمندر خان دغه
 شعري مجموعه " د خورى شېلى " په نوم چاپ شوه - د بېلگى په
 توگه د ده خو شعروونه:

تماشا شوم چې مې كېه ستا تماشا

زما اوس كاندى كل دنيا تماشا

زما اشنا په تندر سور را
 سمندر جاوېدان شوم اور را
 منم چې ژوند خو خوب دے خوبې لئه ياره تلخ شي
 په سر دې اې سمندره د زهرو گوت دے تېريې کا
 سمندر خان په خوبه شپېلى کښې په يو شمېر بحرونو کښې نظمونه
 ويئلي دي سمند ر خان په خوبه شپېلى کښې لیکي چې په پښتو
 کښې د هیڅ یوہ تېر شوي او ژوندي شاعر د کلام تول د قانون په تله
 برابر نه دے خود سمندر خان دا نظر صحيح نه بنکاري ولې چې د
 ده نه مخکښې په تول برابر نظمونه ويئلي شوي دي لکه د عبدالعلی^{۱۰۸۵}
 اخونزاده کاکړ (۱۳۶۵-۱۲۹۹ هجري) نظمونه لئه هغوي نه دوه سوه
 کاله مخکښې ، دميا شرف شاعر (۱۱۸۶-۱۱۶۰ هجري) او لئه هغې نه
 مخکښې دولت لو^۱ نه چې ژوند یې تر هجري پوري یقيني
 دے دولت پخپله وايي چې :
 دا وزن دے صحيح پوري وکړه نظر
 فاعل ان مفعلن فعلن
 کېدے شي چې سمندر خان دا پور نظر په تحقیقي
 تاریخي بنیاد نه وي پېش کړے نوکه داسې وي بیا د ده د نظر نه د
 عروضو انتهايی او شدید ضرورت ته لپواله کېدل بنکاري
 تر اوسيه پوري په لاندېني عربي بحرونو کښې لیکلې شوي
 نظمونه موندلې شوي دي :

هجز ، لکه د عبدالعلی

کاکر مصروعه:

عجب راخي له دي دهره په هر ساعت ستم پر ما

رمل ، لکه د ميا شرف

مصروعه:

ای چې بلبل د عطا تل په چمن ستاکه چغار

مضارع ، لکه د عبدالعلی

کاکر دا مصروعه:

يار درومي او زه نه مرم هر گوره بې

وفايم

خفيف ، لکه د دولت

لواني دا مصروعه:

دا جهان د که په مثل بهار

رجز ، لکه د عبدالقادر دا

مص擐عه:

مهر زما د خپل صنم مه شه زما له

عمره کم

مليد ، لکه د رحمان بابا دا

مص擐عه:

سرزما سامان زما ، زار شه تر جانان زما

علامه رشاد

لئه دې سره سره چې خه ناخه بې د عروضو په چوکاټ کښې د پښتو شعر د څیز او خجیز سېستم لړه یا ډېره منښته کړي ده خو بیا هم د تدریس ، لیکنې او خبرنې لئه لارې په خیل زاره او ”انتیک“ سیستم باندې تینګ او ترینګ پا شوے دے او د ژوند تر پایه بې د هغه سخته دفاع کړي ده - په اورد مهالی استادی بهیر کښې بې لئه دولت لواني او میاشرف ، خواجہ محمد بنګش ، عبدالعلی اخونزاده نه واخله تر بهایی جان او سمندر خان پورې هغه ژرې عروضي نمونې به یې بیا بیا رامخته کولې - په دې لړ کښې بې د نیم اولسي شاعر بهایی جان (۱۳۵۱-۱۳۱۳ق) هماغه ”جزئيات“ را اخیستی دي چې په عربی عروضو کښې دي او ”کلیات“ بې چې د پښتو تول و تال لري دومره پاموره نه دي بللي - رشاد فرهنگي تولنې د ده اثار چاپ کړي دي -

ـ دروپش درانی ـ

د سمندر خان سمندر خوره شپلی چې کله دروپش درانی
وکتله نو د اول څل خبر شو چې د عروضو په نوم يو هم د
شعر په دنیا کښې شته خود ټې سره سره يې نظر هم دا وو چې
خنګه نورې ژړې عروض لري نو پکار ده چې پښتو يې هم ولري او د
عربی عروض خپلول نه دي پکار دروپش درانی د عروضو یوه خاکه
جو په کړه چې د حبیب الله رفیع سره يې هم خبرې ورباندې وشوې -
حبیب الله رفیع د خاکې لیکلورای ورکړه -

په ۱۹۸۹ کال عیسوی کښې يې د کراچی مجلې پلوشه " ته
دا خاکه د مضمون شکل کښې ولیکله خو په ټې وخت کښې
سمندر خان وفات شو ده وو نو څکه ورباندې خه بحث ونه شو
وروستويې د عروضو هغه خاکه په یوہ مکمل کتاب کښې بدله کړه -
دا کتاب په ۲۰۰۷ کال عیسوی کښې د "پښتو عروض" په نوم چلپ

شو

لكه خنګه چې مخکښې ويئلي شوي دي چې خلیل بن
احمد د عربی عروضو ځینې نومونه د څناورو د اندازونو په نومونه
کېښو دل او په رکنوونو کښې بدلونونو ته يې د څناورو د رنځونو نومونه
ورکړل ، خو پښتو کښې داسې نومونه نه دي ایښوی شوي ، دا څکه
چې په پښتو ادب کښې د خپلو عروضو عمر پېړ کم دے - په دي لې

کښې دروپش درانې داسې خېړنې وکړي چې یو خو ېې د شعری
 پنګې نه خپل عروض را برڅړه کړل ، رکونه ېې په ګوته کړل ،
 موندل شوو بحرونو ته ېې قالبونه جوړکړل او بیا د نومونو ورکولو په
 لړ کښې ېې عددي کليات په کار راوستل د ھې نومونو غټه ګټه دا ده
 چې د نومونه په اسانه د شاعر حافظې ته داسې نوخي چې بیا هډو
 هېږېږي هم نه

د دروپش درانې د بیان طریقه ټېزه سلیسه او اسانه ده زما
 په نظر کښې ، د عروضو د بنودلو په ترڅ کښې بساغلي دروپش درانې
 چې د تدریس کومه طریقه په دې ذکر شوي کتاب کښې په کار
 ”” اچولي ده هغه د اسان نه د مشکل په لور ده

OWNED BY 0300 9792115

ـ مجاور احمد زیار

ڈاکپیر مجاور احمد زیار نئے صرف دا چې لکه د خوشال خان ، کاظم خان شپدا او دروپش درانې ، د پښتو په ئانګړي عروضي نظام بانلې ټینګار کړیدے بلکه ورسره ېې دغه نظام را برڅړه کړے هم دے ـ ڈاکپیر مجاور احمد زیار هم د خپلې پوهې ، تجربې او د خپرزنې په بنسټ د دې اند (فکر) خبنتن دے چې د عربی عروض (میتھک سېستم) د پښتو شعر سره اړخ نئه شي لڳو بلکه خپیز (سېلاابی) او خجیز دے ـ موخه (مقصد) ېې دا دے چې د پښتو

شعر سېلاابوتونیک دے ـ

پروفیسر دانیال مکتزي د لندن په پوهنتون کښې د پښتو

پوهاند دے چا سره چې مجاور احمد زیار د پښتو شعر په حقله په
وبلس کښې ډېرگه ور بحث هم کړے وو ، هغه د پښتو شعر خپیز دے او په عملی توګه ېې د ډېرگه دبواني او اولسي شعرونو په

سکبنت یا تقطیع (scansion) کښې خپیز ـ خجیز نظام نه کار ا دے د مصروعی دنه ېې وی خج (د تکی خج) هم په کوته کړے دے او د خپې (سېلااب) اوږدوا او لنډوا ېې په پښتو شعر کښې ېې نقشه دے ـ

نجیب منلي خوک چې فرانس میشتی پښتو ادبیو

لیکوال او خپرنکار دے ، د کال ۱۹۸۷ عیسوی په پنځلس م اکتوبر

بې مجاور احمد زیار ته د پښتو شعر په حقله یو اوږد لیک رالپېر
 وو د هغه اوږده لیک نه د ده دریز هم بنکاره کېږي - دے وايي چې
 د شپاپسم ې پېړي په پای کښې د پیر روبنان (۱۵۲۳-۱۵۷۹) ن
 سیاسي او مذهبی پاخون د پښتو زې د فعالیت یوه پېلاامه (ابتدا) وو -
 په دې وخت کښې د پښتو سیمه د دوو پارسي ژبو تر مینځ ويشلي
 شوې وو - لویدیع ته د پارس صفوی امپراتوري وو او ختیع ته د هند
 د مغلو قدرت وو - په دې چاپېریال کښې پښتو شاعرانو او لیکوالانو
 په پراخه پیمانه لئه پارسي خخه هم د لغاتو په برخه کښې، هم د
 مفاهيمو په برخه کښې پراخې اخيستنې وکړي - کله کله یې د پښتو
 زې ګرامري جو لښت هم د پارسي په دول برابر کړے دے - د دغو
 اخيستنو په ترڅ کښې شاعرانو د پښتو شعر اصلی او د معمول بنې
 پېښه ودې او د پارسي او عربي عروضو د خپلولو هڅې بې کولې خو
 په دې کار کښې خه ډر بریالي نه شول -
 د دوي په فکر کښې د پښتو شعر بنستیز واحد مصرعه ده
 ، او مصرعه غونډونه (رکوننه) لري ، بيا هر رکن خلور څې
 (پلابونه) لري ، په دغو خلورو څو کښې خامخا یوه څېه خجنه
 - وي

د دوي په نظر کښې یوه مصرعه کمې نا کمه یوه خجيزه
 کړي لري او زیاتې نا زیاتې خلور خجيزې کړي - د خپود شمېر لئه
 مخي وره مصرعه خلور څې او اوږده مصرعه شپاپس څې وي -

خینې او سنيو او خينې پخوانيو شاعرانو تر دې او بدې مصريې هم
جورې کړې دي خو دا ډول شعرونه د ګوټو په شمار دي او خاصه
توجه نئه غواړي -

د پښتو شعر په حقله د مجاور احمد زيار ، دانيال مکنزۍ
او نجيب منلي فکرونه په بنیادي غټو اصولو کښې یوشانوا لري
اکرکه په خینې فروعی خایونو کښې یې نظر جدا جدا دـ

OWNED BY 0300 9792115

دوييم باب : د علم عروض اصطلاحات

سېلاپ (خپه)

انگرېزی کبني ورتہ (syllable) ، عربی کبني هجاء او په

پښتو کبني خپه وايي

تعريف : په يوه زبه کبني د یوء يا زيا تو غږيزو ټکو هغه

ټولکه یا پوته ده چې

لئه یوء خپلواك یا واوبل

، (a,e,i,o,u)

يا لئه یوء واوبل او یوء يا خو

بپواکو یا کنسونینتس (b,d,g,h,f,j,k,l,...)،

يا لئه یوء واوبل او یوء

نيمواك یا سيمي واوبل (w,y) ، او

يا لئه یوء واوبل ، یوء سيمي

واوبل او یوء يا خو کنسونینتنو

څخه جوړه شوې وي او په یوء خلې په یوء وخت په یوء وار

سا ايستلو یا د خلې خوڅولونه راوخي - یو خپلواك (واوبل) یو اخې

هم خان ته خپه جوړو شي - د دغو خبرو مطلب دا شو چې

خپلواك د نورو ډلو په ملګرتیا لنډي او اوږدي خپه جوروي - یو

بپواک یا نيمواک د خپلواك د ملګرتیا نه بغېر خان ته خپه نه شي

جوړو او نه دواړه په ګډه جوړو شي - هر غږکغږ

(diphthong) هم خپه شی - یاده دې وي چې د واوېل او

- e,y سیمی واوېل مجموعې ته دفتهانګ يا غږګغې وايې لکه

اوسم به د باندینې تعریف په رڼا کښې ، د پښتو په تناظر

کښې سېلاپ ته وګورو - په پښتو کښې دوه قسمه حرفونه دي ، یوې

قسم ته د علت حرفونه وايې لکه و،ا،ي،ه اوبل قسم ته صحیح

حرفونه وايې لکه د علت حرفونو نه ما سوا حرفونه - په پښتو کښې

خلور حرکتونه هم دي لکه زور ، زبر ، پېش او زور یا نیم زور -

په صحیح حرفونو کښې پخپله هیڅ سانه وي ، دا حرکتونه هي چې

خان ته دراکش کولو نه پس په صحیح حرفونو کښې سا اچوي -

سېلاپ یا خپه داسې تکي یا د تکي برخې ته وايې چې د

اوړ په حرکت سره ادا کېږي یا به داسې ووايو چې د وېنا په مهال یو

خل خله خوڅول یو سېلاپ یا خپه جورو وي - لکه "غر" په دوه

حرفونه لري او په لومړي حرف "غ" باندې د زور حرکت دے د یوې

حرکت په وجه "غر" په یو سېلاپ دے -

د علت حرفونو سره هم صحیح حرفونو ته حرکت

حلصلې یوکړي لکه په "مور" کښې "و" د پېش کار ورکوي ،

په "ښاد" کښې "ا" د زور کار ورکوي ، په "ډېر" کښې "ې" د زبر کار

ورکوي ، په "ده" کښې "ه" د زور کار ورکوي ' او

په "وړه" کښې "ء" د زور کې (نیم زور) کار ورکوي - په یوې سېلاپ

کښې حرفونه یو یا زیات کېد کې شي خو حرکت پکښې یو وي -

په پښتو کښې د ډېرو ټکو ابتدائه سکون سره هم کېږي نو

دا ساکن توري په وروستيني حرکت پوري تپل کېري او خان له
سېلاب نه شي جو پولې ولې چې ساکن د حرکت نه محروم وي او
سېلاب د حرکت نه جو پېري هم دغه شان که يو ساکن د تکي په
مینځ کښې راشي يا د تکي په اخیر کښې ، نو دا ساکن به خامخا د
ګاونډ په حرکت پوري بنخېږي -

خوب بلګي :

يو سېلايز تکي لکه غرءه ،

وزن ، کښې ، مې ، به ، له ، ته ، بنکار او داسې

نور

دوه سېلايز تکي لکه قصه ،

واوره ، کلکه ، پوزه ، غړي ، غورې او داسې نور

درې سېلايز تکي لکه

واورینه ، اولسي ، پاکستان ، کرکيله ، بریالي او

داسې نور

څلور سېلايز تکي لکه

بریاليتوب ، کتابونه ، دریابونه ، غږ پوهنه او داسې

نور

په یو سېلاب کښې د حرفونو شمېر :

يو حرکت او یو حرف : چې یو حرف د حرکت سره یو حرف

ملگرے وي او هغه لئه خپله خایه راخوختوي
 لکه ”خی“ د یوہ سپلاب تکے دے چې پکښې
 د ”خ“ سره د ”ي“ حرکت را دے یا لکه چې ، مې ،
 دا ، ما او داسې نور-

پئه دې ډله کښې د یوہ بل جو بندت ټکي هم راخی لکه بدن ،
 سحر ، ژول ، او داسې نور - دا تکي دوه سپلایز دی خو پئه دغو
 درو واپوکښې لو مرے سپلاب د یوہ حرف دے -

يو حرکت او دوه حرفونه : دلته يو حرکت د یوہ حرف لئه خوئحولو
 پس يو بل حرف هم د هغه سره وترې نو دا هم يو سپلاب
 جورووي يعني د یوہ حرکت پئه ملگرۍ کښې لئه دوو حرفونه هم
 يو سپلاب جو پېړي لکه سر ، لس ، اوبن ، شين او داسې نور

يو حرکت او درې حرفونه : پئه دې سپلاب کښې يو حرکت درې
 حرفونه د څان سره خوختوي لکه ګرد ، شپون ، وران او داسې
 نور-

يو حرکت او خلور حرفونه : پئه دې ډول سپلاب کښې يو حرکت د
 څان سره خلور حرفونه راخوختوي لکه شرنګک ، وروست ،
 خوند ، ژوند او داسې نور-

يو حرکت او پنځه حرفونه : پئه داسې سپلاب کښې يو حرکت
 پنځه حرفونه سره وترې لکه شخوند - دا د یوہ سپلاب تکے
 دے پئه دې ټکي کښې پئه دريم حرف بالندې د زور حرکت دے

نور پکښې ټول حرفونه ساکن دي

حرکت د مقناتیس په توګه

:

کله چې یو حرکت خپل خان ته ، لئه یو خوا او بل خوا ،
لکه د مقناتیس حرفونه راکش کړي نو دا یوه غنچه (cluster)
جو په کړي - کله د مخ لئه طرفه او کله د شا لئه طرفه حرفونه په یوه
حرکت پوري بېخ شي نو دغسي غنچې په اته دوله دي - په ډې لر

کښې د حرکت د پاره "V" او د حرف د پاره "C" نخښه کاروو :

ccv	- ۲	cv	- ۱
ورا		خوا	

ccvc	- ۳	cvc	- ۴
خپل		څم	

ccvcc	- ۵	cvcc	- ۶
شرنگ		کړد	

cccvcc	- ۷	cccvc	- ۸
شخوند		شخول	

د سېلاپ قسمونه

(د خج یا فشار لئه معنې)

دوينا په وخت کښې ټول سېلابونه په یوه ډول نه ادا کېږي ،
په ځینې سېلابونو باندې زور یا فشار راخي او په ځینې باندې نه
راخي - د سېلايونو تر مينځ دغه فرق په ساده وپنا کښې هم ارزښت
لري او په منظومه وپنا کښې هم - په ډې لړ کښې د سېلاپ لاندېنې

دوه قسمونه دي :

خجن سېلاب : د وينا په وخت چې
په کوم سېلاب باندې زور یا فشار راخې هغه ته خجن
يا دروند سېلاب وايي -

سېک سېلاب : د وينا په وخت چې
په کوم سېلاب باندې زور یا فشار نه راخې هغه ته
سېک سېلاب وايي -

لنډ او اورد سېلاب

لنډ سېلاب : لند سېلاب هغه سېلاب دے چې هر ئاي
او هر وخت د یوہ سېلاب په توګه کارو شي - د اوردە سېلاب نه
علاوه نوره تول سېلابونه لند وي -
اورد سېلاب : په یوھ مصروعه کېنې د خجنو سېلابونه په
قطار کېنې هغه اخیرینې خجن سېلاب ته وايي چې د دوو يا درو
سېلابونو ئاي ونيسي ، او بحر ته هيچ نقصان هم نه وركوي
د پښتو په زياره بحرنو کېنې دا گنجایش شته دے چې د

مصروعې اخیرينې يو يا دوه سېلابونه يې کم کري شي دلته دا اخیر
دروند سېلاب ، چې ورته اورد سېلاب هم وايي ، د دوو يا درو
سېلابونو ئاي ونيسي - خلاصه يې دا ده چې د اوردە سېلاب په
مصروعه کېنې د هماغه بحر له بلې مصروعې خخه يو يا دوه سېلابونه
کم راخې - دغه اورد سېلاب د پخوانيو او اوسينيو ټېرو شاعرانو په
شاوري کېنې شتون لري لکه در حمان بابا د غزل دا دوه بیتونه :

با دشاھي لري هر يو غلام د ستا
 د خاصانو په ئ خلاني ناست وي عام د ستا
 زه رحمان دعا سلام په هغه وایم
 هر چې ما لره راوري سلام د ستا
 دا بیتونه د دولس سپلابيز بحر د غزل نه اخیستي شوي دي
 ، مطلع بې يولس سپلابه ده بیا هره قافيه داره مصرعه هم يولس
 سپلابه ده خو هره بې قافيه مصرعه بې دولس سپلابه ده او وزن بې
 هم درست دے، معنا بې دا شوه چې د مطلع او د هري په قافيه داري
 مصرعي د پاي په رکن کبني د او بد سپلاب په توکه "ستا" را دے -

د عربي او پښتو په سپلاب کبني فرق

د عربي عروضو اکائي کلمه ده بیا د کلمې درې قسمونه
 (سبب ، وتد او فاصله) دي اوس د تيکنالوجي په جلید دور کبني د
 قومونو او د ملکونو تر مينځ فاصلې کمې شوې دي - د دي
 نزدېکت له وجهي اوس عربي ته هم د سپلاب تصور په ورگد ېد لو
 دے - د عربي سپلاب په دوه ډوله دے یو هغه دے چې یو حرکت
 یو حرف راخوخي او بل هغه دے چې یو حرکت یو ورو ساکن
 حرف هم خان ته راکډ کې او خوخي یې - د مثال په
 توکه "سفر" به واخلو - دا دوه سپلاب تکه دے په لومړي
 سپلاب "س" باندې زور دے او په دويم سپلاب "فر" کبني دوه

حرفونه هي يو متحرک او بل ساکن - په عربی عروضو کښې په سېلاپ کښې د حرفونو شمېر ارزښت لري - د دي خبرې مطلب دا شو چې په عربی عروضو کښې د سېلاپ خومره وا يا کمیت (quantity) ارزښت لري - خو په پښتو کښې د سېلاپ کمیت نه ، بلکه کیفیت يا خرنګوا (quality) ارزښت لري -

په پښتو کښې "سفر" او "سرور" په وزن کښې برایبر دوه پکي دي ، خو چې کله پې د عربی عروضو تلې ته واچوونو بیا پې په وزن کښې فرق راشي، ولې چې د "سفر" لومړے سېلاپ له یوہ حرف جوړ دے خود "سرور" لومړے سېلاپ له دوو حرفونو جوړ دے آکر که د دواړو دویم سېلاپ له دوو دوو حرفونو جوړ دے - په پښتو کښې دا نه شي چې په سېلاپ کښې حرفونه خو دي بلکه دا کتل کېږي چې سېلاپ خجن دے او که سېپک -

خج (فشار)

دي ته په فارسي کښې فشار ، عربی کښې خج ، پښتو کښې دروند وا يا زور او په انگرېزې کښې (stress/accent) وايې د عروضو په اصطلاح کښې خج په یوہ تاکلي شوي خاي باندې د غږ سختوالي ، شدت او هسکوالۍ ته وايې يا به داسې داسې ووایو چې خج هغه کار يا عمل ته وايې چې د ژبني یوونو (واحدونو) په لړ کښې یو تکے د سا ایستنې له فشار سره په زيات زور

او شد ت ووئل شي او دغسپي یوه غر يا چې ته تر نورو گاونديانو زياته ٽينگتيا او لورتيا وروي خبني او هم لئه دې وجهي دېکي معنا او په ترڅ کښې شعری وزن اغېزمنوي - په پښتو خپيز - خجيز سېستم کښې خج د څې نه هم زيات او لومرے بنستېز ټاکنده نقش لري - خج د ژبني جو یېندتونو يا چاپېریال لئه مخې په خلور ډوله دے؛

۱ - خپيز خج : دغه خج په څه کښې دنه په حرکت(واوبل) بانلي راخي ځکه چې حرکت (واوبل) جوت وئل کېري او د بېوک (consonants) يا د صحيح حرفونو وئل او اوريبدل هم په خپل سر اخالي لکه په "سپین" کښې "ي" بانلي څېز خج دے.

۲ - وي خج (كلمي يا دېکي خج) : چې د یوې کلمي يا پکي دنه یوه څې ، ديوه واوبل (حرکت) او د ساد فشار په مرسته تر نورو څو ٽينګه او زورداره وویله شي لکه د "ورغوي" تکه درې سېلا به (ورغ⁺ زور⁻ وي) دے ، په دې پکي کښې د مينځ څې وي خج تا د کلمې خج لري ، په "کتميل" (کتې مل) کښې دويمه څې چې مانيزه هم ده ، وي خج لري - که په یوه څه کښې خج په خپل ټاکلې خاي رانه شي نو معنا ېي ونجېري (بدلنه شي) او کېدے شي چې د یوه بل پکي سره ېي ادلون بدلون راشي

لکه ”غوپه“ په لومړي خج سره ګنډه ، ګرہ او په دویم خج
سره غوپه ، غوطه معنا خپلوي

یاده دې وي چې په دودیز لیک (املاء) کښې د خج لپاره کومه
نخښه (symbol) نه شته ، صرف د ټاکلې خپې په ټاکلې خای
(حرکت یا واپل) باندې فتحه یا ضمه (اچول کېږي

۳ - غونډ خج (د عبارت خج) : چې په یوہ

عبارت کښې یو توک یا تکے په زور سره وویتل شي لکه
په ”سپین کالی“ کښې ”سپین“ ، یا په ”د جونو
ښوونځۍ“ کښې ”د جونو“ تکي خجن راخې او بیا د وېي
خج په لړ کښې ”د جونو“ له دواړو څو (جو-نو) لومړي
څې خجنه ده - دله له غونډ یا عبارت خخه مراد صرف
نحوی غونډ یا عبارت دے -

۴ - غونډ له یا غونډ له یېز خج : چې دیوې

غونډ له (جملې) دنه یو تکے تر نورو په زیات زور، لوروالی
او فشار سره وویتل شي او په دې توکه د جملې پېلاپل
معنوی قسمونه مینځ ته راشي لکه بیانیه ، سوالیه ، امریه -

يو مثال : يوه درې سپلایزه جمله اخلو او وار په وار د خج

ځای بدلوو او ورسره یې په معنا هم غورکوو :

- ڦڻه چای خښم

- زءَ چاٽي خبنم

- زءَ چاٽي خبشم

په اولې جملې کښې خج په ”ڦُڻ“ باندې دے چې د دي

سوال جواب دے چې ”خوک چاٽي خبni؟“

په دويمې جملې کښې خج په ”چاٽي“ باندې دے چې د

دي سوال جواب دے چې ”ٿئه خه خبni؟“

په دريمې جملې کښې خج په ”خبشم“ باندې دے چې د

د دي منع په جواب کښې اصرار دے چې ”ٿئه چاٽي مه خبne“ -

په ٻکو (كلمو) کښې د وې خج (كلمي خج) خايونه :

د پښتو په ځينو ٻکو کښې په

لومري سڀاب خج راخي لکه شخره، خوابنې ،

پېغله

په ځينو ٻکو کښې په دويم

سڀاب خج راخي لکه سپورمۍ ، وراره ، ترbor

په ځينو ٻکو کښې په دريم

سڀاب خج راخي لکه الوته ، الوتكه ، جنگ

خلي

په خينو تکو کبني په خلورم
 سېلاب خج راخي لکه ټولنپوهنه ، اتلولي ،
 ټولنيزوالی ---
 په خينو تکو کبني په پنځم
 سېلاب خج راخي -
 په خينو کبني په شپږم
 سېلاب خج راخي -
 او په خينو تکو کبني د پاي
 په سېلاب خج راخي لکه پكتيا ، پسللي ،
 پښور ---

په پښتو کبني د نورو پکو په مقابل کبني د پایخج تکي دېر
 زيات دي - د پښتو خجچوھنې (accentology) لئه مخې خج هیڅ
 کله لئه خلورمې څېږي وروستو نه راخي - دasicي تکي چې د هغه د
 څو شمېر پشخه یا زيات وي ، لکه اهورا مزادا و نیکاراکووا ، په
 پښتو شاعري کبني نه شي راتلي - د ار (اصل) لئه مخې د پښتو
 عادي او منطقی خج په وروستني څېږي راخي -

ثانوي خج

خج په یوهه تکي کبني په خپل څاي پروت وي خوکه دي
 تکي ته یو یا زيات حرفونه ورزيات کړل شي نو خج هم ورسره بل

خایي ته بدل شي لکه ”ستركه“ دوه سپلابيز تکے دے چې خج پې په
لومړي سپلاب دے - اوس که دا نکے ”ستركور“ شي نو خج له
لومړي سپلاب نه دريم سپلاب ته لاړ شي - په ”ستركور“ تکي کښې
اصلی خج په درېم سپلاب دے او لومړي سپلاب باندې ثانوي خج
دے - دا ثانوي خج هیڅ کشاله نه پیدا کوي ولې چې هغه صرف
اصلی خج دے په کوم باندې چې بحر ولاړوي -

رکن (غونډ)

OWNED BY 0300 9792115

دي ته په پښتو کښې غونډ ، عربی کښې رکن او انګلېزی
کښې (foot) وايي -

پېژند (تعريف) : د سپلابونو هغې مجموعې ته غونډ يا
رکن وايي چې یو سپلاب پکښې لازمي خجن وي او نور سپلابونه
ې پیک وي - د رکن په خجن سپلاب باندې بحر ولاړوي - د یوء
خاص رکن د تکرار خخه د یوء خاص بحر مصرعه جو پېږي او د بل
رکن د تکرار نه د بل بحر مصرعه جو پېږي -

په پښتو شاعري کښې دوه قسمه رکنونه کارولي شوي دي :

يو قسم هغه رکن دے چې خلور سپلابونه لري او مونږ
ورته او بد رکن وايو - په او بد رکن کښې درې سپلابونه سپک وي او

يو سپلاب لازمي خجن يا دروند وي - پنه پښتو شاعري کښې زيات استعمال د اوبرده رکن شو ـ دـ - اوبرده رکنونه پنه شمېر کښې خلور دي ، او اوبرد رکني بحروننه جوړوي - دا خلور واړه اوبرده رکنونه يو تر بله فقط دومره فرق لري چې لازمي خجن سپلاب پکښې خپل خاي يا خانه بدله کړي -

بل قسم هغه رکن دـ چې درې سپلابونه لري او مونږ ورته لنډ رکن وايو - پنه لنډ رکن کښې دوه سپلابونه سپک وي او يو سپلاب لازمي دروند وي - پنه پښتو شاعري کښې دلنډ رکن څېر کم استعمال شو ـ دـ - لنډ رکنونه پنه شمېر کښې درې دي ، اولنډ رکني بحروننه جوړوي - دا درې واړه لنډ رکنونه هم يو تر بله دومره فرق لري چې لازمي خجن سپلاب پکښې خاي يا خانه بدله کړي -
اوبرده رکنونه (غونډلونه)

یاده دي وي چې د نومونو ورکولو پنه لړ کښې د خجن سپلاب خاي يا خاني ته کتلي شوي دي - لاندیني قالبونو کښې د سپک سپلاب دپاره صرف هنديسي (اعداد) ۱ و د خجن سپلاب دپاره د عدد د پاسه () نخښه کاروو ؟

۱ - کومړے اوبرد رکن | ۲۳۲ | : خکه ورته لوړمـے اوبرد

رکن وايي چې لوړمـے سپلاب پې خجن دـ ، او نوريې سپک دي -

۲ - دويم اوبرد رکن | ۳۲ | : خکه ورته دويم اوبرد

رکن وايي چې دويم سپلاب پې خجن دـ ، او نوريې سپک دي -

۳ - دریم اوبد رکن | ۳۲۱ | : ځکه ورته دریم اوبد

- رکن وايي چې دریم سېلاپ بې خجن دے ، او نور یې سپک دي

۴ - خلورم اوبد رکن | ۳۲۱ | : ځکه ورته خلورم اوبد

- رکن وايي چې خلورم سېلاپ بې خجن دے ، او نور یې سپک دي

لنډ رکنونه (غونډونه)

رکنونو ته د نومونو ورکولو په لر کښې لومري دي ته کتل

شي چې رکن اوبد دے او که لنډ ، بیا څې ته کتل شي چې د دي

رکن خویم سېلاپ خجن دے ؟نو دلته به پېل د لومړي لنډ رکن نه

کوو

۱ - لومړے لنډ رکن | ۳۲۱ | : ځکه ورته لومړے

لنډ رکن وايي چې لومړے سېلاپ بې خجن دے او نور یې سپک

دي - (تر نزدې ماضي پورې څې ته خالی رکن ویئل کېدل)

۲ - دویم لنډ رکن | ۳۲۱ | : ځکه ورته دویم لنډ رکن

وايي چې دویم سېلاپ بې خجن دے او نور یې سپک دي

۳ - دریم لنډ رکن | ۳۲۱ | : ځکه ورته دریم لنډ رکن

وايي چې دریم سېلاپ بې خجن دے او نور یې سپک دي

د رکنونو د پېژندګلو نه وروستو اوس مونږ ته بنکاره شوه

چې سېلاپ هغه بنیادی آکایي یا يوون (unit) دے چې د رکن تکرې
 ترینه جولپېرىي ، رکن هغه ضروري تکرې ده چې د مصروعې يوه تخته
 ترینه جولپېرىي ، او مصروعه هغه تخته ده چې د بیت يا شعر دروازه
 ترینه جولپېرىي - د لازمي خجن سېلاپ په حقله به دا ووایو چې
 خنگه مېخونه په ضروري او خاصو خایونو ولکول شي، دومره به
 دروازه محکمه او بنکلې وي، هم دغه شان خجن سېلاپ هم دے
 چې په خپل تاکلې شوي خاي کښې راشي نو د مصروعې بحر به
 درست وي

پوره رکن او نیمگرې رکن

د دريم او بدءه رکن (۲۳۰۱) خاصه دا ده چې په مصروعه
 کښې خو خله هم تکرار کېرىي په پوره شکل تکرار کېرىي او باقۍ
 نوره رکونه د مصروعې په سر او مینځ کښې پوره راخې خو په آخر
 کښې په نیمگرې شکل راخې نو د اخيري رکن نه کله يو سېلاپ ،
 کله دوه او کله درې سېلابونه وغورڅېرىي - د کوم رکن نه چې د اخير
 يو سېلاپ وغورڅېي د هغه نیمگرې شکل د درو سېلابونو پا شي
 هم دغه شان د کوم رکن چې درې سېلابونه وغورڅېي د هغه
 نیمگرې شکل دیوہ سېلاپ پا شي د دريم او بدءه رکن نه علاوه
 نوره رکونه (لومړے او بدء رکن ، دويم او بدء رکن او خلورم او بدء
 رکن) د خپل سالم شکل په تکرار مصروعه نه شي پوره کولې ، او
 خامخا نیمگرې رکن ته اړتیا لري

یورکن زیات نا زیات خلور خله او کم نا کم یو خل تکرار

کېرىي

مصرعه (verse)

د رکن د تکرار خخه مصرعه جوپپوي - د دود لئه مخي د اولسي او ادبى قافيه وال شعر كوشني ترين (لئه تولو وبو) يوون يا واحد مصرعه بلل شوي ده - دوي همكچي (همتولي) مصرعي يو شعر يا بيت جوروبي - يوء بشپه شعر ته "فرد" وايي - مصرعه د يوه شعرى خبل (دويسىپى ، خلورىزىپى ، چارىزىپى ، غزل ، قصىدىپى - - -)

رغنده ټوک (جزء) گرخى - د ننگر هارخىنى اولسي شاعران بيت ته
کېي او مصرعي ته نيمه کېي وايي -

پئه اروپايى ژيو كېنى د مصرعي او بيت توپير (فرق) نئه شته او كوشني ترين موزون يوون بې هماعه ليكه ده چې پئه اندېزى كېنى ورته (line verse) يا پئه لنله توگه (verse couplet) وايي او د زمونبر يوء بيت يا شعر ته "جوپه ليكې" (verse couplet) وايي چې لا تيني سرچينه يې (versus) ده - د شعر ويي (تکى) پئه عربى او اريا نى دواپو ژيو كېنى شتون لري

د مصروعي (دوديزه) کچه يا اوبرد وا

يو اوبرد رکن خلور سپلابونه لري او کم ناکم يو خل او
 زيات نا زيات خلور خله تکرار کيدے شي نو پهه دې تناظر کښې د
 پښتو له ټولو وړه یا لنډه مصرعه خلور سپلابه او له ټولو اوبرده مصرعه
 شل سپلابه ده -

سنه به وي چې د مصرعي کچې پهه حقله د مجاور احمد
 زيار د نظر نه هم خان خبر وسا شي - د کچې له مخي د پښتو
 ديوانی شعر لنډه ترينه مصرعه اووه خپيزه او اوبرده ترينه بې شپارس
 خپيزه ده حالانکه نز صبا پهه نوي غزل کښې تر دوو خپيزو ، او پهه
 اوسيني ازاد شعر کښې هره ټوته د ار له مخي تر یوه غونه (خلور خپيز
 رکن) کوشني کېدے شي او پهه ځينې ځایونو کښې تر یوې خپيزې
 هم ټوته موندلې کیدې شي او اوبردوا بې هم تر ۲۸ خپيزې ټوته
 ازما شوے دے - نور زياتي اوبردوا بې ځکه خوند نه کوي چې
 پخپله شاعر او بل هر لوستو یا سندر غاړے بې نور پهه یوه سا او بې
 د وقفي د لوستلو توان نه لري - حالانکه بهه ازاد (نپښېلیز ، بې قافیه)
 شعر کښې تر ۵۲ خپيزې ټوته هم مونډېري لکه نصرالله حافظ او

صدقیق پسرلی تر دودیز (شپارس خپیز) بزید وراوو دے او تر شل
 خپیزی او يا هم پورته بېلگىپى يې ازمایلپى دى - پە ازاد قالب كىنپى
 اسماعيل يون خچلىي مصرعې تر دېرسخ خپیزی غھولپى دى -
 مانەپخچله د غازى سىال صېب يو داسې غزل پەكتورا
 دے چې د هرىپى يې مصرعې لندوا يې د يوە سېلاپ دے - خو
 د شاعر د پاره دومره ويپى (يو سېلايزې) مصرعې تە خەپيغام وردنه
 كول ، مقصد يت او شعرىت شاملول كە نا ممكىن نە وي نو مشكل
 خو خامخا دى - هم دغە شان مې د اوبدوالىي پە لې كىنپى د
 عبدالروف زاهد ، د ادریس خان ادریس او د ممتاز اورکزى تر شل
 خپیزی او بدې مصرعې هم موندلپى دى - دا مصرعې د لسو خپو
 غېركى مصرعې وي (د لسو خچونه پس پىكىنپى وقفه وە) نۇد داسې
 شل خپیزو پە يوه سا وىئل او لوستل هم اسان وي او مقصديت هم
 - لرلپى شي

وزن

وزن تللو ته وايي - په اصطلاح کښې د دوو کلمو (ټکو)
 حرکات او سکنات برابرولوته وزن وايي ، په نوره ټکوکښې به داسې
 ووایو چې د علم عروض مقرر شوو بحروفو خخه د یوء بحر په تله د
 یوء شعر تللو ته وزن وايي - کوم شعر چې په ډې تله صحيح او برابر
 پړپوخي نو هغه موزون وي که نه وي نو غږ موزون -

دفن په زورو کښې له شڅېلو مخکښې ' مونږ داسې و
 شو چې وزن د ټکو داسې ترتیب د چې په کوم سره یوه جمله په
 اورېدلو کښې خوده او په وئيلو کښې روانه وي دا خوبیلت او رواني
 اهنګ پیداکوي او د اهنګ رشته د احساس سره ده - په ټکو کښې
 په مکمله توګه د احساس اداکول که ناممکن نه وي نو ګران ضرور
 دي - د وزن احساس د هر هغه سړي په مزاج کښې پروت وي خوک
 چې د موسیقی ذوق لري -

د عامې مشاهدې خبره ده چې د خواړه اواز يا د ساز
 اورېدو سره د سړي لاس ، پښې یا ګوتې ؟ د اواز يا ساز د زېر و بم
 سره لاشوري حرکت شروع کړي - که داسې اورېدونکي ته نظر
 وشي نو سړے به محسوس کړي چې د اورېدونکي د لاس پښو په
 زېر و بم کښې یو خاص ترتیب او خلاصه وقهه وي - که سړے لېر نور
 په ژور نظر ورته وکوري نو یو بل حقیقت هم بشکاره کېږي هغه دا

چې د موزون نظم يا غزل هرې مصرعي سره د لاس پښې د زبر و بم
شمېر هم برابر وي د ګوټو يا د لاس پښې د زبر و بم په دې وقهه
کښې د وزن راز پت دے -

د زبر و بم د دې کیفیت صحیح اندازه لکول مشکل هم
دي خو که د دې دپاره پنسل او کاغذ واخیستل شي او د لاس پښې
زبر و بم په دې کاغذ باندې د کربنو په صورت کښې ریکارډ کړے
شي ، بیا به معلومه شي چې لاس يا پښې یا ګوټو خو خله باندې
حرکت وکړو - د کربنو راکابو عمل چې خومره لاشعوري وي
دومره به زیات صحیح وي - دلته دا احتیاط پکار دے چې د لاس
پښې یا ګوټو په حركت کښې ، او د اواز په زبر و بم کښې یکسانیت
او رواني وي ، که نه وي نو د موزون کلام پېژندګلو یه و نه شي - د
مصرعي د اوچتلولو سره به د پنسل باندې لاندې کول داسې يو
شانوا لري لکه خنګه چې د مصرعي د زبر و بم سره د طبله نواز
لاسونه هم اهنګ وي -

اوسم د باندینې بحث وضاحت په یو عملي مثال سره کوو -
د مصرعي د اواز د زبر و بم سره د هم اهنګو ګوټو یو خل ”
اوچتلولو“ سره یو خل په پنسل ”باندې کربنه“ ، او بیا د هم اهنګو
ګوټو د یو خل ”لاندې کولو“ سره په پنسل ”لاندې کربنه“ راکابو -
اوسم د اروابناد منتظر بېټني یو غزل زمزمه کوو او ورسره به کربنه
هم راکابو :

مرگ او محبوب په رابللو چاته کله راخی
 چې یې په زړه سمه شي، وخت راشي نوخپله راخی
 د چابلو، د چامنګکول پري لګډلې ده نن
 د اسي نادره خوشبوسي چې له هر کله راخی
 زما د امن مينو! تانه خنه نه جور کرم
 بوي د ګوکرو له هر ګل او له سبله راخی
 ما په خپل سر د پېټ نیکه کلشن کښې سنه وير وکرو
 الله خبر چې ورته بیا د اسي بلبله راخی
 ابه هم وخت وي منظر ته چې دیار له لوري
 دا ”کري“ راشي چې ”ورڅم“ که د پخپله راخی
 د دې غزل نه مو خو شعرونه زرممه کړل او د هري
 مصروعې د زبر و بم سره د ګوکتو لاندې بانلي حرکت مو په کربنو
 کښې راواکابلو نو د دې غزل هري مصروعې ته مخامنځ^{۱۵} کربنې
 راغلې یاده ټې وي چې د کربنو راکابلو عمل ته مو فکر نه وو
 دا عمل لاشوري پکار وي اورېلونکي يا د ويونکي د
 لاس پنسل به په کاغذ ساکن ولاړ وي، خنګه چې مصروعه شروع
 کېږي نو د کربنو راکابلو عمل به هم ورسره شروع کېږي د
 اورېدونکي يا د ويونکي مكمله توجه به د مصروعې اهنګ لوري ته
 وي، وروستو د دې عمل د صحت امکان کېدے شي
 اوس دا موجوده غزل د شروع نه تر اخيره پورې چې مونږ

ویشلو نو تپول فکر مو د اواز زبر و بم لوري ته وو او د کربنو شمېر ته
مو هيچ فکر نه وو ، د مصروعې د زبر و بم سره د کربنو راکابلو عمل
کښې روانې هم وو ، په چې عمل کښې هيچ مشکل پیدانه شو - کله
چې غزل مکمل شونو رسه د کربنو راکابلو عمل هم مکمل شو -
هړې مصروعې ته مخا مخ ، د ګوتو د زبر و بم دپاره د کربنو شمېر ۱۵

۱۵، وونو اوس بیا مونږ ویشلې شو چې دا غزل نه وزن برابر د -
اوسم که سپه لپور فکر وکړي نو د هړې مصروعې
کربنې د سپلابونو د شمېر سره هم برابرې دي ، هره مصروعه پنځلس
۱۵) سپلابه ده او د هړې مصروعې کربنې هم پنځلس (۱۵) دي -
خکه دا غزل په وزن برابر د -

ټول نظمهنه یا غزلي په اوږدوالي کښې یو برابر نه وي د
خینې غزل یا نظم مصروعې وړې وي يعني سپلابونه ېږي کم وي او
خینې مصروعې اوږدې وي يعني سپلابونه پکښې ډېر وي - د کمو
سپلابونو مصروعې ته مخامنځ د زبر و بم د کربنو شمېر هم کم وي او
د ډېرو سپلابونو مصروعې ته مخامنځ د زبر و بم د کربنو شمېر هم
زيات وي ، خو دا قاعده ضروري ده چې د غزل یا د نظم هړې
 المصروعې ته مخامنځ د زبر و بم د کربنو شمېر مستقل يو (constant)
وي ورنه وزن به ملت تصور کېږي -

د یوې مصروعې د شنې (تجزې) په وخت که د قلم په
رفتار کښې خه بې قاعدګې راغله او د کربنو راکابلو په یوه شان نه وو

نو دا زېر تجزیه مصروعه په وزن کښې نه ده - د تجربه کارو شاعرانو
 کلام په وزن کښې وي نو د دوي په کلام دا مشق بنې نښکلے کېږي -
 که یو کس د موزون غزل هرې مصروعې ته مخامنځ د کربنويو مستقل
 (تعداد راکابې نو دا n دې فن کښې د مهارت نخښه ده -
 د وزن د معلومولو دا ذکر شوې طریقه د پښتو په اوږد رکني بحرونو
 کښې زیاته کامیابه ده -

OWNED BY 0300 9792115

بحر

سپکو او خجنو سې لابونو ته یو خاص او ټاکلے شو -
 ترتیب ورکولو ته بحر وايي - دغه دوه ډوله سې لابونه (سپک او
 خجن) چې په یو خاص او ټاکلې شوي ترتیب په یوه مصروعه کښې

راشي نو يو خاص دول اهنگ (rhythm) يا بحر تري جو پشي - كه
چرته دا تا شو - ترتيب په يوه بل تاکلي شوي ترتيب بدل شي نو
بحر هم ورسه بدلپري - كه چرته د دغه دوه دوله س پلابونو يو تا
شو - ترتيب يوچي داسپي جملې ته وردنه شي چي د س پلابونو شمېر
يې د مصروعې هومره وي ، نو په دغې جملې کښې بحر راشي او
جمله په مصروعې بانليې بدله شي -

په هره ڙبه کښې د يوه خاص شمېر بحرونو گنجائش وي -
دا خبره د هغې ڙې د شاعري نه په طبعي توګه خرگنلپري - داسپي نه
ده چې لومري خلقو دا بحرونه معلوم کړي دي - په پښتو کښې په
طبعي توګه چې د خومره بحرونو گنجائش وو هغه د زمونږ په
شفاهي او اولسي شاعري کښې ټول را خرگند شوي دي - دا شفاهي
او اولسي شاعري چې چاکرپده هغوي نه بحر پېژندلو او نه اهنگ -
د پوهانو له څېړنو خخه دا نتيجه اخذ کړي شوي ده ، چې
په پښتو شاعري کښې د رکن د قسمونو او د رکن د تکرار له مخې
دوه قسمه بحرونه کارولي شوي دي بيا دا دوه قسمه بحرونه بېل بېل
بناخونه هم لري ؟

اوېد رکني بحرونه

لومړے اوېد رکني بحر (څلور بناخونه لري)

دويم اوېد رکني بحر (څلور بناخونه لري)

دریم اوېد رکني بحر (څلور بناخونه لري)

څلورم اوېد رکني بحر (څلور بناخونه لري)

پنځم اوبد رکني بحر (پنځه بناخونه لري)

لنډ رکني بحرونه

لومړے لنډ رکني بحر (درې بناخونه لري)

دویم لنډ رکني بحر (درې بناخونه لري)

دریم لنډ رکني بحر (درې بناخونه لري)

تر دي وخته په پښتو شعر کښې په دي حساب دېرش (۳۰)

بحرونه کارولي شوي دي - د دغو ټولو بحرونو پېژندګلو او تفصیل په

خلورم باب کښې را روان د-

د وزنونو شمېره

(د مجاور احمد زيار د خپرنو په رنا کښې)

د سېلابونو د شمېر (خپیز خومره والي يا هجایي کمیت)

لهه معخي د پښتو شعر مصرعه لهه پنځه خپیزې تر شپارس خپیزې

رسی نود دي سره دولس وزنونه لاس ته راخي (۷، ۸، ۵، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲)

۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ سېلايیزې مصرعي) - اوں رکونه خلور قسمه

دي که ۱۲ وزنونو ته په ۳ رکونو کښې ضرب ورکرو نو آنه

خلوبښت (۳۸) وزنونه پیدا کېږي بیا د غږګې مصرعي د شمېر ۳

سره د وزنونو شمېر ۳۸ ضرب کړو نو دوه ګنا يا شپر نوي (۹۶) وزنونه

پیدا کېږي - پايخجي قافيه وال شعر سره پېږي بهله آنه خلوبښت (۳۸)

شمېره ورزباتېږي نو دا شمېره به یوسل او خلور خلوبښت (۱۳۳)

جوړه شي او چې د ازad شعر مصروعه يیز رنګا رنګي (له یوې
څپیزې تر دوه پنځوس څپیزې) ورسره په پام کښې ونيسو یعنی یو
سل او خلورڅلوبېنت (۱۳۳) ته دوه پنځوس (۵۲) ور جمع کړو نو
يوسل او شپږ نوي (۱۹۶) وزونه لاس ته راخې -

په ډې باندینې تجزیه کښې ، زما په خیال ' وزن د بحرسره
هم معنی کهلے شو دے اوسل که د دغه ۱۹۶ بحرونو خخه موږ
صرف هغه بحرونه راوباسو چې (پخوانیو او اوسينيو شاعرانو کښې) د
کومو بحرونو د استعمال عام رواج را دے نو یا موږ ته په لاس
صرف هم هغه بحرونه او د دوي شمېر ۳۰ راخې په کومو چې را
روانو پایو (خلورم باب) کښې مناسب بحث شو دے -

OWNED BY 0300 9792115

دریم باب : تقطیع او د تقطیع قا عدی

تقطیع

په انگرېزی کښې دی اصطلاح دیاره د (scansion) تکه کارو شي - د تقطیع لغوي معنا د قطع کول ، ټکرپ کول او پړې کول - په انگرېزی کښې د Scansion مراد دا دے چې په یوه مصروعه کښې د خج په لحاظ "تا شو" ترتیب "خنګه د" او س پلابونه پکښې خومره دي ؟ د "تاکلي شوي ترتیب" نه مراد د خجنو او سپکو س پلابونو یو خاص او مقرر داسې ترتیب دے چې په یوه مصروعه کښې د ننه ددي ترتیب بدلو لو اجازت نه وي - د تقطیع تعريف : د علم عروض په اصطلاح کښې تقطیع دې ته وايي چې ټکي د بحر رکنونه ته مخامنخ داسې راول شی چې د ساکن مخ ته ساکن ټکي او د متحرک مخ ته متحرک ټکي راشي او بیا د شعر ټکي د بحر په رکنونو کښې صحيح راشي -

د پیشتو شاعری په تناظر کښې به د تقطیع تعريف داسې کوو چې د شعر ټکي د بحر رکنونو ته مخامنخ داسې راول شی چې د لازمي خجن س پلاب څلای ته مخامنخ خجن س پلاب راشي او د سپکو س پلابونو څلای ته مخامنخ سپک س پلابونه -

د تقطیع قاعدي

۱ - د پښتو عروضو وړه اکایي

سېلاب ده ، سېلاب رکنونه جوروي ،
رکنونه مصروعه جوروي او دوي مصروعې
يو شعر جوروي -

۲ - په پښتو کښې خلور

حرکتونه (زور ، زبر ، پېش او زور يا نيم زور)
دي او هريو حرکت يو سېلاب جوروي -

۳ - په پښتو کښې خلور د

علت حرفونه (و، ا، ی، ه) دي - په خپلو څایونو
کښې و د پېش حرکت ، "ا" د زور ، "ي" د زبر
حرکت او "ه" د زور حرکت ورکوي لکه د "مور
" تکي "و" يا د صبا تکي "ا" يا
د "زبر" تکي "ي" يا د "هغه" تکي دويمه "ه" -

۴ - "ه" د زورکي حرکت

ورکوي او يو سېلاب جوروي - يا به داسي ووايو
چې "ه" د خان نه مخکښې حرف ته د زورکي
حرکت ورکړي او خپله خاموشه يا ګونګه شي -

۵ - ساکن تکے سپلاب نئے شی

- جورو

۶ - زور خان لئے سپلاب

رغوی لکه "زما" ، رنا ، او خنگه پئے چې درو
واپو تکو کښې لوړمې سپلاب زورکي جورو
کړے دے

۷ - ساکن تکے د خان نئے

مخکښې (ماقبل) حرکت سره د ګلیون نه پس
سپلاب جوروی لکه "لر" ، "بر" او "غر" تکو

۸ - کله د یوء متحرک حرف

نه مخکښې هم ساکن او وروستو هم ساکن
حروفونه وي نو دا ساکن حروفونه پئه مینځینې
حرکت پوري بندخ شي او یو سپلاب جورو کړي
لکه "ورخ" کښې "ر" باندې د زور حرکت دے
خو" او "څ" پکښې ساکن دي

۹ - کله د یوء متحرک تکی

نه شائه دوه يا درې ساکن حروفونه راشي لکه
دوست ، خوست - دلته "س" او "ت" د پیش
حرکت پوري ونځبلې او یو سپلاب جورو کړي

۱۰ - صرف د سپلابونو

شمېر د وزن د پاره کافي نه د بلکه داکتل شي
چې په مصروعه کښې خجن سپلاب بې خایه
شوئے خونه د.

۱۱ - په پښتو کښې دوه قسمه

رکنونه کارول کېږي ، په یوہ قسم رکن کښې
خلور سپلابونه وي چې اوبرد رکن ورته ولې اوپه
دویم قسم رکن کښې درې سپلابونه وي چې لنډ
رکن ورته ولې.

۱۲ - اوبردہ رکن تکرار اوبرد

رکنی بحرونه جوړوي او د لنډ رکن تکرار لنډ
رکنی بحرونه جوړوي -

۱۳ - په هر رکن کښې يو

سپلاب لازمي خجن وي په کوم چې د مصروعې
بحر ولاړوي او نور پکښې سپک سپلابونه وي -
د اوبردہ رکن (خلور سپلابینز خج يا په لوړۍ
سپلاب ، يا په دویم ، یا په دريم ، او يا په خلورم
سپلاب راخې او له خلورم سپلاب وروستو نه
شي را - د لنډ رکن (درې سپلابینز خج يا په
لوړۍ يا په دویم او يا په دريم سپلاب راخې - د

لنه رکن خج لئه دريم سپلاب وروستو نئه شي
را -

۱۳ - د دوو سپلابونورکن هم

پنه پښتو شاعري کښې نئه شته -

۱۴ - اوبد رکن (خلور څيږ)

کم نا کم يو خل او زيات نا زيات خلور خله
تکرار کېږي ما سپوا د پنځم اوبد رکني بحر د
پنځم بناخ نه ، چې پنه هغه کښې پوره رکن هم
خلور خله او نيمکړے رکن هم خلور خله تکرار

کېږي

۱۵ - لنډ رکن کم نا کم دوه

خله او زيات نه زيات خلور خله تکرار کېدے
شي -

۱۶ - د رکنوو پنه قطار کښې

د لازمي خجن سپلاب خاي ته مخامنځ د شعر
خجن سپلاب راخي او د رکن سپک سپلاب
خاي ته مخامنځ د مصريعي سپک سپلاب راخي

۱۷ - که د رکن خجن

سپلاب خاي ته مخامنځ د مصريعي سپک

سېلاب راشي نوبحر ماتېږي اوکه د رکن سېک
سېلاب خاي ته مخامنځ د مصرعي خجن
سېلاب راشي نو هیڅ فرق نه غور خوي -

١٩ - خج په خپل خای

تینګ ولاب وي او یون نه کوي خو اهنګ په
مصرعه کښې بنکته، پورته یا هوار یون کوي -

٢٠ - هغه یوسېلابیز تکی چې په

یواحې خان هیڅ معنا نه ورکوي بلکه د
بل تکی سره د ګلبون نه پس معنا
ورکوي ، تل د سېک سېلاب په توګه
کارول شي لکه چې ، مې ، د ، کښې ،
نه ، یې ، دې ، مو او داسې نور -

٢١ - هغه یو سېلابیز تکی چې په

یواحې خان معنا ورکو شي ، خیجن
هم کېدې شي او سېک هم ؟ لکه شپه
، خه ، زه ، بنه ، ورڅ او داسې نور -

٢٢ - د لومرۍ | ۳۲۱ | اوږدءه

رکن ، دویم | ۳۳۲ | اوږدءه رکن او
د خلورم | ۳۳۲ | اوږدءه رکن د تکرار
نه چې کوم بحرونه جو پېږي هغه په

اخیر کښې درې سېلايیز نیمګړے رکن
غواړي -

۲۳ - د دریم اوږدۀ رکن | ۲۳۲۱

| د تکرار نه چې کوم بحرونه جو پېړي
هغه په اخیر کښې نیمګړے رکن نه
غواړي -

۲۴ - د خلورم اوږدۀ رکن | ۲۱۳

| ۳ د تکرار نه پنځم اوږد رکنې بحر هم
جو پېړي خو فرق پکښې دومره دے
چې دا بحر په اخیر کښې د یوہ سېلاپ
نیمګړے رکن غواړي -

۲۵ - د دویم لنډ رکن | ۲۱۳

تکرار نه چې کوم بحرونه جو پېړي هغه
نیمګړے رکن نه غواړي -

۲۶ - د لومړي لنډ رکن | ۱۲۳

| ۳ د تکرار نه او د دریم لنډ رکن | ۲۱۳
چې کوم بحرونه جو پېړي هغه په اخیر
کښې د یوہ سېلاپ نیمګړے رکن
غواړي -

٢٧ - د پښتو په ډېرو ټکو کښی

عادی او منطقی خج په اخیرني
سې لاب راخي چې کوم ټکي پنځه يا
زيات سې لابونه لري ، لکه ”اهورا
مزدا“ او يا ”نکارا ګکروا“ ، په دغو ټکو
کښې خج په پنځم سې لاب دے ، نو
داسې ټکي په پښتو شعر کښې نه شي
راتلي ، ولې چې د اوږدہ رکن خج تر
څلورم سې لاب وروستونه شي را -

٢٨ - له درو سې لابونو ګم لاندي

باندي وا دومره غت تاوان نه لري

لکه خومره چې د خج بې خایه کول
تلوان لري -

٢٩ - په خپل عروضي نظام کښي

چې د رکنو ګوم شکلونه او ډولونه

بيان شوي هي په هغوكښې دکوتو وهلو

ډېر کم ګنجائش دے خو که بیا هم
څوک خه ناخه کول غواړي نو هغه د

بحرونو په وروستينيو رکنو ګښې

کلمې شي لکه دا چې ، که د یوء بحر

په پاي کبني نيمگرے رکن وي نو بيا
هغه ورپوره کړے شي ياكه په پاي کبني
پوره رکن وي نو بيا هغه نيمگرے کړے
شي خو شرط به دا وي چې په دغسي
کولو سره بحر کوم شکل اخلي په هغه
کبني به اهنګ هم وي او له خپله وزنه
به وخي هم نه -

٣٠ - په تقطیع کبني دا اونه
(ضروري) نه ده چې زور ته مخامنځ زور
، يا پيش ته مخامنځ پيش او يا زبر ته
مخامنځ زبر راشي -

٣١ - د تقطیع

دار و مدار په او از بالدي دے نه په حرفنو بالدي

٣٢ - آ (الف مملوده) په

پښتو کبني نه شته خو که چرته د عربی په یو
تکي کبني راشي نو دا به د "ا" برابر وي او یو
سې لاب وي -

٣٣ - چې په کوم حرف

باندې شد () وي هغه حرف د دوو حرavnو

برابر وي لکه محبت (محب⁺ بت) او تصور⁻
(تصو⁺ ور⁻)

٣٣ - تنوين د نون برابر

حسابيري لکه پنه فوراً کبني (فورن)

٣٤ - د عربي تکي اخیر

ساكن الف غورخپري لکه "لا تقنطوا" کبني

٣٥ - الف مقصوري () د

الف برابر حسابيри لکه رحمن او رحمان

٣٦ - د داؤد او د

طاوس "ؤ" د دوو واونو برابر دے لکه "داوود

- پنه دې تکي کبني دوه واونه يو سپلاب

جوروی

٣٧ - دا دکر شوي قاعدي پنه

ذهن کبني محفوظولو نه پس ، د یوپي مصرعي د

تقطيع پنه وخت پکار ده چې د دې مصرعي د

وئشلو سره د دې بحر وېېژند شي - پنه دې لړ

کبني د مصرعي لوړې خلورو سپلابونو ته فکر

کېږي چې لوړرے ، که دويم ، که دريم ، که

خلورم سپلاب بې خجن دے - که لوړرے

سپلاب بې خجن وي نو په دې مصروعه کښې
 لومړے اوبدرکن په کار راو شوے دے - اوس
 د خلورو خلورو سپلابونو رکنونه جوړوو که دا
 لومړے اوبد رکن یو خل را وي نو دا د
 لومړي اوبد رکني بحر د لومړي بناخ مصروعه ده
 که دوه خله دا رکن را وي نو دا لومړي اوبد
 رکني بحر د دویم بناخ مصروعه ده که درې خله دا
 رکن را وي نو دا د لومړي اوبد رکني بحر د
 دریم بناخ مصروعه ده - که خلور خله دا رکن
 تکرار شوے وي اویا دا مصروعه د لومړي بناخ د
 مصروعې غږګ صورت وي نو بیا دا مصروعه د
 لومړي اوبد رکني بحر د خلورم بناخ مصروعه ده -
 لنډه دا ده چې د خجن سپلاب نمبر(شمېر) به
 درکن نوم وي د رکن نمبر (شمېر) به د بحر نوم
 وي او درکن تکرار (یو، دوه، درې، خلورخله)
 به د دې بحر د بناخ نوم وي -

۳۹ - په یوې مصروعی باندې

غور کولونه پس که دا معلومه شي چې هر دریم
 سپلاب بې خجن دے بیا به د دې تقطیع په لنډه
 رکن (درې سپلابین باندې کوو طریقہ به د

قاعدي نمبر ۳۸ کارولي شي - بيا به د لنډ رکني
بحر هم معلوم شي او دده بناخ هم

- په ځيني خاي کښي په

يوه شعری خېل کښي د یوې څېي يا زیا د
وزن تلوان نه لري په دې لپکښي هغه شعری خېل
راخی چې له خجچای سریت (مطلع) سره شروع
شوئه وي يا به داسي ووايو چې د مطلع شعرې
په اخيري خجن سېلاپ پوره شي - اوسم به قافيه
دارې مصروعې د بې قافيه (ناپنېلېزو) مصروع نه
يويو سېلاپ کمه وي - د بېلګې په توګه د دريم
اوبد رکني بحر دريم بناخ به واخلو کوم چې
سېلابونه مصروعه لري - د بې مصروعې اخيري
خجن سېلاپ یولسم د - اوسم که يوه مصروعه
په یولسم سېلاپ پوره شي نو دا اخيري خجن
سېلاپ اوبد شي او د دوو سېلابونه خاي ونيسي
او بحر ته هيچ زيان هم نه ورکوي اوسم د دې
غزل قولې قافيه دارې مصروعې یولس سيلابه
راخی او بې قافيه مصروعې به دولس سېلابه
راخی لکه د خوشال خان داغزل:

بيا له کومه را پيدا شودا بهار

۱۱

چې په هر لوري يې ملک کړلو ګلزار

۱۱

درست پښتون له قند هاره تر اړکه

۱۲

سره یو د ننګ کار پېښت و اشکار

۱۱

۳۱ - د تقطیع په کار کښې د رکن

سې لابونه یوه تر بله لرے او جدا ليکل

کېږي ولې چې د خجن سې لاب پېښه

- پېژنګلو کښې خه ابهام نه شي پا -

څلورم باب

د پښتو شاعری دودیز (مروج) بحرونه

بحرونه په دوه قسمه دي يو اوبد رکني بحرونه دي او بل
 لنډ رکني بحرونه - اوبد رکني بحرونه د اوبدو رکنونو نه او لنډ رکني
 بحرونه د لنډو رکنونو نه جوپېري - په دې با ب کښې مې د رکنونو
 په قالبونو کښې د سې لابونو په خای اعداد (هنلسي) لګولي دي او د
 خجن سې لاب د پاره مې په هند سه باندې ضمه) لګولي ده خود
 مصروعو په تقطیع کښې مې صرف په خجن سې لاب ضمه) لګولي
 ده او په سپکو سې لابونو د نخښې ضرورت نه شته - د تقطیع په
 وخت د مصروعې په اخيри رکن کښې د نخښې - نه مراد د نيمگړي
 رکن غورچدلي سې لاب ته اشاره ده -

اوبد رکني بحرونه

دا بحرونه دخلورو اوبدو رکنونو نه جوپېري - لومړے اوبد
 رکن لومړے اوبد رکني بحر ، دویم اوبد رکن دویم اوبد رکني بحر ،
 دریم اوبد رکن دریم اوبد رکني بحر ، څلورم اوبد رکن څلورم اوبد
 رکني بحر، او په اخيير کښې یو خل بیا څلورم اوبد رکن پنځم اوبد
 رکني بحر جوپوي - د هريوءه بحر بیا څلور څلور بناخونه دي ما سوا
 د پنځم اوبد رکني بحر نه چې هغه پشنهه بناخونه لري -

لومړے اوږد رکني بحر

دا بحر د لومړي اوږد رکن | ۲۱۳ | چې لومړے سپلاب
 ې خجن دے ، د تکرار خخه جو پېړي - د دې رکن دویم، دريم او
 خلورم سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار په لحاظ د دې بحر
 خلور بناخونه دي او هر بناخ ې د درو سپلابونو نيمګړے رکن هم
 غواړي -

۱ - لومړے اوږد رکني بحر (لومړے بناخ) : په دې بحر

کښې لومړے اوږد رکن | ۲۱۳ | یو خل په پوره توګه راخي او په
 اخیر کښې درې سپلایز نیمګړے رکن غواړي - د دې بحر مصروعه
 اووه سپلابه وي - دا مصروعه د دې بحر تر ټولو لنډه مصروعه ده
 اوس د رحمت الله درد د یوئه غزل نه خوشعرونه را اخلم :

يا خالقه ! لمر مې کړي
 زيرے د سحر مې کړه
 ماسوا له خپل وجود
 يا الله ! کافر مې کړه
 زهه د شبئم خاځکې يم
 خدايه ! سمندر مې کړه
 تهه سنګ پارس او زهه
 کانې يمه زر مې کړه
 مينه د انسان راکړه

ـ

درد یم چاره گرمی کرپه

د لوستلو نه پس بې د دې بناخ په رکنونو کښې تقطیع کوم :
| ۸ ۳ ۲ ۵ |

اُيا خا ل قه المُر مې کرپه -
ا زُي رے د س ا حُر مې کرپه -
ا مُس وا لَهَا خُلُ و جود -
ا يُ الله کا ا فُر مې کرپه -
ا زُه د شب نم ا خُخ خ یم -
ا خدا يه اس من ا در مې کرپه -
ا تُه سن ګک پا ا رس او زه -
ا کُا نهے ي مه ا زُر مې کرپه -
ا مُي نه د ان ا سُان راک په -
ا درد یم چا ره ا گُر مې کرپه -
ا تيمگرپه رکن

د بې بحر د مصرعي لو مرپه او پنځم سپلابونه خجن وي
او نوره يې سپک وي - لکه خنګه چې د باندي په قالب نه بشکاره
کېږي - دا شعرونه په خلور سپلابیز رکنونو کښې ووبشل شول نو
معلومه شوه چې د مصرعي لو مرپه او پنځم سپلابونه خجن دي که
لې نور فکر وکړے شي نو د اتم سپلاب خانې د پاره زمونږ سره بل

سپلاب نئه شته يعني د اتم سپلاب خالي دے - لومړے اوږد
رکن اول خل په پوره توګه او بیا په نیمکړي درې سپلایز شکل
کښې را آوس که چرته د اول او یا د پنځم خجنو سپلابونو په
خالي سپک سپلاب راشي نوبحر ماتېږي -

۲ - لومړے اوږد رکني بحر (دویم بناخ) : دا بحر هم
دلومړي اوږدۀ رکن ۱۳۲۱ د تکرار خخه جو پېږي د دویم
بناخ مصرعه د لومړي بناخ د مصرعې نه خلور سپلابه اوږده وي - دا
ذکر شو - رکن دوه خله په پوره توګه او یو خل په نیمکړي درې
سپلایز شکل کښې رائحي - د دې بحر مصرعه یولس (۱) سپلابه
وي او خجن سپلابونه پې لومړے ، پنځم او نهم دي - په دې بناخ
کښې د عبد الرحيم مجنوب د یو اغزل نه خوشعرونه عرض کوم :

لا خو مې کتلي درته سم نئه دي
تم شه کله اوښکې مې لا تم نئه دي
غم د جدائې په زړه غلبېل يمه
دا شانې سیخونه خو د زغم نئه دي
ښکلې مې چې وګوري مسکاكوی
زه به لپو يمه دوي گرم نئه دي
زخم مې داغي دا مې علاج کوي
سو - د مسلسل دا خو ملهم نئه دي
پوه د مجنوب په زړۍ پوه د بنه

بىكلى كە وليان نئە دي خەكم نئە دي
اوسم دغە شعرونه د دې بناخ پە رکنونو كىنىپى داسې

ۋېشلى شوي دي :

| ٢ ٣ ٢١ | ٨ ٧ ٦ ٥ | ١٢ ١١ ١٠٩ |

الاخومىك ا تُلى در تە سُم نئە دي -
ا تُم شە گك لە اوپىن كې مې لا ا تُم نئە دي -
ا غۇم دج دا يىي پە زرە غل ا بېلى ي مە -
ادا شانې سى اخۇ نە خو دا زغم نئە دي -
ا بىك لى مې چى او كورى مىس اكاكوي -
ا زە به لې وانىي مە دوى ا كىرم نئە دي -
ا زخم مې دا اغىي دا مې ع الاج كوي -
اسو دە مسل ا سل دا خومل ا هم نئە دي -
ا پۇھ دە دەمج اذوب پە زېگى ا پۇھ دە بنە -
ابىك لى كە ول ايان نئە دي خە اكەم نئە دي -
----- ٢ ----- تىيمگەر ركىن

۳ - لومړے اوږد رکني بحر د دويم بناخ : پهه دې بناخ
 کښې هماغه لومړے اوږد رکن پهه پوره توګه درې خله تکرار کېږي
 او پهه اخیر کښې د درو سپلابونو نیمکړے رکن هم غواړي د دې
 بناخ هره مصروعه پنځلس (۱۵) سپلابه وي او د دويم بناخ د
 مصروعې نه خلور سپلابه زیاته وي - خجن سپلابونه پې لومړے ،
 پنځم ، نهم او دیار لسم دی او باقی نوره سپلابونه یې سپیک هي -
 دې نه پس پهه دې بناخ کښې شو د خوشال خان د
 غزل نه خو شعرونه وړاندې کول شي :
 نه شته پهه دا شهر خوک چې نه دی خربدار ستا
 خه رنګه ډېر تود دے چې مې ولیله بازار ستا
 بنه ده سروې ونه ، نه چې بنه ده ستا ترقده
 شهد که شپرین دے ، نه شپرین د کتر کفتار ستا
 چا چې تاته کړے یونظر دے پهه درست عمر
 خو پهه دنیا پایي نور به تل وي طلبکار ستا
 ډېر طبیبان راغلل لکه راغلل هسې لارل
 راشه حال پې گوره چې خه حال لري بیمار ستا
 سر لري خوشال درته پېش کش که دې پکاروي
 نوره تر دا خه چې د چا سر راشي پکار ستا
 د خوشال بابا د دغه شعرونو له لوستلو پس ، د دې بحر
 پهه رکنونو کښې یې لاندې تقطیع کېږي :

| ۲۱ ۳ ۵ | ۸۷ ۶ ۵ | ۱۲ ۱۱ ۰ ۹ | ۱۳ ۱۵ ۱۳ |

انه شته په دا اش هرخوک چې| نه دی خري| دار ستا(-)|
 اخه رن که ډپرا تود دے چې مې| ولې ده با زار ستا(-)|
 اښه ده سروې| ونه، نه چې| اښه ده ستا ترا قده(-)|
 اش هد که شي ارین دے، نه شي ارین دستركف اتارستا(-)|
 اچا چې تاته اکړے یون اظر دے په درست اعمرو(-)|
 اخو په دن يا پایي نور به اټل وي طلب کار ستا(-)|
 اړې برط بي بان راغ لال که اړاغ لال هسي الا پل(-)|
 ارا شه حال بي اکو رو چې خه احال لري بي امار ستا(-)|
 اسرل ری خوا شال در ته پېش اکش که ې پ اکار وي(-)|
 انوره تردا اخه چې د چا سر را شي پ اکار ستا(-)|
 ا--- ۲--- ۳--- نيمکړے رکن

ياده ې وي چې د دې بحر مصرعه ۱۵ سپلابونه لري
 خود دغو باندينو شعرونو تولي مصرعي خوارلس (۱۳) سپلابونه لري
 په دې کښې اخيري خجن سپلاب (ديارلسم) د اوږد سپلاب په توګه
 کارو شو دے په تقطيع کښې د نخبې (-) نه دغه مراد دے او
 د اخيري - نه درې سپلابيز نيمکړي رکن ته اشاره ده

۳ - لومړے اوبد رکني بحر (خلورم بناخ) :

کوم وخت چې د پښتو ژیه د خپلعروضو سره لا اشنا

شوې نه وه نو هغه وخت کښې چې کوم شعرونه په بحر ملید کښې
ليکلې شوي وو ، نن د هغوي له تجزې دا معلومېږي چې د خپل
عروضو په رنګښې هغه شعرونه د "لومړۍ اوبد رکني بحر" د خلورم
بناخ په عروضي چوکلت کښې ئایېږي لکه د رحمان بابا د لاندې

شوے غزل

د لومړۍ اوبد رکني بحر تر ټولو ټولو مصروعه د لومړۍ
بناخ اووه (سپلايیزه مصروعه ده ، له دغو اووه سپلايیزه دوو
مصروعو خخه جوړه شوي یوه غږګه مصروعه په دې خلورم بناخ
کښې راخې نو خکه به د خلورم بناخ د مصروعې اوبدوا خوارلس

(۱۳) سپلابه وي اوس یو حل د دې بحر په دې بناخ کښې
شوے د رحمان بابا غزل نه خو شعرونه عرض کوم ، پس له هغې

به يې د دې بحر په رکنوونو کښې تقطیع کوم :

سر زما سامان زما ، زار شه تر جنان زما

زار شه تر جنان زما ، سر زما سامان زما

زيان زما نقصان زما ، واپه د یار هجر د

واپه د یار هجر د ، زيان زما نقصان زما

مشک زما زعفران زما ، ستادکوڅې خاورې دی

ستادکوڅې خاورې هي ، مشک زما زعفران زما

باغ زما بوستان زما ، بې تا مېوه نئه نيسى
 بې تا مېوه نئه نيسى ، باغ زما بوستان زما
 نزهه زما چشمان زما ، بې تا هیخ حال نئه لري
 بې تا هیخ حال نئه لري ، نزهه زما چشمان زما
 دلومري اوبد رکني بحر دخلورم بناخ په رکنونوکښې تقطیع :

| ۱۱ ۱۰ ۹ | ۱۲ ۱۳ | ۱۵ ۱۶ | ۲۱ ۲۳ ۲۵ ۷ ۸ |

| ا سُر زما سا امان ز ما - | ا زارشه ترج انان ز ما - |
 ا زارشه ترج انان ز ما - | ا سُر زما سا امان ز ما - |
 ا زيان زما ناق اصمان زما - | ا اوپه د يارا ه جر د - |
 اوپه د يارا ه جر د - | ا زيان زما ناق اصمان زما - |
 ا مشك زما زعف اران زما - | استاد کو خي اخاو رې دي - |
 استاد کو خي اخاو رې دي - | ا مشك زما زعف اران زما - |
 ا بُاغ زما بوس اتان زما - | ا بې تا مې واه نئه نيسى - |
 ا بې تا مې واه نئه نيسى - | ا بُاغ زما بوس اتان زما - |
 ا نزهه زما چش امان ز ما - | ا بې تا هیخ حال نئه لري - |
 ا بې تا هیخ حال نئه لري - | ا نزهه زما چش امان زما - |
 ا --- نيمگرے رکن --- ۲ --- نيمگرے رکن

په چې تقطیع کښې دا بسکاره ده چې لومرے اوبد رکن اول
 خل پوره ، بیا نیمگرے ، بیا پوره او بیا نیمگرے را دے - دا د
 لومرې بناخ د اووه سپلابیزې مصرعي غږګ شکل دے - د دې
 بناخ مصرعه خوارلس^(۱۲) سپلابه راغله - خجن سپلابونه بې
 لومرے ، پنځم ، نهم او دیارلسم دي - چونکه دلته اتم سپلاب د
 غورڅېدلو (لومرې نیمگرې رکن) له سبې د غږګې مصرعي په اووم
 سپلاب سکته یا وقهه راخې نو لوستو به په اووم سپلاب لې
 غونډې تم کېږي - لوستو په پېوسته توګه او روانۍ سره دغه
 مصرعه له سره تر اخیره پورې نه شي لو -

دلته دې یوه بله نکته هم بې د لیکلوا نه وي پاتې ، هغه دا
 چې که خوک وغواړي نو د لومرې بحر د دې خلورم بناخ غږګه
 مصرعه بېرته په دریم بناخ کښې هم بدلوې شي - د دې غږګې
 مصرعې د غورڅېللي اتم سپلاب خالي ته به یو سپلاب ورننه
 کړي نو بیا به د دریم بناخ په پنڅلس سپلابیزې مصرعې کښې بدله
 شي ، هم دغه شان که د دریم بناخ مصرعه خلورم بناخ ته اړوں
 غواړي نو بیا به د مینځ اتم سپلاب تربنې وغورڅوي ، د اتم سپلاب د
 غورڅولو نه پس به یوه خوارلس سپلابیزه غږګه مصرعه تربنې جوړه
 - شي

دویم اوبرد رکنی بحر

دا بحر دویم اوبرد رکن | ۲۳۲ | چې دویم سپلاب بې
خجن دے ، د تکرار نه جو پېرى - د ټې رکن لومړے ، دريم او
خلورم سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار له مخې د ټې بحر
خلور بناخونه دي - هر بناخ بې د درو سپلابونو نيمگړے رکن هم
غواړي -

ا - دویم اوبرد رکنی بحر (لومے باخ) : دا

بحر د دویم اوبرد رکنی بحر تر ټولو لنډ بناخ دے - په ټې د ټې بحر کښې
دویم اوبرد رکن | ۲۳۲ | یو خل په پوره توګه راخې او بیا په بل
خل د درې سپلابیز نيمگړې رکن په صورت کښې - د ټې بحر
نصرعه اووه (سپلابه) وي - د ټې بناخ په صرعيه کښې خجن
سپلابونه دویم او شپږم دي - د غازې سیال یو نظم چې عنوان بې
دے ”کشمیره ازادېږي“ په هم د ټې بناخ کښې شو دے ، د
نمونې په طور لومړي خوشعروونه تربې را خیستې شوي دي :

کشمیر به ازادېږي

دا خوب به ربستیا کېږي

ترشو به په دا خاوره

دا سرې وینې به پېږي

په دغه سرو لمبو کښې

ڪلان به زرغونپري
 فرياد د مظلومانو
 تر عرشه به رسپري
 د خوبند و لوپتو نه
 بېغ به را جو پېري
 يو خل د لوستلو نه پس د دغۇ شعرونو د هي بحر پئه

ركنونو كنبې داسې تقطىع كوم :

| ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ |

اکش مير به ا ازا دې بېي -
 ادا خوب يه ربى اتيا كېي بېي -
 اتر خو به پئه ادا خاو ره -
 ادا سرې وي نې ا ب هې بېي -
 ا پئه د غە سرو الام بۇ كنبې -
 ا گك لان به زر ا غو نې بېي -
 ا فرياد د مظا لو ما نو -
 ا تر عرشه به ا رسې بېي -
 ا د خوبن دو لو ا پ تۇ نه -
 ا بېي رغ به را جو بېي بېي -
 ا-----تىمڭۈر كن

۲ - دویم اورد رکنی بحر (دویم اخ) : ددې

بناخ مصروعه د لوړۍ بناخ د مصروعې نه خلور سپلابه اوږده ده - پئه
 دې بحر کښې دویم اوږد رکن | ۱۱۳۲ | دوه څله پئه پوره توګه
 راخي او بیا پئه اخیر کښې پئه درې سپلایز نیمگرې شکل کښې - د
 دې بحر مصروعه یولس (۱۱) سپلابه وي - اوس به د دې بناخ یو غزل
 را اخلم :

پر سد و م لپو کرم د یار سترکو
 زه هم د کار سپرے کرم د یار سترکو
 بې مینې ژوند پئه مرګک باندې حساب دے
 زه مر و م را ژوند کرم د یار سترکو
 پوهېږمه چې هیڅ لا هم نه یم
 ورځمه که یو کرم د یار سترکو
 کېد شې که ویارته مې ورڅل کړي
 لهه خانه خو پرد کرم د یار سترکو
 چې مات شومه د خپل زېږدي پئه سر کښې
 زه داسې یواغز کرم د یار سترکو

د دې بحر په قالب کښې بې په لانلينې توګه تقطیع کوم :

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ |

اپر سُد و م لې او کرم د ایار سُتر کو -
 ازه هُم د کار اس ہے کرم د ایار سُتر کو -
 اپي مُی نې زوند اپه مُرگک بان دې اح ساپ دے -
 ازه مُر و م را اژون دے کرم د ایار سُتر کو -
 اپو هُپی بد مه ا چې هیڅ لا اهم نه يم -
 اور حُمه که ا يو کرم د ایار سُتر کو -
 اکې دے شي که او یار ته مې اور خُل کپري -
 الله خا نه خو اپر دے کرم د ایار سُتر کو -
 اچې مُات شومه ادخل زپکي ا په سُر کښې -
 ازه دا سې يو ااغ زے کرم د ایار سُتر کو -

نیمگرے رکن

په تقطیع کښې دالید شي چې د دولسم سې بلاپ خانه

خالي ده ، نو دا خلور واډه مصرعي یولس یولس (۱) سې بلابونه لري
 د دغومصرعو خجن سې بلابونه دويم، شپروم او لسم هي دويم اوبرد
 رکن هم دوه خله په پوره شکل کښې را دے او يو خل په نیمگرې
 شکل کښې -

۳ - دویم اور د رکنی بحر (دریم لاخ) : پئه دی

بناخ کنبی هم هغه دویم اوبد رکن | ۳۲۱ | کارو شی خو
 دا بناخ د دی بحر د دویم بناخ نه پئه دی وجه بیل دے چې پئه دی
 کنبی دغه رکن پئه پوره شکل کنبی درې خله تکرار کپری او پئه اخیر
 کنبی پئه درې سپلایز نیمگری شکل کنبی اوس د لوستلو د پاره د
 مطیع اللہ فربشی یو غزل چې پئه هم تې بحر کنبی دے ، وراندی
 کوم :

اشنا ! خپله وعده لبره محکمه کړه چې خمه
 زبکه مې بیا د بل دیدن پئه طمعه کړه چې خمه
 ستاغم مې غموی که پئه شهرت مې خفا کپر
 چل غم را خینې واخله ما بې غمه کړه چې خمه
 شپه لاره درختت پئه اخیستو کنبی سپین صبا شو
 تئه زلفې را خورې کړه ریا کمه کړه چې خمه
 ما ستائه دره بېرته د تلو لار لیدلې نئه ده
 دا لارخو ترڅه خایه راته سمه کړه چې خمه
 پئه تلو کنبی یې ویتل چې قربشی بیا به را خمه
 خوسترګو یې ویتل چې خاطر جمعه کړه چې خمه

د غزل د لوستلو نه پس یې د دی بناخ پئه رکنونو کنبی نقطیع کوم :

۱۹۳۲۵ | ۱۱۰۹ | ۱۲۱۱۵ | ۱۳۱۵ | ۱۶۱۵ |

ا ش نا خ پ ل ا وع د ه ل ب ه ا م ح ک مه ک ره ا چی خ مه -
 ان ب گ ک می بیا ا د ب ل دی دن ا پ ه ط م عه ک ره ا چی خ مه -
 ا ست ا غ م می غ ا م وی که پ ه ا شه ر ت می خ ا فا ک ک بے -
 ا خ پ ل غ را خ ی ا ن پ و ا خ ل ه ما ا ب ی غ مه ک ره ا چی خ مه -
 ا ش پ ه ل ا پ ه د ا رخ صت پ ه ا خیس تو ک ب ن پی سپین ا ص ب ا شو -
 ا ت ه ز ل فی را ا خور پی ک ره ر ا نا ک مه ک ره ا چی خ مه -
 ا ما س ت ا ل ه د ا ره ب پر ته د ا تلو ل ا ر لی د ال ب نه ده -
 ا د ا ل ا ر خ و ترا خ ه خ ا یه را ا ته س مه ک ره ا چی خ مه -
 ا پ ه تلو ک ب ن پی او ی ئ ل چی ق ا ر پی شی بیا ب ا را خ مه -
 ا خو س ت ر ک ب ن پی او ی ئ ل چی خ ا ط رج م عه ک ره ا چی خ مه -
 ا ----- ۲ ----- ۳ ----- نیم کرے رکن

د دی س باخ م صر عه پ ن خ ل س (۱۵) س پ لابه وی د تقییط ع پ ه
 ت ج ریہ ک ب ن پی دا ب ن کاره شوہ چی دویم او ب رد رکن دری خ لہ پورہ او پ ه
 ا خیر ک ب ن پی دری س پ لایز نیم کری شکل ک ب ن پی را او خ جن
 س پ لابونہ بی دویم، شپرم، لسم ا و خوار لسم دی - دا بناخ هم پ ه
 پ بنتو شعر ک ب ن پی زیات لیدل ک ب پی - د بناخ د اھمیت او شہرت ل ه
 م خ پی ، د تمرین د پاره د سلیم قرار ل ه یوہ غزل نه خو شعرو نه
 و ران دی کوم لو ستو نکی کول پی شی چی پ خ پلہ بی د تقییط ه خ ه

وکړي ولې چې د تقطیع مهارت په مشق منحصر د ے

ولابر راته واعظ د ے د جنت په مناري
و هلهې مې تکيه ده د رحمت په منا رې
کوتري بې به د امن بچې چرته زپروي
تاو شوي چې ماران هي د قيادت په مناري
خپل وس پرې حا سدانو ، جابر انوکړ تمام
لا خو نخبني لرو د مرود په منا رې
بيا هم راباندي ګران د ے د اسي ګران لکه جنان
رقیب که وي ولابر د رقابت په مناري
قراره ! اور چې لکي په جونکړې د بنا ئست
لپزان دي ولې راشي د جرات په مناري

۳- دویم اور د رکنی بحر (لورم اخ)

بحر مضارع د عربی عروضو د مرکب (د مفرد بحر و د گلپون نه مرکب بحر جو پیری) بحر و خخه یو مشهور بحر دے پئے دی بحر کنپی نرمی او پست وا وي د بحر مضارع سالم وزن داسپی وي :

مفاعیلن فاعلا تن مفاعیلن فاعلا تن
د دی بحر د مصروعی پئے اوله برخه کنپی دوه جلا جلا
رکنونه راخپی ، دویمه برخه کنپی یپی تکرار دے نو پئے دی وجه دا
مصروعه پئے دوو سمو حصو کنپی تقسیم کپری -
د دی بحر یو زحاف بحر مضارع مثمن (پئے یوہ مصروعه
کنپی خلور او پئے دوو مصروعو کنپی آئه رکنونه) اخرب دے چې وزن
پی داسپی دے :

مفوعول فاعلا تن مفعول فاعلا تن
پئے دی زحاف کنپی هم پئے دوو جلا جلا رکنونو مصروعه
شروع شی او د مصروعی پئے دویمه برخه کنپی د لوړی برخې تکرار
وي د بحر مضارع سالم پئے مصروعه کنپی شپاپس سې لابونه وي او پئے
زحاف مثمن اخرب کنپی دولس سالم شکل وي که زحاف ، د
دی بحر مصروعه یوه غږګه مصروعه وي -
د عبد العلي کاکړي یو غرل چې پئے بحر مضارع مثمن اخرب
کنپی شوے وو ، ترینه یوه مصروعه را اخلو :

يار درومي او زه نه مرم هرگوره بې وفايم
 د بې مصروعې په اولې برخې كښې داسې رکن استعمال
 شوئے دے چې دويم سېلاپ يې خجن دے ، دا رکن دوه خله
 تكرار شوئے دے د بې مصروعې د اولې برخې وزن هم د مفعول
 فاعلاً تن وزن دے - د مصروعې دويمې برخې كښې د اولې برخې
 تكرار دے - دا مصروعه د اوو سېلابونو غږګه مصروعه ده -
 د بې بحث نه پس سې دې نتيجي ته را رسی چې د
 عروضو تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعرونه چې په بحر مضارع
 كښې ليکلې شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو "دويم اوبد رکني
 بحر" په خلورم بناخ كښې راخي -
 دا بناخ هم د دويم اوبد رکن (۲۳۱) د تكرار خخه
 جوبېري - د دويم اوبد رکني بحر تر ټولو ۹۰ مصروعه د لوړۍ بناخ
 اوووه (۱۴) سېلايزه مصروعه ده - دا اوووه سېلايزه مصروعه چې دوه خله
 يوه په بلې پسې کړې شي نو د خوارلسو (۱۵) سېلابونو يوه غږګه
 مصروعه به ترينه جوبه شي - دا غږګه خوارلس سېلايزه مصروعه د
 دې بحر په خلورم بناخ كښې راخي - د خلورم بناخ هره مصروعه
 خلور رکنونه لري چې لوړ - او دريم رکن بې په پوره شکل تكرار
 ګېري خو دويم او خلورم رکن بې په نيمګري شکل كښې آوس د
 غازې سیال هغه نظم(کشمیر به ازادېري) چې ددې بحر په لوړۍ
 بناخ كښې دے ، دلته پېش کوم :

کشمیر به ازاد پېرى
 دا خوب به رښتیا کېپری
 تر خو به په دا خاوره
 دا سرې وينې به پېرى
 په دغه سرو لمبو کښې
 ګلان به زرغون پېرى
 فرياد د مظلومانو
 تر عرشه به رسپېرى
 د خوبند و لوپتو نه
 بېغ به را جو ټېرى

OWNED BY 0900 9792115

د دي نظم هره مصروعه اووه (۷) سېلا به ده او خجن
 سېلا بونه يې دويم او شپرم دی اوسم به د دغو مصروعونه لېر ساعت د
 پاره خوارلس (۱۲) سېلا پېزې غږکې مصروعې جوروں پکار وي
 چې د دي بناخ په سانچه کښې خای شي - لاندې پېنځة غږکې
 مصروعې به په دې دول په لاس راشي -

کشمیر به ازاد پېرى دا خوب به رښتیا کېپری
 تر خو به په دا خاوره دا سرې وينې به پېرى
 په دغه سرو لمبو کښې ګلان به زرغون پېرى

فرياد د مظلومانو تر عرشه به رسپوري
 د خوبندو لوپيوه بېرغ به را جو بېري
 اوس به دا مصروعې د دې بناخ په رکنونوکښې نقطيغ غواړي ؛
 | ۲۱ | ۳۳ ۲'۵ | ۸۷ ۲'۵ | ۹۰ ۱۱ ۱۲ | ۱۵ ۱۳'۳ | ۱۲

اکش ميره ازا دې بې - | ادا خوب به ربئ اتيا کې بې -
 اترخوبه په ادا خاوره - | ادا سرې وي بې اب هې بې -
 اپه دغه سروالم بوكښې - | اک لان به زر اغونې بې -
 افرياد د مظالومانو - | تر عرشه به ارسې بې -
 اد خوبن دلو اپ تۇنه - | ابي رغ به را جو بې بې -

----- نيمکړے رکن ----- ۲ ----- نيمکړے رکن

د دې بناخ د مصروع د میخینې نيمکړي رکن
 (اتم سېلااب د غورڅدو لئه کبله به لوستو په اووم سېلااب لبر
 غوندي پ ايسارېري ، په روانه توګه يا بې د وقفې يې نه شي لو -
 دې بناخ د مصروعې خجن سېلابونه دويم ، شپږم ، لسم او خوارلسم
 دي خو چې کله يې يو لوستو لولي نو د وينا په وخت کښې
 وروستينې دو خجن سېلابونه يوه درجه را مخکښې شي او نهم او
 ديار لسم شي ، دا خکه چې وقفه يا سکته د وينا په وخت کښې په
 سېلااب نه حسابېري -

دریم اوبد رکنی بحر

کوم وخت چې نړی د ازاد نظم سره لا اشنا شوې نه وه او
 کوم وخت چې د پښتو ادب د عروضو سره نه وو اشنا شوې
 ، هغه وخت (۱۶۰۳ - ۱۶۱۲ عیسوی) اخون دروپزه بابا مخزن
 وو، چې په کوم ادبی صنف کښې یې وو هغې ته نن

ازاد نظم وايي او چې په کوم وزن کښې یې وو هغې ته
 نن د پښتو عروضو "دریم اوبد رکنی بحر" وايي (په دې
 مفروضو باندې باید چې خېنې وکړې شي) - د مخزن اټه
 سپلابیزې کربنې د ذکر شوی بحر په دویم بناخ کښې راخی
 ، دولس سپلابیزې کربنې یې په دریم بناخ او شپاپس
 سپلابیزې کربنې یې په خلورم بناخ کښې راخی -

دا بحر د دریم اوبده رکن | ۱۱ | ۲۳۲ | چې دریم سپلاب یې
 خجن دے ، د تکرار نه جو پېړي - د ډې رکن لوړم ، دویم او
 خلورم سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار لئه مخې د ډې بحر
 خلور بناخونه دي - د ډې بحر خانګړتیا دا ده چې د ډې هیڅ یو
 بناخ هم نیمکړے رکن نه غواړي بلکه د خپل سالم شکل په تکرار
 سره مصروعه پوره کو شي - دا بحر په پښتو شاعری کښې تر ټولو
 بحرونو زیات کارو شوے دے

ا - دریم او برد رکنی بحر (لوم مے اخ)

پئے دی بناخ کسپی دریم او برد رکن ۱۳۲ پئے پورہ توکہ
یو خل رائی او نیمگری رکن ته اپتیا نئے لری - د دی بناخ مصروعہ
خلور(۳) سپلابه ده او دریم سپلاب یپی خجن دے او لومرے ، دویم
او خلورم سپلابونه یپی سپک دی - دا د پینتو شاعری تر تولو و پہ
مصروعہ ده - هم دا وجہ د چی د دی بحر دا بناخ پڑ کم کارو
شوے دے -

او س یو خل د لوستلو د پاره د غازی سیال د یوہ غزل نه

لومپی خوشuronہ را اخلم :

تئہ مغرور

زہ مجبور

خاو روی شہ

ستا غرور

تئہ مبی خان

زہ مزدور

زہ دی ورور

تئہ تر بور

نیت کسپی شته

خہ فنور

او س یپی د دی بناخ پئہ سانچہ کسپی یپی حایوم :

| ۳۳ ۲ ۱ |

| ته مغ رور - |
 | زه مج بور - |
 | خاو رې شه - |
 | ستا غ رور - |
 | ته مې خان - |
 | زه مز دور - |
 | زه دې ورور - |
 | ته تر بور - |
 | نیت کښې شته - |
 | خه ف تور - |

।

لکه خنگه باندې دکر وشو چې د دې بناخ مصروعه خلور
 سې لابونه لري ، خو دا مصروعه درې (سې لابونه لري - اوس چې
 درې سې لابونه ولې لري ؟ ګران لوستونکي به د تېرو پاهو پنهه مرسته د
 دې سوال د پاره جواب ولټوي -

۲ - دریم اورد رکنی بحر (دویم اخ)

د لو مرپی بناخ نه د دې دویم بناخ مصروعه خلور سې لابه
 او بده ده، ئىكە چې پئە دې بناخ كېنى دريم او بده ركن | ۱۳۲ |
 پئە پوره توگە دوه خله تكرار كېرىي، او نيمگەرے ركن هم نە غوارېي -
 د دريم او بده رکنی بحر ټول بناخونه داسې دې چې هغه د خپل سالم
 شكل پئە تكرار مصروعه پوره كولې شي - د دې بناخ مصروعه آنه (۸)
 سې لابونه لري - د نورو بحرونو د لنپو بناخونو سره که د دې بناخ
 مقابله کوو نو دا بناخ ڈېر زيات کارو شوکے دے؛ غزل ، نظم او
 اولسي شاعرى هم پئە دې بناخ كېنى ڈېر زياته شوي ده - او س د
 رحمان بابا د يوڭ غزل نه خو شعروونه ورلاندې كوم چې هم دې بناخ
 كېنى دے -

د دلبرو پئە درگاه
 نئە حرمت لرم نئە جاھ
 غو خوي مې د زېۋە ولې
 د چشمانو پئە نگاھ
 هو مرە قدر مې هم نئە شتە
 لکە قدر د گىياد
 هيچ خبر لە خانە نئە يم
 چې زە خە لرم گناھ
 د رحمان پئە خېر دې نئە شي

حال احوال د چاتبه

د رحمان بابا^{لئه} غزل لوستلو نه وروستو یې اوس د دې

بناخ پئه رکنونو کښې تقطیع کوم :

۱ | ۸ ۲ ۳ ۵ ۶ ۷ |

| د دل بُ روآ په در گاه (ـ)
 | انه حرمُت ل ارم نه جاه (ـ)
 | اغوش وی مې ا د زډه ولې
 | ا د چشمُ نو ا پئه ن گاه (ـ)
 | ا هوم ره قُ در امې هم نه شته
 | ا ال که قُ در اد ګک یاه (ـ)
 | ا هيچ خ بر له اخا نه نه يم
 | ا چې زه خُ ل ارم ګک ناه (ـ)
 | ا د رح مُان په ا خبر دې نه شي
 | ا حال اح وُل د اچا ت بُه (ـ)

----- ۲ -----

د دې بناخ مصروعه اته (۸) سپلا به ده او خجن سپلا بونه

ېې دريم او اووم دي - که پئه ژور نظر ورته وکتل شي نو دا هم تربنه
 خرګند پوري چې دا بناخ د دريم بحر د لوړې بناخ غږګ شکل
 د - پئه دې تقطیع کښې دا هم بنکاره شوه چې مطلع او هره

همقافیه مصروعه اوووه (۷) سپلابه ده او بې قافیه مصروعه اته (۸)
 سپلابه ده او بحر ته هیچ تاوان هم نه دے رسپد - د دې خبری
 سپیناوی د پاره به يو خل بیا لوستونکو ته د اوبرد سپلاب خانگر تیاوې
 کتل پکاروی -

۳ - دریم اوبرد رکنی بحر (دریم اخ)

پئه دې بناخ کبندی هم هغه دریم اوبرد رکن | ۳۲۳ |
 چې دریم سپلاب يې خجن وي ، کارو شي خو دا بناخ د دې
 بحر د دویم بناخ نه پئه هي وجه بېل دے چې پئه هي کبندی دغه رکن
 پئه پوره شکل کبندی درې خله تکرار کېږي نو د دې بناخ مصروعه به
 دولس (۱۲) سپلابه اوبرده وي - لکه د دې بحر نورو بناخونو ، دا بناخ
 هم پئه اخیر کبندی نیمگړی رکن ته اړتیانه لري - خجن سپلابونه يې
 دریم ، اووم اویولسم دې - دا بناخ هم ډېر زیات کارو شوے دے -
 لئه پخوانیو شاعرانو واخله تر ننه پورې پئه دې بناخ کبندی غزل او د
 نظم پئه صورت کبندی ډېر زیات ليکل شوي هي ، اوون هم لئه ډېرو
 بحرونو زیات قبول کړے شوے دے - پئه دې بحر کبندی د رحمان بابا
 د یو غزل نه خو شعرونه وړاندې کوم:

په بناست زما دیار نه دی خبر خوک
 که خبرشی پرپی به نه بدی دغه در خوک
 د دنیا چاری همه واوه فانی دی
 برناحقة خاورپی نولی په خپل سر خوک
 که زما دیار په مخ دچا نظر شی
 و به نه کاندی بل خوا وته نظر خوک
 د دیدن طاقت یې هیچا سره نه شته
 و افتاد ته نه شی برابر خوک
 چې بېلتون په سترگو وینی اشنایی کا
 د رحمان په خپر به نه وي باهنر خوک
 د لوستلو نه وروستواوس یې د دې بناخ په رکنونو کښې

تقطیع کوم :

٢١ | ٣ ٣ | ٨ ٧ | ١٠ ٩ | ١٢ ١ |

اپه بنا نست زاما د یار نه ا دی خبر خوک |
 اکه خبر شی اپرپی به نه بدی ا د غه در خوک |
 ا د دن یا چا اری ه مه واوه فانی دی |
 ا برنا ح قه اخاو رې نو لی اپه خپل سر خوک |
 اکه ز ما د ایار په مخ دا چان ظر شی |
 او به نه کان ا دی بل خوا و ا ته ن ظر خوک |
 ا د دی دن طاقت یې هی چا لس ره نه شته |

ا او ف تُب ته اک نه شي اب را بُر خوک
 اچي بېل تُون په ستر گووي ني اش نا يي کا
 اد رح مان په اخېر به نه وي ا با ه نُر خوک ا
 ۳---۲---

۲ - دريم اورد رکني بحر (لورم ماخ)

په دې خلورم بناخ کښې هم هغه دريم اوورد رکن | ۱۲ ۳
 ۱۳ چې دريم سېلاپ يې خجن وي ، کارو شي خو دا بناخ د دې
 بحر د دريم بناخ نه په دې وجه بېل دے چې په دې بناخ کښې دغه
 رکن په پوره شکل کښې خلور خله تکرار کېږي نو د دې بناخ
 مصروعه به شپارس (۱۶) سېلابه اوبرده وي - دغارو اته سېلاپېزې دوي
 مصروعې د دې بناخ یوه غږګه مصروعه جوړوي - لکه د دې بحر نورو
 بناخونو دا بناخ هم په اخير کښې نيمګړي رکن ته اړتیا نه لري -
 خجن سېلابونه يې دريم ، اووم ، يولسم او پنځلسم دې - په پښتو
 شاعري کښې دا بناخ هم ډېر زیلات کارو شوے دے - د خوشال
 خان بابا د یوئه نظم (د دنيا بې ثباتي او بې وفاني) نه خو شعرونه
 وړاندې کوم :

همراهانو د دې کوچ وکړ واره لارل تر متله
 ته لاکلک، په خوب اوډه يې، اې زما دله غافله
 له نېستي نه و هستي ته له هستي نه و نېستي ته
 کاروا نونه د دې چلېږي ، قوا فله ، قوا فله

د دنیا په دریاب چویه ! د پایاب طمعه و مه کره
 دا پایاب دی چې رو غوبنتی خبر نه شول له ساحله
 چې گفتار کردارې و او په موافق سره یو رنگ شی
 هله هر رنگه خبره ، اثر کاندی له قایله
 په زپا گفتار ھې هیڅه تقصیر و نه کړه خوشاله !
 که کردار دې هم زبیاوه ، چار به ولې و مشکله

اوېې دې بناخ په عروضي قالب کښې اچوم :

| ۱۵ | ۱۳ | ۱۲ | ۱۱ | ۱۰ | ۹ | ۸ | ۷ | ۶ | ۵ | ۴ | ۳ | ۲ | ۱ |

ا هم را هۇ نوا دې کوچ و کړوا به لۇ بې تر من ز له
 ا ته لا کلک په اخوب او دهې اې زما د له غا ف له
 اله نېس تی نه او همس تی ته اله هس تی نه او نېس تی ته
 ا کار وا نو نه ادي چ لې بې اق وا ف له اق وا ف له
 ا د دن یا په ا دریاب چو به ا د پا یاب طامعه و مه کره
 ادا پا یاب دی ا ھې رو غوبن تی اخ بر نه شول له سا ح له
 ا چې گف تار کردارې وا ډه ام وا فقس اره یو رنگ شی
 ا له هۇ رن اکه خ ب ره ا اثر کان هي اله قا ي له
 ا په زې با کف ا تار دې هي خه اتق صير و نه ا کړه خوشاله !
 ا که کر دار دې ا هم زې با وه اچار به و لې او وه مش ک له

خلورم اوبرد رکني بحر

دا بحر د خلورم اوبرد رکن | ۳۲۱ | چې خلورم سپلاب یې
 خجن دے ، د تکرار خخه جو پېري - د ټکن لومړے ، دويم او
 دريم سپلابونه سپك وي - درکن د تکرار لئه مخې د ټې بحر هم
 لکه د نورو بحرونو خلور بناخونه دي - د بحر هم لکه د لومړي او
 دويم اوبرد رکني بحر درې سپلابيز نيمگړي - رکن غواړي او د خپل
 سالم شکل په تکرار سره مصروعه نه شي پوره کولې - د ټکن
 په خلورم سپلاب باندي خج وي نو په نيمگړي رکن کښې دا اخيري
 (خلورم) خجن سپلاب وغور خېري او درې سپك سپلابونه یې
 نيمگړي - رکن | ۳۲۱ - جوروسي

ا - لو رم اوبرد رکني بحر (لوم مے اخ)

په ټکن د بناخ کښې خلورم اوبرد رکن | ۳۲۱ | یو خل په
 پوره توګه او بل خل په درې سپلابيز نيمگړي شکل کښې راخېي - د
 ټکن نيمگړي رکن یې خجن (خلورم) سپلاب غور خېد وي خکه
 د ټکن د مصروعې وزن فقط په یوہ (خلورم) سپلاب باندي ولاړ
 وي - د ټکن د بناخ مصروعه اووه (سپلابه) وي - په ټکن د بناخ کښې
 غزل هم شته او نظم هم -

د غازی سیال یو غزل چې په ټکن د بناخ کښې دے ، ترپنه خو

شuronه را اخلم :

و رکه شه دا زندگي
 دا بې لئه تا زندگي
 خه به خوک ناز پري وکري
 نه شوه د چا زندگي
 زه د هغې زندگي
 هغه زما زندگي
 چا ته پرانستې غېره
 چا نه خفا زندگي
 وايه تېرېرى خنگه
 سيا له ! پنه تا زندگي

اوسم دا باندیني شعرونه د دې بناخ په رکنوونو کښې وېشم :

| ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ |

| اور که شه دا ازن د گېي - |
 | ادا بې لئه تا ازن د گېي - |
 | اخه به خوک ناز اپري وک پي - |
 | نه شوه د چا ازن د گېي - |
 | ازه ده غې ازن د گېي - |
 | او غه ز ما ازن د گېي - |

ا چا ته پرا نُس اتې غې به -
 ا چانه خ فا زن د گي -
 او يه تې رې ابی خن گه -
 ا سيا له پئه تا ازن د گي -
 ----- نيمگرے رکن

۲ - لورم او رد رکني بحر (دويم باخ)

پئه دي بناخ کبني خلورم او رد رکن | ۳۳۲ | دوه خله
 پئه پوره توگه او بل خل پئه درې سپلايز نيمگري شکل کبني راخي -
 د دي نيمگري رکن بي خجن (خلورم) سپلاب غور خپد وي
 خكه د دي بناخ د مصروعي وزن فقط پئه دوو خجنو (خلورم او اتم)
 سپلابونو باندي ولا وي - د دي بناخ مصروعه يولس (۱) سپلابونه
 لري - پئه دي بناخ کبني غزل هم شته او نظم هم - پئه دي بناخ کبني
 ليکلي شوي د جاويد احسا س د یوئه غزل نه خو شعرونه ورياندي
 كبرى :

ز ما لئه خلقو ائينه ورکه ده
 پئه ائينه کبني تري شهره ورکه ده
 پئه افسانه کبني حقيت ورک شوئے

پهنه حقیقت کښې افسانه ورکه ده
 لئه ما هم ستا کړې وعده هېږه وه
 پېړېرد ده که ستا نه بهانه ورکه ده
 ماته ستر ورور د پلار په خای دے مګر
 د ده د سر نه خو سایه ورکه ده
 اوس مینه هم شوه تجربه د احساس
 اوس پکښې زړه ورک دے جنبه ورکه ده
 د لوستلو نه پس د جاوید احساس د غزل نقطیع به پهنه دي
 ډول کېږي :

۱۲۱ | ۸۰ | ۲۵ | ۹۰ | ۱۰ | ۳۲ |
 از ما لئه خل اقو ائي نه اور که ده -
 اپه ائي نه اکښې ترې خه ره او رکه ده -
 اپه اف سانه اکښې حقيقت او رکش و -
 اپه حقيقت اکښې اف سانه اور که ده -
 اله ما هم ستا کړې وع ده هېره وه -
 پېړېرد ده که ستا انه ب ها نه اور که ده -
 ما ته ستر ورورا د پلار په خای دے مګر -
 ا ده د سرانه خو سایه او رکه ده -
 اوس می نه هم ا شوه تج ره دا ح ساس -

| اوس پ کښې زړه اورک دے جذبہ اورکه ده - |

----- ۲ ----- نیمگړے رکن

دا بحر هم ډپر زیات استعمال شوے دے او نن هم ډپر
 زیات استعمال کېږي نو د اهمیت له مخې ، د لوستونکو د مشق او
 تمرين د پاره دلته د حمزه بابا د یوه غزل نه خو شعروونه وړاندې کوم -
 لوستونکي کولي شي چې د حمزه بابا د دغو شعرونو تقطیع په خپله
 وکړي -

تل به په لار د مېړنو سره خم

يمه پښتون د پښتون سره خم

پام کوه زه هغه نظر نه يمه
 چې به په دود د سپلنو سره خم

راستنېدے چې نه شي وخت خو نه يم

خو د حالت د تقاضو سره خم

وکم مستقبل ته د ماضي روایات

زه د خپل حال د ولو لو سره خم

حمزه ! سفر که د حجاز وي نو هم

زه د پښتون د قافلو سره خم

۳ - لورم اووند رکنی بحر (دریم اخ)

رمل د عربی عروضو د مفرد بحرنو خخه یو بحد دے او د
اردو مقبول ترینه بحرنو خخه یو دے د علامه اقبال خلوپست
فیصدہ شاعری په دې بحر کنپی ده د بحر رمل سالم اصلی وزن
داسپی دے :

فاعلا تن فاعلا تن فاعلا تن فاعلا تن

د بحر رمل سالم شکل په مقابله کنپی د ده زحاف (زحاف
په رکنونو کنپی تغیر یا کمی پیشی ته وايي ، د زحاف په خای په پښتو
کنپی د ”نیمگرپی رکن“ اصطلاح شتون لري) زیلت کارول کېږي -
د بحر رمل یو زحاف ، بحر رمل مثمن مقصور (یوه مصروعه کنپی
خلور رکنونه یا په دوو مصروعو کنپی ا ته رکنونه خو چې خلورم رکن
پې نیمگرپے وي) دے چې وزن پې داسپی دے :

فاعلا تن فاعلا تن فاعلا تن فاعلن / فاعلات

د بحر رمل سالم یا اصلی وزن شپارس سپلابونه لري او دا
ذکر شوے زحاف پې پنځلس - په بحر رمل سالم کنپی ”فاعلا تن
” رکن خلور خله پوره تکرار شوے دے او په رمل مثمن مقصور
کنپی درې خله پوره صورت کنپی تکرار شوے دے او په خلورم
خل په نیمگرپی صورت کنپی - د میاشرف یوغزل چې بحر رمل
مثمن مقصور کنپی شوے وو ، ترینه یوه مصروعه را اخلو :
ای چې بلبل د عطا تل په چمن ستا کا چغار

په دې مصروعې کښې يو داسې رکن کارو شوے دے
 چې هر خلورم سېلاپ بې خجن دے ، دارکن خلور خلمه تکرار
 شوے دے، درې خله په پوره صورت کښې او يو خل په نيمگړي
 صورت کښې -

د دې بحث نه سېرے دې نتيجې ته را رسی چې د عروضو
 تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعرونه په بحر رمل کښې لیکلې
 شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو په " خلورم اوږد رکنې بحر
 " دريم بناخ کښې راخي -

په دې بناخ کښې هم هغه خلورم اوږد رکن | ۲۱۳۴ |
 درې خله په پوره توګه راخي او بل خل په پایي کښې په درې سېلاپيز
 نيمگړي شکل کښې - د دې نيمگړي رکن بې خجن (خلورم)
 سېلاپ غورڅېد وي خکه د دې بناخ د مصروعې وزن په درو
 خجنو (خلورم او اتم او دولسم) سېلابونو باندې ولاړوي - د دې
 بناخ مصروعه پنځلس (۱۵) سېلابونه لري - په دې بناخ کښې غزل هم
 شته او نظم هم اوس د د مساز شاهين يو غزل وړاندې کوم ، چې په
 هم دې بناخ کښې شوے دے :

خومره پاګکل وو چې په خله کښې بې لمبه اخیسته

هغه سري د تا د شونډو چې بوسه اخیسته

دلته چې چا راسره وېش د ورڅو شپوکړے دے

ورڅ به د دوي په برخه وه موږه به شپه اخیسته

دوي هم ربتيا نه خوبنول سر ته يې امن غونشنو
 د انسانيت په قتل عام کبني يې حصه اخيسته
 هلته د یوه خدائي خدائي نه و هرې خوا ته خدائي وو
 مونبر په يواخې خان به خدا ياه! ستا نامه اخيسته
 ژوند، د روپناهه ژوندانه علامت مونبر به گنېي
 مونبر به شاهينه! د تاودې سره سره اخيسته
 د لوستلونه پس د دمساز شاهين د غزل نقطعيت به په دې چول کېري:
 ۱۱۲۵ | ۱۳۱۱ | ۱۰۹۸ | ۱۲۱۵ | ۱۳

اخوم ره پا ګکل او و چې پنه خله اکبني يې لم به ا خيس ته -
 اه غه س بېا د تا د شون او و چې بو سه ا خيس ته -
 ادل ته چې چا را سره و پش د ورخو شپواک بې دے -
 اورخ به د دوي پنه برخه وه امون به شپه ا خيس ته -
 ادوی هم ربتيا نه خوبنول اسر ته يې ا من غونب تو -
 ا د ان سان یت ا په قتل عام اکبني يې حصه ا خيس ته -
 اهل ته د یوه ا خدائي خدا يې نه او و هرې خوا ته خدائي وو -
 امون بېنه يواخې خان به خدا ياه! ستا نا مه ا خيس ته -
 اژوند روپنا انه ژون دا نه اعلا مت مون بې به گک نېي -
 ا مون بې به شاه هي انه د تاو دې ا سره س به ا خيس ته -
 ۱ ۲ ۳ نيمکې رکن

دا بحر په پښتو شاعری کښې پور زیات استعمال شوے
 د او نن خو تر تولو بحرونو زیات استعمال کېږي - د ټې شهرت
 او عمومي قبولیت له مخې د مشق او تمرين دپاره د عبدالسلام
 بېتاب يو غزل وړاندې کوم او تقطیع ېې لوستونکو ته پرپردم -
 لوستونکي به ډې ته هم پام وکړي چې د ډې غزل هم قافیه مصرعي
 د ډې قافیه مصرعو خخه د کوم اصول له مخې يوه څه کې را ئې -

د چا ګل مخي مسيحا په انتظار پروت د
 میئن ډې ګله موده وشهه چې بیمار پروت د
 په ډې نه لوی ثبوت د تا د مینې خه درکرمه؟
 په مرګ مې هم په سینه ستاد زلفو تار پروت د
 د زړو ډي درد به مې په ډې کښې هم لا خپکه نه کړي
 زما په مخکښې زما لوټې لوټې بنار پروت د
 دا په ارمان د سرو ګلونو شهید شوے بنکارې
 دا چې د سرو ګلونو هارې په منزار پروت د
 وخت ېې شو تېر خو ظې جنان لا په نیولي قدم
 لا ېې په ذهن کښې د کبر زوو خمار پروت د

۳ - لورم اورد رکنی بحر (لورم اخ)

دد ئی بحر تر ټولو لنډ بناخ لومړے بناخ دے چې مصروعه
 یې اووه (سپلابه ده ، دغسې اووه سپلایزې دوې مصروعې چې
 یوه په بلې پسې کړي شي نو په ئې ټې خلورم بناخ کښې راټلونکې یوه
 غږګه مصروعه تربنې جوړه شي - په ئې ټې خلورم بناخ کښې خلورم
 اورد رکن | ۲۱۳۲ | اوږدیم خل پوره تکرار کېږي خو دویم
 او خلورم خل نیمګړے تکرار کېږي نو د اتم او شپارسم سپلاب
 ځایونه (کوم چې خجن هم یې) به خالی رائحي - اوس د اروانبد
 طاهر ټلاچوی یوء غزل ، کوم چې د دې بحر په دریم بناخ کښې دے
 ، ته رجوع کوم او خو شعروونه تربنې را اخلم :

داسې په خیال او په ډارنيسم د خوابانو لمن
 لکه چې نیسي خوک غریب د بادشا هانو لمن
 چې له رخساره د شفق د ناوې وښې خاخي
 پري لکېدلې ده د چا د سرو لبانو لمن
 چې بې نقابه په ډک زړه د يار دیدن وکړمه
 هله به ټکه شي زما د دعاګانو لمن
 د اژدها او د لرم نیونه نه د ګرانه
 خو ډېره ګرانه ده نیونه د سیالا نو لمن

خوشبویه څکه د طاهره ! ستاد فکر نسيم
 پري لکېدلې ده د حسن د ګلانا نو لمن

اوس به پهه دې غزل کښې لې ساعت د پاره داسې بلون
 راولم چې د خلورم اوبد رکني بحر پهه هې خلورم بناخ کښې خای
 شي ؟ يا به دا ووايم چې د دې بحر د لوړۍ بناخ غږګ شکل تري
 جوړوم ؟ نیسم پهه خیال او پهه ډار، زهه د خوبانو لمن
 لکه چې نیسي غریب د بادشاها نو لمن
 اوس د شفق د ناوې لهه رخسار وینې خاخې
 چا لګولې ده پري د سرو لبانو لمن
 چې بې نقاب پهه ډک زړه د ديار دیدن وکړمه
 شي به مې هله ډکه د دعا ګانو لمن
 د اژدها، د لرم نیونه نهه ده ګرانه
 خوده نیونه ګرانه تل د سیالا نو لمن
 طاهره! دے خوشبو یه د تاد فکر نسيم
 پري لګډه د حسن د خو ګلا نو لمن
 اوس به پې د دې بناخ پهه قالب کښې تقطیع وکړم :
 | ۱۶۰ | ۱۵۳ | ۱۳۲ | ۱۲۰ | ۱۰۹ | ۸۰ | ۷۵ | ۳۲۱ |

اني سم پهه خیال او پهه ډار - | ازهه د خوبهه ا نو ل من - |
 ال که چې نې لسیغ رب - | ا د بادشاها نو ل من - |
 اوس د شفقت ا د نا وې - | الله رخ ساروی اني خاخې - |
 اچا ل ګک و الي ده پري - | ا د سرو ل بوا نو ل من - |
 اچې بې ن قاب ا پهه ډک زړه - | ا د ديار دی د اوك د مه - |

اشي به مې هُاله ڏ که - | ا د دعا گُانو ل من - |
 ا د اژ د هُا دل ٻم - | ا نی و نه نه ا د گرا نه - |
 ا خوده نی و ا نه گرا نه - | ا تل د سیا لُا انو ل من - |
 ا طا ه ره د ڪے ا خوش بو یه - | ا د تا د ف ا کر ن سیم - |
 ا پری ل گپی د هاد ح سن - | ا د خو گک لُا انو ل من - |
 ا نیمگپ ڪے رکن ----- ٢----- نیمگپ ڪے رکن

د ڏي بناخ مصروعه خوارلس (۱۳) سپلایزه غبرکه مصروعه
 ده - خجن سپلابونه ڀي صرف خلورم او دولسم دي - د هر نیمگپ ڪي
 رکن اخيري سپلاب د غورچدو لئه مخي د اتم او د شپلارسم
 سپلابونو پئه خاي ڪښي صرف - دا نخبنه لڳولي شوي ده - د لوپري
 نیمگپ ڪي رکن (د اتم سپلاب د غورچدو لئه مخي دلته پئه وپنا ڪښي
 یوه فطري وقهه يا سكته راهي نو لوستو به پئه اووم سپلاب لبر
 غوندي پي تم ڪپري - د وپنا پئه وخت به خجن سپلابونه خلورم او يولسم
 - شي -

دلته یوه بله نكته هم د بنکاره کولو ۽ ده ، چي که د ڏي
 بحر د دريم بناخ پنخلس (۱۵) سپلایزپي مصروعي نه د مينع اتم
 سپلاب لر ڪي نو بيا هغه هم ڏي بناخ ته راواوري او دغه شان که
 د خلورم بناخ غبرکي مصروعي ته د اتم سپلاب خانپي پئه خاي یوبل
 سپلاب ور زيات ڪپ ڪي نو دا بيا د دريم بناخ پئه مصروعي ڪښي
 - بدله شي -

پنځم اوبد رکني بحر

په خلورم اوبد رکني بحر کښې هم خلورم اوبد رکن |
 ۲۳۲۱ اکارو شوے وو او په دغې پنځم اوبد رکني بحر کښې
 هم هغه خلورم اوبد رکن کارو شي نو په دې وجه دا دواړه بحرونې
 یوئه بل ته سره نزدې دي - د دغو دواړو بحرونو فرق یواهې په
 وروستیني نيمګري رکن کښې د - د خلورم اوبد رکني بحر
 نيمګر - رکن د درو سپلابونو وي او خلورم یې لوبد وي خود
 پنځم اوبد رکني بحر په وروستیني رکن کښې درې سپلابونه
 غورڅېري او نيمګر - رکن یې فقط د یوئه سپلاب پا شي -
 د ټېږي لومړي مصروعه هم د دې پنځم اوبد رکني بحر په
 دویم بناخ کښې او دویمه مصروعه یې په دریم بناخ کښې راخي - د
 رکن د تکرار له مخې دا بحر هم لکه د نورو بحرونو خلور بشاخونه
 لري ، خونن صبا د نوي غزل په لړ کښې نوې نوې تجربې کېږي - له
 د دغو تجربو خخه یوه دا هم ده چې د دې رکن تکرار د زیاتولو سره
 یې یو پنځم بناخ هم مخې ته راخي او د دې پنځم بناخ د مصروعې
 اوبدوا شلو سپلابونو ته رسې - اکړچه داسې بېلګې ډېږي ډېږي دې دې
 خونن صبا دار جهان په زیاتبلو د -

ا - پنجم اور د رکنی بحر (لوم مے اخ)

پئه دی بناخ کبپی هماگہ خلورم اوبرد رکن | ۱۲۳۰۹ | ايو
 خل پئه پوره توکه او بل خل د یوہ سپلاب پئه نیمگری شکل کبپی
 راحی معنا یپی دا ده چی د پای رکن نه یپی دری سپلابونه وغور چبری
 - دی بناخ مصرعه پنیحہ (۵) سپلابه وي - خجن سیلاپ یپی
 خلورم وي اونوره پکبپی سپک وي - دی بناخ مصرعه د پنجم
 بحر تر ټولو لنیه يا ورہ مصرعه ده - د جپانی اهنگ دوپی
 هایکو گانی ورائلنی کوم :

د عبدالسلام پتاب هایکو : ۱ گیله د چا نه

مونبر همپیشه ویشتی یو ۲
 ۳ خپلو د شا نه

د دمساز شاهین هایکو : ۱ چی زرہ و نہ خوری

۲ نوره پئه دی گرانی کبپی

۳ غریب به خہ خوری

پئه دی هایکو گانو کبپی دری دری مصرعی دی چی
 لومپری مصرعه یپی پنیحہ (۵) ، دویمه یپی اووہ (۶) او دریمه یپی بیا
 پنیحہ (۵) سپلابونه لری - دی هایکو گانولومپری او دریمه مصرعه د
 پنجم اوبرد رکنی بحر پئه دی لومپری بناخ کبپی راحی خو دویمه

مصرعه بې د خلورم اوبد رکني بحر په لومړي بناخ کښې راخي
 لوستونکي د دویمه مصرعي د تقطیع مشق د خلورم اوبد رکني بحر
 په لومړي بناخ کښې کولې شي د لومړۍ او دریمه مصرعي تقطیع
 به په دې چول کېږي :

| ۸۳۲۱ |

اګکي له د چا نه - - - | لومړۍ مصرعه
 اخپ لود شا نه - - - | دریمه مصرعه
 ----- نیمگرے رکن

| ۸۳۲۱ |

اچې زړه و نه اخوري --- | لومړۍ مصرعه
 اغريب به خه اخوري --- | دریمه مصرعه

د تقطیع نه وروستو په عملی توګه دا بنکاره شوه چې د
 جاپاني اهنک د هایکو لومړۍ او دریمه، دواړې مصرعي، په هم
 دې بناخ کښې هي د پلي په رکن کښې دا نخبني --- درې
 غورڅدلې سپلابونه (یو سپلابیز نیمگرے رکن) ظاهروي - د دې
 بناخ د پنځه سپلابیزې مصرعي وزن په خلورم خجن سپلاب باندې
 ولاړدے - د دغې خلورم خجن سپلاب په خلای که سپک سپلاب
 راشي نو دا مصرعه به موزونه پاتې نه شي، خوکه د سپکو سپلابونو
 په خلای خجن سپلاب وي نو هیڅ فرق نه غورڅوي -

۲ - پنځم اورد رکني بحر (دويم اخ)

د ټي بناخ مصروعه د لوړۍ بناخ د مصروعې نه خلور
 څې زیاته ده ولې چې خلورم اوږد رکن ۱۳۲۱ | په پوره توګه په
 ډي بناخ کښې دوه څله تکرار کېږي او د پاڼي نیمکړے رکن پې
 هماغه شان د یوء سپلاب دے نو ځکه د ډي بناخ مصروعه نههه (۹)
 اوږده د دغه بناخ زیاتره په بدلوا او سندره کښې ليد شي - د تېې
 دوا ټې مصروعې په پنځم اوږد رکني بحر کښې دی اوله (لنډه) نههه
 سپلایزه مصروعه یې په ټي دويم بناخ کښې ده د غازی سیال یو
 غرل ، چې په هم ډي بحر کښې دے ، دلنه تربنه خو شعرونه پېش

کوم :

چې زوروی ، چې زوروی مې
 راته خپل زور د حسن سبایي
 ستاد مزاج غونډې نازکه
 دا خلق پرخه ورته وايې
 هغه په څان کښې نههه څائېږي
 سیال په سندره کښې یې ستایي

د تقطیع دپاره د غه درې شعرونه د ډي بناخ په رکنوونو

کښې اچوم :

۱۱۲۱ | ۸' ۵ | ۳' ۲ | ۱۰ ۹ | ۷' ۶

ا چې زو ر وی ا چې ژ د وی ا مې ---
 ارا ته خېل زورا د ح سن بنا يي ---
 استاد م زاج اغون دي نا ز اکه ---
 ادا خ لق پر اخه ور ته وا يي ---
 ا غه په خان اکښې نه خا ئې ا بې ---
 ا سیال په سن د اره کښې يې ستا ا يي ---
 ۱-----۲----- نیمگرے رکن

مونږه وينو چې په دې تقطیع کښې د پای رکن نه اخیریني
 درې (لسم ، یولسم او دولسم) سپلابونه غورڅدلې دې نو په دې
 ووجه د پای رکن نه یو سپلابیز نیمگرے رکن جوب شو دې بشاخ
 مصروعه نهه^۹ سپلابه راغله او خجن سپلابونه پکښې خلورم او
 اتم دې

۳ - پنجم اورد رکنی بحر (دریم اخ)

د دې بناخ مصروعه د دويم بناخ د مصروعې نه خلور خې
 زياته د ولې چې خلورم اوورد رکن || ۲۳۳ | په پوره توګه په دې
 بناخ کښې درې خله تکرار کېږي او د پاڼي نیمکړې رکنې هماغه
 شان د یوء سپلاب د که نو خکه د دې بناخ مصروعه دیارلس (۱۳)
 اوبرده د دغه بناخ زیاتره په بدلوا او اولسې سندرو کښې ليد شي
 د تېپې دواړې مصروعې په پنځم اوورد رکنی بحر کښې دې، دويمه
 (اوبرده) دیارلس سپلابیزه مصروعه بې په دې دریم بناخ کښې ده
 دروپش درا نې یو غزل، چې په هم دې بناخ کښې د، دلته را

اخلم:

د ګل ګربوان د، د طالم اغزي لاسونه
 خلوندې مات بنه دې دې سپرلي لاسونه
 ما ستا د پاره مانۍ جوړه کړه له ستورو
 خپلې جونکړې لره څم زخمی لاسونه
 دا ازادي د چې هر خوک دې رېبې ژې
 دا اجازه نه شته چې وکري لاسونه
 دومره به یاد سا چې بل په کاپو و
 پرمخ د زمکې هر سر لري لاسونه
 له ډېره وخته یو له بله کيله من دې
 زما دروپش تشه لمن، سخني لاسونه

د تقطیع دپاره د غه غزل د دی بحر په رکنونو کښې

اچوم :

| ۱۶۹ | ۱۰۹ | ۸۷ | ۲۵ | ۳۲۱ |

ادګل هکړي وان ادے د ظا لم اغ زی لا سوانه ---

اخاون ده مُلت اښه دی د دی اسپر لي لا سوانه ---

اما ستا د پا اره ما نې جوا په کړه لهه ستوا رو ---

اخپ لې جون ګکا بې ل ره خم ازخ می لا سوانه ---

ادا ازا دی اده چې هرڅوک ادي رې بې ژا بې ---

ادا اجا زه نه اشهه چې وکاری لا سوانه ---

ادوم ره به یاد اسا چې بل اېنه کا نو او ---

ا پرمخ د زم اکې هرس په ل ری لا سوانه ---

لهه چې ره وخته یو لهه ب الله کې له مۇن ادي ---

از ما در و بش ات شه ل مۇن اس خي لا سوانه ---

----- ۲ ----- ۳ ----- نيمګړے رکن

مونږه وینو چې پهه دی تقطیع کښې د پای رکن نه اخیرې

درې (خوارلس ، پنځلس او شپارلس) سپلابونه غور خپدلي دي نو

پهه دی وجه د پای رکن نه یو سپلابيز نيمګړے رکن جوړ شو د دی

بناخ مصروعه ديارلس (۱۳) سپلابه راغله او خجن سپلابونه پکښې

شلورم ، اتم او دولس دی

۲ - پنځم اورد رکني بحر (لورم اخ) : د

پنځم اوبد رکني بحر تر ټولو ووه (لنډه) مصروعه د لومړي بناخ پنځه

(۵) سپلایزه مصروعه ده ، دغښې دوي پنځه سپلایزې مصروعې چې

یوه په بلې پسې کړې شي نود دې خلورم بناخ غږګه لس (۱۰)

- سپلایزه مصروعه تربنه جو پېړي -

څنګه چې د نورو ژبو شاعرانو د رباعي (څلوريزې) د پاره

بحرونه څانګړې کړي دي هم دغه رنګ زموږ کلاسيکي شاعرانو په

پښتوکښې دغه بحر د رباعي دپاره تا دے خود دې سره سره موږ

- په دې بحر کښې نظمونه او غزلې هم لرو -

د محمد نواز خان طائرد یوہ نظم (طوفان را) ، چې په

هم دغه بحر کښې دے ، څخه لومړي پنځه شعروونه عرض کوم :

هله تادي کړه ، ګوره باران دے

شابه مرېږي کړه ، ګوره طوفان دے

لې شان نظر کړه ، اسمان پړقېږي

دغه استازے ، د زول باران دے

بزد له پاسه ، اوس خو بیدار شه

د اسمان تندر ، ماتې تمبې کړې

قبلې ته ګوره ، تو روې وریئځې

بېرغ په لاس کښې ، دي را رواني

په کبرو وروخو ، کښې بې ورا دے

پکښې سپلاب دے، ترپنه امان دے

د بې بناخ په قالب کښې اوس دغه شعرونه د تقطیع د پاره اچوم :

| ۱۲۱ | ۳۲۱ | ۸' ۷ ۶۵ | ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲' ۱۳ | ۱۵ ۱۶ |

| ا له تا دی اکره ---| اکو ره با ران ا دے - - - |

| اشabe مردی اکره ---| اکو ره طوفان ا دے - - - |

| البرشان ن ظراکره ---| اس مان پر قې ابېي - - - |

| اد غه اس تازے ---| اد زول با ران ا دے - - - |

| ازد له پا سه - - -| اوس خو بي دارشه - - - |

| اد اس مان تون امر ---| اما تې تم بې اکړې - - - |

| اقب لې ته ګواړه ---| اتو رې ور یئ لخې - - - |

| اې رغ په لاس اکښې ---| ادي را روا انبې - - - |

| اپه ک بو ورواخو ---| اکښې بې ورا نے ا دے - - - |

| اپ کښې سې لابا دے - - -| اترې نه ا مۇن ا دے - - - |

| ا ---- نيمګړے رکن ----- ۲ ----- نيمګړے رکن

په بې قالب کښې موږ ګورو چې خلورم اوېد رکن اوں او

دریم خل په پوره شکل کښې تکرار شوے دے خو په دویم او

خلورم خل په نيمګړې شکل کښې لکه خنګه چې د تقطیع د قالب

نه بشکاره ده، دا مصروعه یوه غږگه مصروعه ده - دوبنا په وخت به

لوستونکي په پنځم سېلاپ لب وقه کوي بيا به مخکښې پاتې
مصرعه ولې داسې مصرعه په روانه وپناکښې خپل ابلاغ نه شي
کولې په قالب کښې بې خجن سېلاپونه خلورم او دولسم دي خود
وپنا په وخت به يو خجن سېلاپ خلورم او بل نهم شي

۵ - پنځم اورد رکني بحر (پنځم اخ)

د پنځم اوبد رکني بحر تر پولو وړو (لنډه) مصرعه د لوړۍ
بناخ پنځه (۵) سېلايیزه مصرعه ده ، دغسې دوې پنځه سېلايیزې
مصرعي چې یوه په بلې پسې کړې شي نو د خلورم بناخ غږګه لس
(۱۰) سېلايیزه مصرعه تربنه جو پېړي اوس چې داغړګه لس (۱۰)
سېلايیزه مصرعه یو خل بیا غږګه کړې شي نو د هې پنځم بناخ شل
(۲۰) سېلايیزه مصرعه تربنه جو پېړي - نن صبا په نوي کهول کښې ،
د غزل په لړ کښې د شل سېلايیزو مصرعو جو پولو رجحان په
زیانې دے -

اوسم په دې بناخ کښې شو د ادریس خان ادریس د
غزل نه خو شعرونه وړاندې کوم :

لئه ٿي ماحوله لئه ٿي رواجه ساه مهي دوپيري د ژوند ٻئه لارکينبي
 د گل پشاني هر يو ارمان مهي وينم رهپيري د ژوند ٻئه لارکينبي
 مينه ٻئه لرے او نزدے نئه ده خنه که جدا شو موئر يو تر بله
 زرهه كينبي ساتم هي زرهه كينبي ساته مهي وخت به تبرپيري د ژوند ٻئه لارکينبي
 تاخوبه وبيل چي دا ڪله ڪله نئه شي چي تا زهه پرپردم تتها جنانه
 نن راته وايپي ٻئه نيمه لارکينبي لاري دويي كپري د ژوند ٻئه لارکينبي
 جنانه رالشه د خداي دياره زرهه مهي درزپيري ٻئه خان يربيرم
 هسي نه مر يم چي تهه رادرو حادثي كپري د ژوند ٻئه لارکينبي
 ادريسه ورشه جنان خبر كره چي درومي دومره ٻئه سفر لرے
 يا ٿي قسمت ده چي خه رادرومي خه راپينپيري د ژوند ٻئه لارکينبي

لاندي د ادريس د غزل تقطيع ڪوم؟

الله ٿي ماحوله الله ٿي رواجه | ساه مهي دوپي ايي د ژوند ٻئه لارکينبي |
 اد گل پ شانبي اهريوارمان امي ايي نم رهه زهي ايي د ژوند ٻئه لارکينبي |
 امي نه ٻئلاره اونز ده اخنه که ج داشومونر يو تر ب لهه |
 ازرهه كينبي ساتم ادي ازرهه كينبي ساته امي اوخت به ٿي رهه ايي د ژوند ٻئه لارکينبي |
 آنا خوبه وبيل اچي ادا ڪي ده نئاشي اچي تا زهه پرپردم اتن هاج نانه |
 انن راته وايپي ٻئه ني مه لارکينبي لاري دويي ڪي ايي د ژوند ٻئه لارکينبي |
 اج نا نه را اشه د خداي دياره ازرهه مهي در زهي ايي ٻئه خان ي رهه ايي |
 اه هسي نه مر يم اچي تهه رادرو | احاد ڦي ڪي ايي د ژوند ٻئه لارکينبي |
 ادرسي سه راشه اج نان خ برا ڪره اچي درومي دوم ارهه س فرلاره |
 ايادي قس مُتاده اچي خه رادرومي الخنه را پي ٻئي ايي د ژوند ٻئه لارکينبي |

چونکه د ٿي بناخ مصروعه اوبرد ه د نو ٻئه قالب کښي مو د
نيمگري رکن د ڀوءه سپلاب دپاره فقط ڀوه هندسه رکن جوري ڪر ڪے
د ڪه | ١٥ | ، | ١٠ | ، او | ٢٠ | - موئر به د خان سره دا
خبره ٻئه ذهن کښي ياده ساتو چي د ڀوي هندسي رکن نه دري
سپلابونه غورخپدلي هي -

ٻئه ڊي نقطيع کښي دا هم بنيكاره شوه چي خلورم اوبرد رکن
ٻئه پوره توگه هم خلور خله تكرار شو ڪے او هم دغه رکن بيا ٻئه
نيمگري صورت کښي هم خلور خله تكرار شو ڪے - د ٿي بناخ
مصروعه شل سپلابه راغله او خجن سپلابونه بي خلور
(خلورم، نهم، خوارلس، او نولسم) د ڏي - د ڏي بحر ٻئه خلورم بناخ
کښي خجن سپلابونه دوه وو -

لنډ رکنی بحرونه

کوم بحرونه چې لة لنډو (درې سې لایزو) رکنو ۲۳ |

څخه جولپېري هغوي ته لنډ رکنی بحرونه وابي د دغو بحرونه هم
 شمېر کم دے او هم ېپې کارونه د پښتو په توپې شاعری کښې د دغو
 بحرونه کارونه په اړو وکښې د مالګې برابره هم نه ده د دغو رکنو
 په تکرار سره چې کوم "اهنګ" پیدا کېږي هغه لة ساده وبا نه ډېر
 لرے دے نو خکه په دغو بحرونه زېه اړوں لړ ګران وي په خلاف د
 اوږد رکنی بحرونه چې په هغوي بانګې ژبه په اسانه روانيپېري
 بحرونه ته د نومونو ورکولو په لړ کښې دې ته کتنه کېږي
 چې خجن سې لاب ېپې خویم دے او رکن پکښې کوم یورا دے
 په ډې وجه پېل لة هغه بحره څخه کېږي چې لومړے سې لاب ېپې
 خجن وي په دغسې بحر کښې رکن هم لومړے راخې نو نوم هم د
 لومړې بحر ورکوو:

لومړے لنډ رکنی بحر

تر نزدي ماضي پوري لومړې لنډ رکن ته خالي رکن او بحر
 ته ېپې خالي بحر ویئل کېدل ولې چې دا رکن د عروضو د پوهانو تر
 نظره نه وو تېر شو - هر علم د ارتقا تر مدارجو له تېرپلو پس وده
 مومي يعني پوهه يا علم جمود نه قبلوي د علم د دې ارتقا ېپې
 فطرت له کبله د علم عروض په لړ کښې نو دریافت داهم دے
 چې اوس لومړے لنډ رکن او هم ېپې بحر موند شو دے -

دا بحر دلومپی لنډ رکن | ۱۳۲ | چې لومړے سېلاپ
 ې خجن دے د تکرار خخه جو پېږي - د دې رکن دویم او دريم
 سېلابونه سپک وي - د رکن د تکرار په لحظه د دې بحر دري
 بناخونه دي او هر یو بناخ ېپې د یوء سېلاپ نیمگړے رکن هم
 غواړي-

۱ - لومړے لنډ رکنې بحر (لومړے بناخ) : په دې بناخ
 کښې لومړے لنډ رکن | ۱۳۲ | په پوره توګه دوه خله تکرار کېږي
 او په اخیر کښې د یوء سېلاپ نیمگړے رکن هم غواړي - مصروعه
 ې اووه (۷) سېلابونه لري او خجن سېلابونه پکښې لومړے ،
 خلورم او اووم وي -
 د پېلګې په طور په دې رکن جوده شوي د محمد نور خلور
 شعرونه پېش کوم :

خوند کوي چين په جبین د نکار
 سوال نه جواب وي نه دار و مدار
 وران به کري واپه په جل جل جل
 زلفې لري الول - ول - ول
 ماه د فلك دے که جن که ملک
 لمک که قمر که سما که سمک
 پاتې به شي یو خل خل خل
 زلفې لري - الول - ول - ول

اوسم د باندینیو شعرونو خخه دوه شعرونه (دویم او خلورم)
 د لب بدلون سره لیکم چې هره مصروعه یې اووه سپلابه اوبده وي او د
 قاعدي پر مخه په دې لومړي سناخ کښې خای شي:
 وران به کړي واپه په جل

زلفې لري الو ول

پاتې به شي په يو خل

زلفې لري الو ول

موږه ګورو چې دا مصروعې په لومړي خجن سپلاب شروع
 شوي دي ، اووه اووه سپلابونه لري ، هر دريم سپلاب (لومړے ،
 خلورم او اووم) یې خجن دے او هره مصروعه اووه () سپلابونه لري
 - اوسم دغه شعرونه د عروضویه قالب کښې اچوم :

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

| اوران به کړي | او په په جل - - |

| ازل في ل اري | لو اول - - |

| اپا تې به اشی په يواخل - - |

| ازل في ل اري | لو اول - - |

| ۱ ۲ نیمگړے رکن |

٢ - لومړے لنډ رکنې بحر (د دویم بناخ) : په ټې بناخ
 کښې لومړے لنډ رکن | ۱ | ۲ | ۳ | په پوره توګه درې خله تکرار
 ټېږي او په اخیر کښې د یوء سپلاب نیمکړے رکن هم غواړي -
 مصروعه پې لس (۱۰) سپلابونه لري او خجن سپلابونه پکښې
 لومړے ، خلورم ، اووم او لسم وي -

اوسم د لومړي لنډ رکنې بحر په شروع کښې ليکلې شوو د
 محمد نور خلورو شعرونو خخه دوه شعروونه (لومړے او دريم) يو
 خل بیا دلته وړاندې کوم ، کوم چې په هم دغې دویم بناخ کښې
 دي :

خوندکوي چین په جبین د نگار
 سوال نه جواب وي ، نه دار و مدار
 ماہ د فلک د که جن که ملک
 لمركه قمر که سما که سمک

د لوستلو نه پس دا شعروونه د ټې بناخ په عروضي پیمانه ګزوم :

| ۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ | ۱۰ | ۱۱ | ۱۲ |

اخوندک وي چین په ج ابین د ن اگمار - -
 اسوال نه ج اواب وي نه ادا رو م ادار - -
 اماه د ف الک د که اجن که م الک - -
 المركه ق امر که س اما که س امک --
 ۳ نیمکړے رکن | ۱ | ۲ |

د باندیني بحث په رزا کښې د تقطیع پې تجربې ته که په

غور سره وکورو نو دا شعرونه د دغې بناخ په معيار پوره پرپوځي

- ۳ - لومړے لنډ رکنې بحر (دريم بناخ) : په دې بناخ

کښې لومړے لنډ رکن | ۱ | ۲ | ۳ | په پوره توګه خلور خله تکرار

کېږي او په اخیر کښې د یوء سپلاب نیمکړے رکن هم غواړي -

مصرعه یې ديارلس (۱۳) سپلابونه لري او خجن سپلابونه پکښې

لومړے ، خلورم ، اووم ، لسم او ديارلس م دی

اووس د محمد نور په پورتنيو دوو (لومړے او دريم) شعرونو

کښې لړ داسې بدلون راولم چې مصرعې یې تر ديارلس سیلابونه

پورې اوږدي شي :

خوندکوي چين په جبین د نگار همپشه

سوال نه جواب وي نه دار و مدار همپشه

ماه د فلک د که جن که ملک د جنان

لمر که قمر که سما که سمک د جنان

اووس د دې بناخ په رکنونو کښې د دغو شعرونو تقطیع کول

هـ

| ۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ | ۱۰ | ۱۱ | ۱۲ | ۱۳ | ۱۴ | ۱۵ |

اخوند ک وي اچین په ج این د ن اکاره مې اشهه - - |

اسوال نه ج اواب وي نه اداره م اداره مې اشهه - - |

اُمُه د ف اُلک دے که اجُن که م اُلک دے ج اُنان - -
 اُمر که ق اُمر که س اُمُه که س اُمُک دے ج اُنان - -
 ۱ ۲ ۳ ۴ نیمگرے رکن

پئه یې تقطیع کبني دا صفا لیدے شي چې هره مصروعه
 دیارلس (۱۳) سپلابونه لري - خج یې د لومرې سپلاب نه شروع
 کېږي او بیا یې هر دریم سپلاب خجن دکې پئه هره مصروعه کبني
 لومرے لنه رکن پئه پوره توګه خلور خله تکرار شو دے او پئه اخیر
 کبني د یوہ سپلاب پئه نیمگرې صورت کبني را دے -

دویم لنډه رکنی بحر

دا بحر د دویم لنډه رکن | ۱ ۲ ۳ اچې د دویم سپلاب یې
 خجن دے ، د تکرار خخه جو پېړي د دې رکن لومرے او دریم
 سپلابونه سپک وي د رکن د تکرار پئه لحاظ د دې بحر دری
 بناخونه دې دا دویم لنډه رکن چې خو خله هم پئه مصروعه کبني
 تکرار کېږي نو پئه پوره توګه تکرار کېږي او نیمگرے رکن نډه غواړي

- ۱ - دویم لندرکنی بحر (لومرے بناخ) : پئه دی بناخ کبپی
 دویم لندرکن پئه پوره توگه دوه خله تکرار کپری او نیمکرے رکن
 هم نئه غواری د دی بناخ مصروعه شپر (۶) سپلابه وي خو پنځه (۵)
 سپلابه هم کېدې شي خجن سپلابونه یې دویم او پنځم هي - اوس
 پئه دی بناخ کبپی شوے یو خپل غزل وړاندې کوم :

هغه نئه خه کار کپری

نئه کار نه انکار کپری

هر کار نه اسان دے

تنقید چې بسیار کپری

د غم استقبال کبپی
 خوشی کلپه بار کپری

اغیارنه به خوک کپری

ګیله یار لئه یار کپری

سالک بیزندے دے

خوارته به وار کپری

د لوستلو نه وروستودا غزل د تقطیع د پاره د دی بناخ پئه

رکنوں کبپی اچوم ؟

۱ | ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ |

| ه ګ ډ ن ټه کار کپری |

| ن ټه کار نه ان کار کپری |

ا هر کار نه ا سُان دے
 ا تن قید چې ا بس یار کړي
 ا د غُم اس ا تقو باں کښې
 ا خو شُي کا ده بُار کړي
 ا اغ یار نه ا به خُوک کړي
 ا هکي له یار ا لهه یار کړي
 ا سا لک بي اړن دے دے
 ا خو وار ته ا به وار کړي

2

۲ - دویم لنډ رکني بھر (دویم بناخ): پئه دې بناخ کښې
 دویم لنډ رکن پئه پوره توګه درې خله تکرار کېږي او نیمگړ رکن
 هم نه غواړي - ددې بناخ مصروعه نهه (۹) سېلا به وي خو اته (۸)
 سېلا به هم کېدې شي خجن سېلا بونه بې دویم، پنځم او اتم دي
 پئه دې بناخ کښې شوے خپل یو غزل وړاندې کوم ، پس له
 لوستلو به بې د دې بناخ پئه رکنوونو کښې تقطیع کوم:

یو خل چې راضي شي جنان بیا
 د قرب مساوي شي هجران بیا
 چې غم شي د زغم نه باهر نو
 ضرور سودا يې شي انسان بیا

چې نوق او اخلاص را پیداشي
 پئه عشق کښې کافي شي سامان بیا
 چمن مې لئه تندې و چېرى
 مکر که ساقى شي اسمان بیا
 سالک د زړه ملک جو ګه نه دے
 پکښې چې جاري شي بحران بیا

اوسمې د چې بناخ پئه رکنونو کښې خایوم؛
 ۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹

ایو خل چې ارا ضی شي | ج نان بیا
 ادقرب م اسا وی شي ا هج ران بیا
 اچې غُم شي ا د زغم نه | با هر نوا
 اض رور سوا دا بی شی | ان سان بیا
 اچې نوق او اخ لاص را | پی داشی
 پئه عشق کښې | کا فی شي اسا مان بیا
 اچ مۇن مې لئه تۇن دې | و چې بې
 ام گر که اسا قې شي | اس مان بیا
 اسا لک د ازره ملک جوا ګه نه دے
 اپ کښې چې اجا ری شي | بح ران بیا

- ۳ -

دویم لنده رکنی بحر (دریم بناخ) : په دې بناخ کښې
 دویم لنده رکن په پوره توګه خلور خله تکرار کېږي او نیمکړے رکن
 هم نه غواړي - ددې بناخ مصروعه دولس (۱۲) سېلا به وي خویولس
 (۱۱) سېلا به هم کېډې شي خجن سېلا بهونه بې دویم ، پنځم ، اتم
 اویولسم هي - اوس په دې بناخ کښې د امر دین شاعر له يوې اولسي
 سندري خخه پنځمه مصروعې دلته را اخلم :

غريب امر دينه يغبار دي کوټه شو

چې يار نازنين اوس له تا بېکانه شو

ساقې رخصت راکړ چې خه مېخانې ته

مطرب حواله کرم سارنګ و طبلې ته
 بلبل روانه کړمه باغ و باعچې ته

اوسمې د عروضو په رکنونو کښې اچوم ؟

| ۱۱ | ۱۰ | ۹ | ۸ | ۷ | ۶ | ۵ | ۴ | ۳ | ۲ |

اغ رُب ا امر هي نه اينج بال هي اکو ته شوا
 اچې يار نا ز نین اوسله تا بې اکا نه شوا
 اسا قوي رخ اشت را کړ چې خه مې اخانې ته
 امط رب ح او له کرم اسا رنګ واطب لې ته
 ابل بُل را وا نه کرامه باع و باع چې ته

دریم لنډ رکنی بحر

دا بحر د دریم لنډ (درې سېلاپایز) رکن | ۱۲۳ | اچې

دریم سېلاپ بې خجن وي ، د تکرار خخه جو پېړي - د اخیر رکن
نه بې دوه سېلابونه غورڅېږي نو نیمګړ کے رکن بې تشن د یوء
سېلاپ پا شي -

کله چې مونږ د یوء بحر تر ټولو لنډ يا لومړے بناخ
معلومول غواړونو د هغه بحر د یوء پوره رکن او بل د نیمګړی رکن
سېلابونه سره جمع کوو - د دغې اصول له مخې او س چې د دریم
لنډ رکنی بحر تر ټولو لنډ يا لومړے بناخ جوړوونو چې د یوء پوره
رکن (درې سېلاپایز) او بل د یوء سېلاپ نیمګړی رکن سېلابونه سره
جمع کړو نو څلور سېلابونه لاس ته راځي او هغه هم په دې ډول
چې په دې څلورو سېلابونو کښې دریم سېلاپ خجن وي او س
ستونځه دا ده چې د دریم اورد رکنی بحر د لومړی بناخ جو پېښت
هم داسې دے چې په څلور سېلاپه مصرعه کښې بې دریم سېلاپ
خجن وي - د دغو دواړو جلا جلا بحر وونو د مصرعه عروضي
جو پېښت به په یوء شان داسې وي :

| ۱۲۳ |

او س به دا ابهام پیدا کېږي چې یوه خاصه مصرعه مونږ د

کوم بحر و شمارو ؟

د هې ستونځې د هوارولو د پاره دا اصول وضع کړ کے

شوے دے چې د دریم لنډ رکنی بحر د لومړي بناخ په جوړولو
 کښې به دریم لنډ رکن دوه خله په پوره توګه او یو خل په یوہ سیلا比ز
 د نیمکړي شکل په توګه تکرار کېږي نو بیا به د دې بناخ مصروعه
 اووه (۷) سېلا به راشی او د دریم اوږد رکنی بحر سره به یې توپیر
 (فرق) سکاره شي

۱- دریم لنډ رکنی بحر (لومړے بناخ) : د پورتني بحث
 په رناکښې د دې بناخ مصروعه د دریم لنډ رکن ۲۳ | چې دریم
 سېلا به خجن وي ، د تکرار خخه جو پېړي - دا ذکر شوے رکن
 دوه خله په پوره ټول او یو خل په یوہ سېلا比ز نیمکړي ټول تکرار
 کېږي - مصروعه یې اووه (۷) سېلا به اوږده وي او خجن سېلابونه
 پکښې دریم او شپږم وي - په دې بناخ کښې شوے یو خپل غزل
 د لوستلو دپاره پېش کوم :

د اقا ستا مقام دے
 د زما د غلام دے
 چې مرید د مراد شم
 د طلب مې انجام دے
 گناه ګار مقتدی یم
 محبت مې امام دے
 اوس توبه شوه رایاده
 دخوانۍ چې ملہسام دے

سالک یارته اشعارکښې

ور لپر سلام دے

د لوستلو نه پس یې اوس د دې بناخ پئه عروضي سانچه

کښې اچوم :

| ۹' ۸ ۷ | ۲' ۵ ۳ | ۳' ۲ ۱ |

اد ا قا استا م قام ا دے - -

اد ز مُا دغ لُم ا دے - -

اچې م رُیدا دم رُدا شم - -

اد ط لُب ا مې ان جام ا دے - -

اک ناه گُرار ا مقت دی ا يم - -

ام حب بُت ا مې ا مُام ا دے - -

اوسم تو بُه ا شوه را يَا ده - -

اد خوا نُى اچې ما بنام ا دے - -

اسالک یارا ته اش عارا کښې - -

اور لې بُدا س لام ا دے - -

-----²----- نيمگړے رکن

٢ - دریم لنډ رکنی بحر (دویم بناخ)

بحر خفیف د عربی عروضو د مرکب بحرونو خخه یو
مشهور بحر دے - دا بحر د وعظ او اخلاقی مضمونو د پاره زیات

مشهور دے - د بحر خفیف سالم وزن داسپی دے :
فاعلا تن مستفعلن فاعلا تن

د ټې بحر سالم وزن کم او زحافات یې زیات استعمال
کېږي - د ټې بحر یولس وزنونه دی -

دا بحر د مسلس (یوه مصروعه کښې درې او دوو مصروعه
کښې شپر رکنونه) په صورت کښې زیات کارو کېږي - د عروضو د
تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعروونه چې په بحر خفیف کښې
لیکلکی شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو د "دریم لنډ رکنی
بحر" په دویم بناخ کښې راخی لکه د دولت لوانيه له یوہ غزل نه
اخیستې شوېي دا مصروعه :

دا جهان دے په مث بھار

د ټې بناخ مصروعه د دریم لنډ رکن || ۲۱ | چې دریم
سې لاب یې خجن وي ، د تکرار خخه جو پېړي - دا دکر شوئه رکن
درې خله په پوره ډول او یو خل په یوہ سې لابیز نیمکړي ډول تکرار
کېږي ، مصروعه یې لس (۱۰) سې لابه او برده وي او خجن سې لابونه
پکښې دریم ، شپرم او نهم وي - په ټې دی بناخ کښې اولسي سندرې هم
ویئلې شوي دي - دلته د نمونې په حېټ د حاجي استرانه بلوچستانې

د سندرې شخه لوړی نيمه برخه را اخلم :
بلبان نن پر لور د بوستان خي

د بهار موسم را خزان خي
بورا کان نن د ګل کړي سپلونه
عندليب په باغچې کښې خندان خي
طبييان د عالم سو بې خونده
له علاج يې واپس بیما ران خي
د ترکانو پر ملک لوی خطر دے
نن عراق خي کابل خي ابران خي
په دنيا کښې هر خوا خرخشې دې

OWNED BY 03009792115

د سندرې دا برخه د دې بناخ په عروضي ساخت کښې ګورم :

| ۱۲' ۱۰ | ۹' ۸ | ۷' ۵ | ۳' ۲ |

ابل ب لان انن پر لورا د بوس تان اخي - - -
اد ب هارا موسم را خ زان اخي -- -
ابو را کان انن د ګل اکري سې لوانه -- -
اعن د لیب ائه باغ چې اکښې خن دان اخي -- -
اط بي بان ا د عا لم اسو بې خون ا ده -- -
اله ع لُج ا يې وا پُس ا بي ما رُان اخي -- -
اد تر کا انو پر ملک الوي خ طُرادے - - -

ان ع رُاق اخي کا بُل اخي اي رُان اخي --
 اپه دن يَا اکبني هر خوا اخر خ شُې ادي --
 ا قول قو موانه د جُنگ اپرمي دان اخي --
 ا-----٢-----٣----- نيمگرے رکن

٣ - دريم لنه رکني بحر (دریم بناخ): د ډې بناخ مصروعه

د دريم لنه رکن || ۲۱ | چې دريم سپلاپ ې خجن وي ، د
 تکرار خخه جوبېري - دا ذکر شوے رکن خلور خله په پوره ډول او
 یو خل په یوہ سپلايیز نيمگري ډول تکرار کېري ، مصروعه ې
 دیارلس (۱۳) سپلابه اوږده وي او خجن سپلابونه پکښې دريم ،
 شپرم ، نهم او دولسم وي په ډې بناخ کبني غزل هم شتون لري او
 نظم هم - په ډې بناخ کبني لکلې شوي د دروپشن دراني د یوې
 سندري خخه سر بیت او دوه بندونه را اخلم :

ته مې ګل زه بلبل ، ستا د منځ صفت وایم
 ته د بل شوے جنانه خو زه به تل ستا یم
 ستا دلاري اغري په خپل زړه کبني رانغارم
 چې وي ستا پر نامه ، په هر هغه درد ویاړم
 د ملال په دا حال سروکال زه رضا یم
 دا خبره تر لمړ هم روښانه ده ماته
 چې غوبر نهه ته زما شور او غوغاته

خو دروپش به همپش بیا هم داسپی لگیايم
 ته دبل شوے جنانه خو زه به تل ستا، يم
 اوس به دا سندره د دې بناخ په عروضي چوکات کښې د

خایولو کوشش هم وکرم :

| ۱۵ | ۱۳ | ۱۲ | ۱۱ | ۱۰ | ۹ | ۸ | ۷ | ۲ | ۳ | ۲ |

اته مې کل ازه بل بل استاد مخ اصافت وا ايم - - |

اته د بل اشوے ج نا انه خوزه ابه تل ستا ايم - - |

استا د لا ارې اغ زې اپه خپل زهه اکښې ران غاړم - - |

اچې وي ستا اپر نا مه اپه هر ه اغه درد ويا رم - - |

اد م لال اپه دا حاں اس روکال ازه رضا ايم - - |

ادا خ ب اره ترلمرا هم رو بنا انه ده ما اته - - |

اچې غور نه اني ته از ما سورا او غوغاهه - - |

اخو دروپش ابه ه مېش ابيا هم دا اسپی لکه یا ايم - - |

اته د بل اشوے ج نا انه خوزه ابه تل ستا ايم - - |

- - - - ۲ - - - - ۳ - - - - ۴ - - - - تیمګرے رکن

ناويئلي دې پا نه وي چې د تېپې دویمه مصروعه هم

ديارلس (۱۳) س بلابونه لري او دا لنډ رکني دريم بناخ هم ؟ خود تېپې

دویمه مصروعه په دې بناخ کښې خکه نه خاټېږي چې د هغې خجن

- س بلابونه بېل هي او د دې بناخ بېل دي

اخذ لیک یا کتابیات (Bibliography)

۱ - عروض و بدیع ، ڈاکٹر صابر

کلوروی (شعبۂ اردو پینسون یونیورسٹی)

۲۰۰۱ء علمی کتابخانہ اردو بازار

lahore.

۲ - اصنافِ ادب ، رفیع الدین هاشمی

سنگ میل پبلیک پشتر لاہور۔

۳ - جوهر عروض (اردو) ۱۹۶۷ء اغا

صادق حسین، کوتہ

۴ - پښتو عروض ، دروپش درانی ،

۲۰۰۷ء ، صحاف نشراتی مؤسسه

کراچی

۵ - پښتو بللمیچ ، دویم چاپ ۲۰۱۰ء

، دوکتور مجاور احمد زیار ، دانش

خپرندویہ پولنہ پینسون

۶ - د پښتو زبی او ادب تاریخ ۲۰۰۲ء

(اے اے پښتو او سی ایس ایس لپاره) ،

پروفیسر حنیف خلیل، یونیورسٹی

پبلیشورز قصہ خوانی پینسون

۷- علم و ادب ، ۲۰۱۲ء ، مقدار شاه

مقدار، نیوز اینجنسی جمرود نیو
مارکیت -

۸- چارپته (pdf file) ، شیرین یار

یوسفزے ، ناچاپ نشر ۲۰۱۱ء

www.pukhto.net/ebook-

journal.php%3Fmain=ebook&id%3D1

۹- د پښتو املاء (خوارلس حرفونه دوه

ویشت اوازونه) ، منتظر بېټئه ،

پرمختنگک بنو ۲۰۱۲ء -

۱۰- پښتو قاعده (د اول اډی د

پاره)، خپر پښتونخوا تېکسټ بک

بورډ پښور، پښتو فومي نصاب ۲۰۰۹ء

۱۱- د پښتو عروض ، میاشرف ،

پښتو ټولنه کابل، ۱۳۸۳ء

۱۲- مخزن ، اخوند دروبزه بابا ، دویم

اپلیشن ، پښتو آکپلیمی پښور ۱۹۸۷ء

۱۳- د خوشال خان خټک کلیات

، دانش خپرندویه ټولنه / ۱۳۹۱ء ۲۰۱۰ء

ل -

- ۱۳ - دیوان عبدالرحمان بابا مومند ، تاج

محل کمپنی محله جنگی قصه خوانی

، پېښور

- ۱۵ - رنگونه بهارونه ، ۲۰۰۷ء ، غازی

سیال ، دانش خپرندویه ټولنه پېښور -

- ۱۶ - اکسفورڈ اپڈوائسڈ لرنز ډکشنری

، خلورم اپلیشن ۱۹۸۹ء ، اکسفورڈ

یونیورستی پریس

- ۱۷ - شعری غورچان ، انتخاب ،

۲۰۰۷ء ، خورو عمر دراز مرودت ،

دانش خپرندویه ټولنه -

- ۱۸ - وفا ، پروفېسر رحمت الله درد -

- ۱۹ - دانش خپرندویه ټولنه پېښور ۲۰۱۰ء

- ۲۰ - غزو امیر حمزه خان شینواری ،

حمزه آکبادمی ، خوارلسم اپلیشن

- ۲۱ - جلوں پر نینگ پریس پېښور ۲۰۱۰ء

- ۲۰ - سرچینه ، جاوید احساس ، اول

خل ۲۰۱۰ء، المیزان پبلشرز لاہور -

۲۱ - بنگالی سندرپی ، د قاضی

نذرالاسلام نظمونه پئے پښتو زیہ ، ۱۹۶۳

۲۲ - محمد نواز خان طائر، پښتو اکڈیمی

، خیبر میل پرپس پېښور -

۲۳ - د مینې غېر، طاهر کلاچوی

، الجمعیه اکڈیمی محله جنگی پېښور

۲۴ - منظور عام پرپس پېښور -

۲۵ - رغذۂ، مؤلف پېتاب عادلوي ،

العمران پرنقزر بنو -

۲۶ - مثالونه مشالونه ، شیخ نور علی

نور ، ۲۰۱۳ء، دی پرنقز مېن پرنقزر

پېښور، محکمه ثقافت خبیر پښتونخوا

۲۷ - ناچاپ شعری اثر ، عبدالسلام

- پېتاب -

۲۸ - ناچاپ شعری اثر ، دمساز شاهین

۲۹ - ناچاپ شعری اثر ، نقیب الله

سالک

Da Pakhto Sher Urooz Nizam

از غنې سفر

د پښتو شعر عروضي نظام زما د بتود دېرکران ملګري نقیب الله سالک هغه زیار دے چې زة تراوسه حیران یم چې د عروضو د موضوع د انتخاب په وخت د دې سپړي مازاغه په خای وو که نه! خکه چې بشاغلي سالک چې کومې غنې په لاسونو کښې راتیولې دي دا د هوښيارو لپونو کار دے معلومه نه ده چې د ازغۇ او اور په دې مزل کښې به یې خومره سختي زغملي وي؟ د کوم کوم طوفان سره به مخ شوے وي؟ د دې کتاب خپر نې به چا، چا تمه مجبور کړے وي؟ لوستونکي د دې اندازه کولی شي۔ خودې بشاغلي شکست نه دے ملن او د خپلې مورنې ژې پښتو بې یوبې حله مشکل اړخ ما او تاته را برسيره کړے دے۔

اکر چې زمونږ خو مشرانو هم په دغه موضوع زمونږ لار بیوونه کړي ده هغه مشران چې د ننټي پښتو ادب محستان او استاذان دي، خو سالک په صورت کښې چې کوم ساده باده یو کلې وال سپړي کوم کار کړے دے هغه یې زما په خیال د خپل قد او وس نه دېر زیات او په زړه پوري کړے دے چې دې د ستائیسي وړ دے۔ د خپر نې کار هيڅکله هم حرف آخر نه شي کیدے، دا سفر به که خبر وي جاري وي خور تر دې دمه په دې موضوع د سالک کړاو هغه کارنامه ده چې سالک د پښتو ژې سوچه میشن ثابتوي او بشانک سالک به په پښتو ادب کښې هميشه یاد ساتل کېږي۔

په دېره مينه
رشید جوهر
رسالپور

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library